

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

58. sējums

2015. gada 24. septembris

Saturs

II Nelegislatīvi akti

REGULAS

- ★ Padomes Regula (ES) 2015/1588 (2015. gada 13. jūlijs) par to, kā piemērot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu ⁽¹⁾ 1
- ★ Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai ⁽¹⁾ 9
- ★ Komisijas Regula (ES) 2015/1590 (2015. gada 18. septembris), ar ko nosaka aizliegumu Vācijas kara kuģiem zvejot sarkanasarus Grenlandes ūdeņos NAFO 1F zonā un Grenlandes ūdeņos V un XIV zonā, kā arī starptautiskajos ūdeņos sarkanasaru aizsardzības apgabalā 30
- ★ Komisijas Regula (ES) 2015/1591 (2015. gada 18. septembris), ar ko nosaka aizliegumu Vācijas kara kuģiem zvejot makreli VIIIc, IX un X zonā; Savienības ūdeņos CECF 34.1.1. zonā un VIIIa, VIIIb un VIIIc zonā 32
- ★ Komisijas Regula (ES) 2015/1592 (2015. gada 18. septembris), ar ko nosaka aizliegumu Vācijas kara kuģiem zvejot sarkanasarus Savienības un starptautiskajos ūdeņos V zonā; starptautiskajos ūdeņos XII un XIV zonā 34
- ★ Komisijas Regula (ES) 2015/1593 (2015. gada 18. septembris), ar ko nosaka aizliegumu Vācijas kara kuģiem zvejot putasu Fēru salu ūdeņos 36
- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/1594 (2015. gada 21. septembris), ar ko apstiprina specifikācijas grozījumus, kuri nav maznozīmīgi, attiecībā uz nosaukumu, kas reģistrēts Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (*Rocamadour* (ACVN)) 38

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/1595 (2015. gada 21. septembris), ar ko apstiprina specififikācijas grozījumu, kurš nav maznozīmīgs, attiecībā uz nosaukumu, kas reģistrēts Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (<i>Zgornjesavinjski želodec</i> (AĢIN))	39
★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/1596 (2015. gada 21. septembris), ar ko apstiprina specififikācijas grozījumu, kurš nav maznozīmīgs, attiecībā uz nosaukumu, kas reģistrēts Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (<i>Montes de Toledo</i> (ACVN))	40
★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/1597 (2015. gada 23. septembris), ar ko paredz atkāpi no Īstenošanas regulas (ES) Nr. 615/2014 attiecībā uz termiņu, kurā saņēmējorganizācijām Grieķijā izmaksā avansa pirmo daļu par 2015. gada darba programmām olivelļas un galda olīvu nozarē	41
Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/1598 (2015. gada 23. septembris), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai	43
★ Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) 2015/1599 (2015. gada 10. septembris), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1333/2014 par naudas tirgu statistiku (ECB/2015/30)	45

LĒMUMI

★ Padomes Lēmums (ES, Euratom) 2015/1600 (2015. gada 18. septembris), ar ko laikposmam no 2015. gada 21. septembra līdz 2020. gada 20. septembrim ieceļ Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas locekļus	53
★ Padomes Lēmums (ES) 2015/1601 (2015. gada 22. septembris), ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā	80
★ Komisijas Deleģētais lēmums (ES) 2015/1602 (2015. gada 5. jūnijs) par Šveicē spēkā esošā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību maksāspējas un prudenciālās uzraudzības regulējuma līdzvērtības noteikšanu, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK 172. panta 2. punktu, 227. panta 4. punktu un 260. panta 3. punktu	95
★ Komisijas Lēmums (ES) 2015/1603 (2015. gada 13. augusts) par pasākumu, ko Spānija veikusi saskaņā ar Padomes Direktīvas 89/686/EEK 7. pantu, lai izņemtu no tirgus peldētmācīšanās palīglīdzekļu tipu	99

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

PADOMES REGULA (ES) 2015/1588

(2015. gada 13. jūlijs)

par to, kā piemērot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu (kodificēta redakcija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 109. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

apspriedusies ar Eiropas Parlamentu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Regula (EK) Nr. 994/98 ⁽²⁾ ir vairākas reizes būtiski grozīta ⁽³⁾. Skaidrības un praktisku apsvērumu dēļ minētā direktīva būtu jākodificē.
- (2) Saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) to, vai atbalsts atbilst iekšējam tirgum, pamatā novērtē Komisija.
- (3) Iekšējā tirgus pareiza darbība prasa stingru un efektīvu konkurences noteikumu piemērojumu attiecībā uz valsts atbalstu.
- (4) Komisijai būtu jāvar jomās, kurās tai ir pietiekama pieredze, ar regulām paredzēt vispārīgus atbilstības kritērijus, noteikt, ka konkrētu kategoriju atbalsts atbilst iekšējam tirgum saskaņā ar vienu vai vairākiem LESD 107. panta 2. un 3. punkta noteikumiem un ka uz to neattiecas procedūra, kas paredzēta LESD 108. panta 3. punktā.
- (5) Grupu atbrīvojuma regulas nodrošina pārredzamību un juridisko noteiktību. Valsts tiesas tās var tieši piemērot, neskarot Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktu un LESD 267. pantu.
- (6) Valsts atbalsts ir objektīvs jēdziens, kas ir definēts LESD 107. panta 1. punktā. Šajā regulā paredzētās Komisijas pilnvaras piemērot grupu atbrīvojumus attiecas tikai uz tiem pasākumiem, kas atbilst visiem LESD 107. panta 1. punkta kritērijiem un kas līdz ar to ir atzīstami par valsts atbalstu. Dažu atbalsta kategoriju iekļaušana šajā regulā vai regulā, ar ko piešķir atbrīvojumu, nenozīmē, ka pasākums ir atzīstams par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.
- (7) Komisijai būtu jāvar atzīt, ka, ievērojot konkrētus nosacījumus, atbalsts maziem un vidējiem uzņēmumiem, atbalsts pētniecībai, attīstībai un inovācijai, atbalsts vides aizsardzībai, atbalsts nodarbinātībai un mācībām un atbalsts, kas saskan ar kartēm, ko Komisija apstiprinājusi katrai dalībvalstij reģionālā atbalsta piešķiršanai, ir saderīgs ar iekšējo tirgu un ka uz to neattiecas paziņošanas prasības.

⁽¹⁾ 2015. gada 29. aprīļa atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 994/98 (1998. gada 7. maijs) par to, kā piemērot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu (OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp.).

⁽³⁾ Sk. I pielikumu.

- (8) Inovācija ir kļuvusi par Savienības politikas prioritāti saistībā ar iniciatīvu "Inovācijas savienība", kas ir viena no pamatiniciatīvām stratēģijā "Eiropa 2020". Turklāt vairāki inovācijas atbalstam paredzētie pasākumi ir samērā nelieli un nerada nopietnus konkurences izkropļojumus.
- (9) Kultūras un kultūras mantojuma saglabāšanas nozarē vairāki dalībvalstu veiktie pasākumi varētu nebūt atzīstami par atbalstu, jo tie neatbilst visiem LESD 107. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem, piemēram, tāpēc, ka atbalsta saņēmējs neveic saimniecisko darbību, vai tāpēc, ka nav nekādas ietekmes uz tirdzniecību starp dalībvalstīm. Tomēr, ciktāl pasākumi kultūras un kultūras mantojuma saglabāšanas nozarē ir atzīstami par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta nozīmē, Komisijai būtu jāvar, ievērojot konkrētus nosacījumus, atzīt, ka valsts atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu un ka uz to neattiecas LESD 108. panta 3. punkta paziņošanas prasības. Nelieli projekti kultūras un radošajā, kā arī kultūras mantojuma saglabāšanas jomā parasti nerada būtiskus konkurences izkropļojumus, un pēdējā laikā novērotie gadījumi liecina, ka šāda atbalsta ietekme uz tirdzniecību ir bijusi neliela.
- (10) Izņēmumus kultūras un kultūras mantojuma nozarē varētu paredzēt, pamatojoties uz Komisijas pieredzi, kā paredzēts pamatnostādņēs, piemēram, attiecībā uz kinematogrāfiskajiem un audiovizuālajiem darbiem, vai izstrādāt katram atsevišķam gadījumam. Izstrādājot šādus grupu atbrīvojumus, Komisijai būtu jāņem vērā, ka tiem būtu jāattiecas tikai uz pasākumiem, kas veido valsts atbalstu, ka tiem principā būtu jāattiecas uz pasākumiem, ar ko atbalsta "ES valsts atbalsta modernizācijas" mērķus, un ka grupas atbrīvojumu saņem tāds atbalsts, saistībā ar kuru Komisijai jau ir vērā ņemama pieredze. Turklāt būtu jāņem vērā dalībvalstu primārā kompetence kultūras jomā, īpaši kultūras daudzveidības aizsardzība atbilstīgi LESD 167. panta 1. punktam un kultūras īpašās iezīmes.
- (11) Attiecībā uz valsts atbalsta pasākumiem dabas katastrofu izraisīto zaudējumu atlīdzināšanai, kā arī attiecībā uz valsts atbalsta pasākumiem to zaudējumu atlīdzināšanai, kas radušies no noteiktiem nelabvēlīgiem laika apstākļiem zvejniecībā, šajā jomā piešķirtās summas parasti ir ierobežotas, un var noteikt precīzus saderības nosacījumus. Ar šo regulu Komisijai būtu jāvar atbrīvot no paziņošanas prasībām minēto atbalstu. Komisijas pieredze rāda, ka šāds atbalsts nerada būtiskus konkurences izkropļojumus un ka uz gūtās pieredzes pamata var noteikt precīzus saderības nosacījumus.
- (12) Saskaņā ar LESD 42. pantu valsts atbalsta noteikumi konkrētos apstākļos neattiecas uz dažiem atbalsta pasākumiem lauksaimniecības produktiem, kas minēti LESD I pielikumā. 42. pants neattiecas uz mežsaimniecību un uz minētajā pielikumā neietvertajiem produktiem. Komisijai būtu jāspēj atbrīvot dažus mežsaimniecībai paredzētus atbalsta veidus, tostarp lauku attīstības programmās ietverto atbalstu, un atbalstu, kas paredzēts LESD I pielikumā neietverto produktu veicināšanai un reklāmai pārtikas nozarē, kur, balstoties uz Komisijas pieredzi, konkurences izkropļošanas iespējamība ir neliela un kur var noteikt precīzus saderības nosacījumus.
- (13) Saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1198/2006 ⁽¹⁾ 7. pantu LESD 107., 108. un 109. pantu piemēro atbalstam, ko dalībvalstis piešķir zivsaimniecības nozares uzņēmumiem, izņemot maksājumus, ko dalībvalstis veic saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1198/2006 un atbilstīgi tai. Papildu valsts atbalstam jūras un saldūdens bioloģisko resursu saglabāšanai parasti ir neliela ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm, tas palīdz īstenot Savienības mērķus zivsaimniecības un zvejniecības politikas jomā un nerada būtiskus konkurences izkropļojumus. Piešķirtās summas parasti ir nelielas, un var noteikt precīzus saderības nosacījumus.
- (14) Sporta nozarē, jo īpaši amatieru sporta jomā, vairāki dalībvalstu veiktie pasākumi varētu nebūt atzīstami par atbalstu, jo tie neatbilst visiem LESD 107. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem, piemēram, tāpēc, ka atbalsta saņēmējs neveic saimniecisko darbību, vai tāpēc, ka netiek ietekmēta tirdzniecība starp dalībvalstīm. Tomēr, ciktāl pasākumi sporta jomā ir atzīstami par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta nozīmē, Komisijai būtu jāvar, ievērojot konkrētus nosacījumus, atzīt, ka valsts atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu un ka uz to neattiecas paziņošanas prasības. Valsts atbalsta pasākumiem sportam, jo īpaši amatieru sporta vai maza mēroga sporta jomā, bieži ir neliela ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm, un tie nerada būtiskus konkurences izkropļojumus. Tāpat parasti piešķirtās atbalsta summas ir nelielas. Precīzus saderības nosacījumus var noteikt, balstoties uz gūto pieredzi, tādējādi nodrošinot, ka atbalsts sportam nerada būtiskus izkropļojumus.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1198/2006 (2006. gada 27. jūlijs) par Eiropas Zivsaimniecības fondu (OV L 223, 15.8.2006., 1. lpp.).

- (15) Attiecībā uz atbalstu gaisa un jūras transporta pakalpojumiem Komisijas gūtā pieredze liecina, ka sociāla rakstura atbalsts transporta nodrošināšanai attālu reģionu iedzīvotājiem, piemēram, pašiem attālākajiem reģioniem un salām, tostarp salu dalībvalstīm, kurās ir tikai viens reģions, un reti apdzīvotām teritorijām, neizraisa būtiskus konkurences izkropļojumus ar noteikumu, ka tas tiek sniegts bez diskriminācijas attiecībā uz pārvadātāja identitāti. Turklāt var noteikt precīzus saderības nosacījumus.
- (16) Attiecībā uz atbalstu platjoslas infrastruktūru jomā Komisija pēdējo gadu laikā ir guvusi plašu pieredzi un ir izstrādājusi pamatnostādnes ⁽¹⁾. Saskaņā ar Komisijas gūto pieredzi atbalsts atsevišķu veidu platjoslas infrastruktūrai nerada būtiskus konkurences izkropļojumus, un uz to varētu attiecināt grupu atbrīvojumu ar noteikumu, ka tiek izpildīti noteikti saderības nosacījumi un ka infrastruktūra tiek izvērsta tā saucamajās “baltajās teritorijās”, kas ir teritorijas, kurās nav tās pašas kategorijas (vai nu platjoslas, vai ļoti augsta ātruma nākamās paaudzes piekļuves (NPP)) infrastruktūras un kurās tuvākajā nākotnē nav paredzēts tādu izstrādāt, kā paredzēts pamatnostādnēs noteiktajos kritērijos. Tas attiecas uz atbalstu, kas paredzēts pamata platjoslas tīklu nodrošināšanai, kā arī uz atbalstu maziem individuāliem atbalsta pasākumiem, kas skar NPP tīklus, un uz atbalstu ar platjoslas tīkliem saistītai civilceltniecībai un pasīvajai platjoslas infrastruktūrai.
- (17) Attiecībā uz infrastruktūru vairāki dalībvalstu veikti pasākumi varētu neveidot atbalstu, jo tie neatbilst visiem LESD 107. panta 1. punktā izklāstītajiem kritērijiem, piemēram, tādēļ ka atbalsta saņēmējs neveic saimniecisko darbību, tādēļ ka nepastāv ietekme uz tirdzniecību dalībvalstu starpā vai tādēļ ka pasākumu veido kompensācija par vispārējas ekonomiskas nozīmes pakalpojumu, kas atbilst visiem lietas *Altmark* judikatūras kritērijiem ⁽²⁾. Tomēr tiktāl, ciktāl infrastruktūras finansēšana veido valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta nozīmē, Komisijai būtu jāvar, ievērojot konkrētus nosacījumus, atzīt, ka valsts atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu un ka uz to neattiecas paziņošanas prasības. Attiecībā uz infrastruktūru nelielas atbalsta summas infrastruktūras projektiem var būt efektīvs veids, kā atbalstīt Savienības mērķus, ciktāl šāds atbalsts mazina izmaksas un potenciālie konkurences izkropļojumi ir nelieli. Līdz ar to Komisijai būtu jāspēj piemērot atbrīvojumu valsts atbalstam infrastruktūras projektiem, kas atbalsta šajā regulā minētos mērķus un citus kopīgu interešu mērķus, jo īpaši stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus ⁽³⁾. Tajā varētu ietilpt atbalsts projektiem, kas saistīti ar daudznozaru tīkliem vai iekārtām, kad vajadzīgs salīdzinoši maza apmēra atbalsts. Tomēr grupu atbrīvojumus var piešķirt tikai tiem infrastruktūras projektiem, saistībā ar kuriem Komisijai ir pietiekami daudz pieredzes, lai definētu skaidrus un stingrus saderības kritērijus, nodrošinot, ka potenciālo konkurences izkropļojumu risks ir neliels un ka uz lieliem atbalsta apjomiem turpina attiecināt paziņošanas prasības saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu.
- (18) Komisijai, kad tā pieņem regulas, kas atbrīvo dažu kategoriju atbalstu no pienākuma paziņot, kas paredzēts LESD 108. panta 3. punktā, ir jānorāda atbalsta mērķi, saņēmēju kategorijas, kā arī limiti, kas ierobežo atbrīvoto atbalstu, nosacījumi, kas regulē atbalsta uzkrāšanu, un uzraudzības nosacījumi, lai nodrošinātu to, ka atbalsts, uz ko attiecas šī regula, atbilst iekšējam tirgum.
- (19) Katras atbalsta kategorijas, attiecībā uz kuru Komisija pieņem grupu atbrīvojuma regulu, limitus var izteikt vai nu kā atbalsta intensitāti attiecībā pret atbilstošo izmaksu kopumu, vai kā atbalsta maksimālo apjomu. Turklāt Komisijai būtu jāvar pieņemt grupu atbrīvojumus noteiktiem pasākumu veidiem, kas saistīti ar valsts atbalstu, kurus to specifiskās struktūras dēļ nevar precīzi izteikt kā atbalsta intensitāti vai maksimālo apjomu, piemēram, finanšu inženierijas instrumentiem vai noteiktām pasākumu formām, kur mērķis ir veicināt riska kapitāla ieguldījumus. Šādi kompleksi pasākumi var ietvert dažāda līmeņa atbalstu – tiešajiem saņēmējiem, starpnieksaņēmējiem, netiešajiem saņēmējiem. Ņemot vērā to, ka šādi pasākumi un to ieguldījums Savienības mērķu sasniegšanā kļūst aizvien svarīgāks, būtu jāvar tos atbrīvot. Tādēļ šādu pasākumu gadījumā būtu jāspēj definēt limitus noteikta atbalsta sniegšanai kā maksimālo valsts atbalsta līmeni šim pasākumam vai saistībā ar to. Maksimālais valsts atbalsta līmenis var ietvert tādu atbalsta elementu, kas var nebūt valsts atbalsts, ar noteikumu, ka šāds pasākums ietver vismaz dažus elementus, kuros ietilpst valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē un kura elementi nav nelieli.

⁽¹⁾ Komisijas paziņojums – ES pamatnostādnes valsts atbalsta noteikumu piemērošanai attiecībā uz platjoslas tīklu ātru izvēršanu (OV C 25, 26.1.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Tiesas 2003. gada 24. jūlija spriedums lietā C-280/00 *Altmark Trans GmbH un Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH* (Recueil 2003, I-7747. lpp.).

⁽³⁾ Skatīt Padomes lēmumu 2010/410/ES (2010. gada 13. jūlijs) par vispārējām pamatnostādnēm dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikai (OV L 191, 23.7.2010., 28. lpp.) un Padomes Lēmumu 2010/707/ES (2010. gada 21. oktobris) par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnēm (OV L 308, 24.11.2010., 46. lpp.).

- (20) Var būt lietderīgi noteikt limitus vai citus attiecīgus nosacījumus, kas prasa paziņot par atbalsta piešķiršanu, lai Komisija katrā gadījumā varētu pārbaudīt to, kā konkrētais atbalsts ietekmē konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm un kā tas atbilst iekšējam tirgum.
- (21) Ir jāļauj Komisijai, kad tā pieņem regulas, kas atbrīvo dažu kategoriju atbalstu no pienākuma paziņot, kas paredzēts LESD 108. panta 3. punktā, izvirzīt sīki izstrādātus papildu nosacījumus, lai nodrošinātu to, ka atbalsts, uz ko attiecas šī regula, atbilst iekšējam tirgum.
- (22) Komisijai, ievērojot iekšējā tirgus attīstību un darbību, vajadzētu būt tiesīgai ar regulu noteikt to, ka dažu veidu atbalsts neatbilst visiem kritērijiem, kas minēti LESD 107. panta 1. punktā, un ka tāpēc uz to neattiecas paziņošanas procedūra, kas noteikta 108. panta 3. punktā, ja vien tam pašam uzņēmumam konkrētā laika periodā piešķirtais atbalsts nepārsniedz kādu noteiktu summu.
- (23) Saskaņā ar LESD 108. panta 1. punktu Komisijai ir pienākums sadarbībā ar dalībvalstīm regulāri izskatīt pastāvošās atbalsta sistēmas. Šai nolūkā un lai nodrošinātu iespējami augstāka līmeņa pārredzamību, kā arī pienācīgu kontroli, ir vēlams, ka Komisija izveido drošu sistēmu, kur tiktu dokumentēta un glabāta informācija par to, kā tiek piemērotas tās pieņemtās regulas, un kas būtu pieejama visām dalībvalstīm, un ka Komisija no dalībvalstīm saņem visu vajadzīgo informāciju par to, kā tiek īstenots atbalsts, kas atbrīvots no paziņošanas pienākuma, ko var izskatīt un izvērtēt ar dalībvalstīm Valsts atbalsta padomdevējā komitejā. Šai nolūkā ir vēlams arī, ka Komisija var prasīt, lai tiktu sniegta informācija, kas vajadzīga, lai nodrošinātu šādas izskatīšanas efektivitāti.
- (24) Dalībvalstīm būtu jāiesniedz Komisijai informācijas kopsavilkumi par to īstenoto atbalstu, uz kuru attiecas atbrīvojuma regula. Minēto kopsavilkumu publicēšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu dalībvalstu pieņemto pasākumu pārredzamību. Ņemot vērā jaunu elektronisko saziņas līdzekļu attīstību, kopsavilkumu publicēšana Komisijas tīmekļa vietnē ir ātrs un efektīvs veids, kas nodrošina pārredzamību ieinteresētajām personām. Tāpēc šie kopsavilkumi būtu jāpublicē Komisijas tīmekļa vietnē.
- (25) Atbalsta piešķiršanas kontrole ir saistīta ar ļoti komplicētiem un dažādiem faktiskiem, juridiskiem un ekonomiskiem jautājumiem pastāvīgi mainīgā vidē. Tādēļ Komisijai būtu regulāri jāizskata tās atbalsta kategorijas, kuras ir jāatbrīvo no paziņošanas. Komisijai būtu jāvar atcelt vai grozīt regulas, ko tā pieņēmusi saskaņā ar šo regulu, ja apstākļi ir mainījušies attiecībā uz kādu svarīgu elementu, pamatojoties uz kuru tie tika pieņemti, vai ja to prasa iekšējā tirgus progresīva attīstība un darbība.
- (26) Komisijai ciešā un pastāvīgā sadarbībā ar dalībvalstīm būtu jāvar precīzi noteikt minēto regulu darbības jomas un nosacījumus, kas uz tām attiecas. Lai nodrošinātu sadarbību starp Komisiju un dalībvalstu kompetentajām iestādēm, Komisijai pirms regulu pieņemšanas saskaņā ar šo regulu ir jāapspriežas ar Valsts atbalsta padomdevēju komiteju.
- (27) Lai nodrošinātu pārredzamību, saskaņā ar šo regulu Valsts atbalsta padomdevējā komitejā izskatāmie regulu un citu dokumentu projekti būtu jāpublicē Komisijas tīmekļa vietnē.
- (28) Pirms regulas projekta publicēšanas būtu jāapspriežas ar Valsts atbalsta padomdevēju komiteju. Tomēr pārredzamības nolūkā regulas projekts būtu jāpublicē Komisijas tīmekļa vietnē vienlaikus ar pirmo apspriedi starp Komisiju un Valsts atbalsta padomdevēju komiteju,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Grupu atbrīvojumi

1. Komisija var ar regulām, kas pieņemtas saskaņā ar šīs regulas 8. pantā noteikto procedūru un saskaņā ar LESD 107. pantu, paziņot, ka šādu kategoriju atbalsts ir saskaņā ar iekšējo tirgu un ka uz to neattiecas LESD 108. panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības:

a) atbalsts:

i) maziem un vidējiem uzņēmumiem;

- ii) pētniecībai, attīstībai un inovācijai;
 - iii) vides aizsardzībai;
 - iv) nodarbinātībai un mācībām;
 - v) kultūras un kultūras mantojuma saglabāšanai;
 - vi) dabas katastrofu izraisīto zaudējumu atlīdzināšanai;
 - vii) konkrētu nelabvēlīgu laika apstākļu izraisīto zaudējumu atlīdzināšanai zvejniecībā;
 - viii) mežsaimniecībai;
 - ix) LESD I pielikumā neietvertu pārtikas nozares produktu veicināšanai;
 - x) jūras un saldūdens bioloģisko resursu saglabāšanai;
 - xi) sportam;
 - xii) transporta pakalpojumu sniegšanai attālāko reģionu iedzīvotājiem, ja atbalstam ir sociāls raksturs un tas tiek piešķirts bez diskriminācijas attiecībā uz pārvadātāja identitāti;
 - xiii) pamata platjoslas infrastruktūrai, nelielas individuālās infrastruktūras pasākumiem, kas attiecas uz nākamās paaudzes piekļuves tīkliem, ar platjoslu saistītai civilai celtniecībai un pasīvai platjoslas infrastruktūrai – zonās, kur nav šādas infrastruktūras vai kur šādas infrastruktūras izstrāde tuvākajā laikā nav paredzēta;
 - xiv) infrastruktūrai, kas atbalsta mērķus, kuri minēti i) līdz xiii) punktā, kā arī šā punkta b) apakšpunktā, un kopīgu interešu mērķu atbalstam, jo īpaši stratēģijas “Eiropa 2020” mērķiem;
- b) atbalsts, kas atbilst kartei, ko Komisija apstiprinājusi katrai dalībvalstij reģionālā atbalsta piešķiršanai.
2. Panta 1. punktā minētajās regulās katrai atbalsta kategorijai norāda:
- a) atbalsta mērķi;
 - b) saņēmēju kategorijas;
 - c) limitus, kas izteikti kā atbalsta intensitāte attiecībā pret atbilstīgo izmaksu kopumu vai kā atbalsta maksimālās summas, vai – ja noteikta veida atbalstam var būt grūti precīzi noteikt atbalsta intensitāti vai atbalsta summu, jo īpaši finanšu inženierijas instrumentiem vai riska kapitāla ieguldījumiem, vai tamlīdzīgos gadījumos, – kā valsts atbalsta maksimālo līmeni šim pasākumam vai saistībā ar to, neskarot to, par kādiem attiecīgie pasākumi ir atzīti saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu;
 - d) nosacījumus, kas regulē atbalsta uzkrāšanos;
 - e) uzraudzības nosacījumus, kas norādīti 3. pantā.
3. Turklāt 1. punktā minētās regulas var jo īpaši:
- a) noteikt limitus vai citus paziņojamus nosacījumus individuāla atbalsta piešķirumiem;
 - b) izslēgt attiecīgas nozares no šo regulu darbības jomas;
 - c) uz atbalstu, kas atbrīvots saskaņā ar šīm regulām, attiecināt papildu atbilstības nosacījumus.

2. pants

De minimis

1. Komisija ar regulu, kas pieņemta saskaņā ar šīs regulas 8. pantā noteikto procedūru, var nolemt, ka – ņemot vērā iekšējā tirgus attīstību un darbību – attiecīgu kategoriju atbalsts neatbilst visiem LESD 107. panta 1. punktā paredzētajiem kritērijiem un ka tāpēc tas atbrīvojams no paziņošanas procedūras, kas paredzēta LESD 108. panta 3. punktā, ja vien atbalsts, kas konkrētā laika periodā piešķirts tam pašam uzņēmumam, nepārsniedz kādu noteiktu summu.
2. Pēc Komisijas lūguma dalībvalstis vienmēr paziņo tai visu papildu informāciju par atbalstu, kas atbrīvots saskaņā ar 1. punktu.

3. pants

Pārredzamība un uzraudzība

1. Pieņemot regulas saskaņā ar 1. pantu, Komisija paredz dalībvalstīm sīki izstrādātus noteikumus, lai nodrošinātu pārredzamību un uzraudzību attiecībā uz atbalstu, kas atbrīvots no paziņošanas saskaņā ar minētajām regulām. Šādi noteikumi jo īpaši ir prasības, kas noteiktas 2., 3. un 4. punktā.
2. Īstenojot saskaņā ar 1. panta 1. punktā minētajām regulām atbrīvotas atbalsta sistēmas vai individuālu atbalstu, kas piešķirts neatkarīgi no kādas sistēmas, dalībvalstis nosūta Komisijai informācijas kopsavilkumus, lai tos publicētu Komisijas tīmekļa vietnē, attiecībā uz šādām atbalsta sistēmām vai šādu individuālu atbalstu, uz ko neattiecas atbrīvotas atbalsta sistēmas.
3. Dalībvalstis dokumentē un apkopo visu informāciju par grupu atbrīvojumu piemērošanu. Ja Komisijas rīcībā ir informācija, kas rada šaubas par to, vai kādu atbrīvojuma regulu piemēro pareizi, dalībvalstis nosūta tai visu informāciju, ko Komisija uzskata par vajadzīgu, lai novērtētu, vai atbalsts atbilst attiecīgajai regulai.
4. Vismaz reizi gadā saskaņā ar īpašām Komisijas prasībām dalībvalstis nosūta tai ziņojumu, vēlams elektroniski, par grupu atbrīvojumu piemērošanu. Šos ziņojumus Komisija dara pieejamus visām dalībvalstīm. Šīs regulas 7. pantā minētā Komiteja izskata un izvērtē minētos ziņojumus reizi gadā.

4. pants

Regulu spēkā esamības periods un grozīšana

1. Regulas, kas pieņemtas saskaņā ar 1. un 2. pantu, piemēro konkrētā laika periodā. Atbalsts, kas atbrīvots ar regulu, kura pieņemta saskaņā ar 1. un 2. pantu, ir atbrīvots uz regulas spēkā esamības laiku un pielāgojuma periodu, kas paredzēts šā panta 2. un 3. punktā.
2. Regulas, kas pieņemtas saskaņā ar 1. un 2. pantu, var atcelt vai grozīt, kad apstākļi ir izmainījušies attiecībā uz kādu svarīgu elementu, pamatojoties uz kuru tās tika pieņemtas, vai ja to prasa iekšēja tirgus attīstība un darbība. Minētajā gadījumā jaunajā regulā nosaka sešu mēnešu pielāgojuma periodu, lai pielāgotu atbalstu, uz ko attiecas iepriekšējā regula.
3. Saskaņā ar 1. un 2. pantu pieņemtām regulām ir jāparedz šā panta 2. punktā minētais periods, ja to spēkā esamība pēc izbeigšanās nav pagarināma.

5. pants

Novērtējuma ziņojums

Reizi piecos gados Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Tā iesniedz ziņojuma projektu izskatīšanai 7. pantā minētajai Komitejai.

6. pants

Ieinteresēto pušu uzklausišana

Ja Komisija gatavojas pieņemt regulu, tā publicē šādas regulas projektu, lai ieinteresētās personas un organizācijas varētu iesniegt tai savas piezīmes pieņemamā termiņā, ko nosaka Komisija un kas nekādā gadījumā nevar būt mazāks par vienu mēnesi.

7. pants

Valsts atbalsta padomdevēja komiteja

Izveido Valsts atbalsta padomdevēju komiteju ("Komiteja"). Komitejā ir dalībvalstu pārstāvji, un tās priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

8. pants

Apspriešanās ar Komiteju

1. Komisija apspriežas ar Komiteju:
 - a) vienlaikus ar jebkura regulas projekta publicēšanu saskaņā ar 6. pantu;
 - b) pirms visu regulu pieņemšanas.
2. Apspriede ar Komiteju notiek sanāsmē, ko sasauc Komisija. Izskatāmos projektus un dokumentus pievieno paziņojumam, un tos var publicēt Komisijas tīmekļa vietnē. Sanāksme notiek ne ātrāk kā divus mēnešus pēc paziņojuma izsūtīšanas.
- Šo laikposmu var samazināt 1. punkta b) apakšpunktā minēto apspriežu gadījumā, ja pastāv steidzamība vai vienkārši jāpagarina kādas regulas spēkā esamība.
3. Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz atzinumu par šo projektu laikā, ko nosaka priekšsēdētājs atkarībā no jautājuma steidzamības, vajadzības gadījumā par to balsojot.
4. Atzinumu protokolē. Turklāt katrai dalībvalstij ir tiesības lūgt, lai tās nostāju protokolē. Komiteja var ieteikt atzinumu publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
5. Komisija rūpīgi iepazīstas ar Komitejas sniegto atzinumu. Komisija informē Komiteju par to, kā tās atzinums ir ņemts vērā.

9. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 994/98 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas atrodas II pielikumā.

10. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2015. gada 13. jūlijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
F. ETGEN

I PIELIKUMS

ATCELTĀ REGULA AR SEKOJOŠO GROZĪJUMU

Padomes Regula (EK) Nr. 994/98

(OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp.)

Padomes Regula (ES) Nr. 733/2013

(OV L 204, 31.7.2013., 11. lpp.)

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 994/98	Šī regula
1. līdz 8. pants	1. līdz 8. pants
—	9. pants
9. pants	10. pants
—	I pielikums
—	II pielikums

PADOMES REGULA (ES) 2015/1589**(2015. gada 13. jūlijs),****ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (kodificēta redakcija)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 109. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Regula (EK) Nr. 659/1999 ⁽²⁾ ir vairākas reizes būtiski grozīta ⁽³⁾. Skaidrības un praktisku apsvērumu dēļ minētā direktīva būtu jākodificē.
- (2) Neskarot īpašus procedūras noteikumus, kas regulās paredzēti dažām nozarēm, šī regula būtu jāpiemēro atbalstam visās nozarēs. Līguma par Eiropas Savienības darbību 93. un 107. panta piemērošanas nolūkā Komisijai saskaņā ar tā 108. pantu ir īpašas tiesības lemt par valsts atbalsta saderību ar iekšējo tirgu, pārskatot pastāvošo atbalstu, pieņemot lēmumu par jaunu vai izmainītu atbalstu un lemjot par tās lēmumu vai paziņošanas prasības neizpildi.
- (3) Valsts atbalsta noteikumu modernizētās sistēmas kontekstā, lai veicinātu izaugsmes stratēģijas "Eiropa 2020" īstenošanu un budžeta konsolidāciju, LESD 107. pants būtu efektīvi un vienveidīgi jāpiemēro visā Eiropas Savienībā. Ar Regulu (EK) Nr. 659/1999 tika konsolidēta un pastiprināta Komisijas iepriekšējā prakse, lai palielinātu juridisko noteiktību un sekmētu valsts atbalsta politikas attīstību pārredzamā vidē.
- (4) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, ir jādefinē apstākļi, kādos atbalsts ir jāuzskata par pastāvošu atbalstu. Iekšējā tirgus izveide un pilnveidošana ir pakāpenisks process, ko atspoguļo nepārtraukta valsts atbalsta politikas attīstība. Ievērojot minētās pārmaiņas, daži pasākumi, kas laikā, kad tie stājās spēkā, nebija valsts atbalsts, kopš tā laika, iespējams, ir kļuvuši par atbalstu.
- (5) Saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu visi projekti piešķirt jaunu atbalstu ir jāpaziņo Komisijai un tos nevar īstenot, pirms Komisija to nav atļāvusi.
- (6) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 4. panta 3. punktu dalībvalstīm ir pienākums sadarboties ar Komisiju un sniegt tai visu vajadzīgo informāciju, lai Komisija varētu izpildīt savus pienākumus saskaņā ar šo regulu.
- (7) Ir jānosaka, ka laikposmam, kurā Komisijai ir jāveic paziņotā atbalsta sākotnējā izskatīšana, būtu jābūt diviem mēnešiem no laika, kad saņemts pilns paziņojums vai paziņojums, kurā attiecīgā dalībvalsts pienācīgi pamato to, ka tā uzskata paziņojumu par pilnīgu, jo Komisijas lūgtā papildu informācija nav pieejama vai ir jau sniegta. Juridiskās noteiktības nolūkā minētajai izskatīšanai būtu jābeidzas ar lēmumu.

⁽¹⁾ 2015. gada 29. aprīļa atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.).

⁽³⁾ Sk. I pielikumu.

- (8) Visos gadījumos, kad pēc sākotnējās izskatīšanas Komisija nevar konstatēt, ka atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu, būtu jāuzsāk formāla izmeklēšanas procedūra, lai Komisija varētu savākt visu informāciju, kas tai vajadzīga, lai novērtētu atbalsta saderību un lai ieinteresētās personas varētu iesniegt savas piezīmes. Ieinteresēto personu tiesības var vislabāk tikt aizsargātas, izmantojot LESD 108. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru.
- (9) Lai izvērtētu paziņota vai nelikumīga valsts atbalsta saderību ar iekšējo tirgu, kas saskaņā ar LESD 108. pantu ir Komisijas ekskluzīvā kompetencē, ir lietderīgi nodrošināt, lai Komisija būtu pilnvarota valsts atbalsta noteikumu īstenošanas nolūkos jebkurai dalībvalstij, jebkuram uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai pieprasīt visu nepieciešamo tirgus informāciju, ja tai ir šaubas par pasākuma saderību ar Savienības noteikumiem un tāpēc tā ir sākusī formālu izmeklēšanas procedūru. Jo īpaši Komisijai šādas pilnvaras būtu jāizmanto gadījumos, kad ir jāveic sarežģīta būtiska izvērtēšana. Lemjot par šādu pilnvaru izmantošanu, Komisijai būtu jāņem vērā sākotnējās izskatīšanas ilgums.
- (10) Lai pēc formālās izmeklēšanas procedūras sākšanas izvērtētu atbalsta pasākuma saderību, jo īpaši attiecībā uz tehniski sarežģītiem pasākumiem, kam veic būtisku izvērtēšanu, Komisijai būtu jāspēj ar vienkāršu pieprasījumu vai ar lēmumu pieprasīt jebkurai dalībvalstij, jebkuram uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai sniegt visu tirgus informāciju, kas vajadzīga, lai pabeigtu savu izvērtējumu, ja informācija, ko attiecīgā dalībvalsts sniegusi sākotnējās izskatīšanas laikā, nav pietiekama, pienācīgi ņemot vērā proporcionalitātes principu, jo īpaši attiecībā uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.
- (11) Ņemot vērā īpašās attiecības starp atbalsta saņēmējiem un attiecīgo dalībvalsti, Komisijai būtu jāspēj prasīt informāciju no atbalsta saņēmēja, tikai vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti. Attiecīgā atbalsta pasākuma saņēmēja sniegtā informācija neveido juridisko pamatu divpusējām sarunām starp Komisiju un attiecīgo saņēmēju.
- (12) Komisijai būtu jāizvēlas informācijas pieprasījumu adresāti, balstoties uz objektīviem kritērijiem atkarībā no katra gadījuma, vienlaikus nodrošinot, ka, ja pieprasījums ir adresēts uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai izlasei, pārstāvētā izlase ir reprezentatīva katrā kategorijā. Pieprasītajā informācijā būtu jāietilpst jo īpaši faktiskajiem uzņēmuma un tirgus datiem un uz faktiem balstītai analīzei par tirgus darbību.
- (13) Komisijai kā procedūras sācējai vajadzētu būt atbildīgai par pārbaudi gan attiecībā uz dalībvalsts, uzņēmumu vai uzņēmumu apvienību informācijas nodošanu, gan attiecībā uz izpaužamās informācijas varbūtēju konfidencialitāti.
- (14) Komisijai būtu jāspēj nodrošināt jebkuram uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai adresēto informācijas pieprasījumu izpildi, ja nepieciešams, izmantojot samērīgus naudas sodus un periodiskus soda maksājumus. Nosakot naudas sodu un periodisku soda maksājumu apmēru, Komisijai būtu pienācīgi jāņem vērā proporcionalitātes un lietderības principi, jo īpaši attiecībā uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. To pušu tiesības, kurām lūgts sniegt informāciju, būtu jāaizsargā, dodot tām iespēju darīt zināmu savu viedokli pirms jebkura tāda lēmuma pieņemšanas, ar ko uzliek naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus. Saskaņā ar LESD 261. pantu Eiropas Savienības Tiesai vajadzētu būt neierobežotai jurisdikcijai attiecībā uz šādiem naudas sodiem un periodiskiem soda maksājumiem.
- (15) Pienācīgi ņemot vērā proporcionalitātes un lietderības principus, Komisijai vajadzētu spēt samazināt soda maksājumus vai tos pilnībā atcelt, ja pieprasījumu adresāti pilnībā nodrošina prasīto informāciju, kaut arī pēc termiņa beigām.
- (16) Naudas sodus un periodiskus soda maksājumus nepiemēro dalībvalstīm, jo tām ir pienākums lojāli sadarboties ar Komisiju saskaņā ar LES 4. panta 3. punktu un sniegt Komisijai visu vajadzīgo informāciju, lai Komisija varētu izpildīt savus pienākumus saskaņā ar šo regulu.
- (17) Kad ir izskatītas ieinteresēto personu piezīmes un tiklīdz ir novērstas neskaidrības, Komisijai būtu jābeidz pārbaude, pieņemot galīgu lēmumu. Ja šī izskatīšana nav pabeigta 18 mēnešos no attiecīgās procedūras sākšanas, attiecīgajai dalībvalstij vajadzētu būt iespējai lūgt pieņemt lēmumu, kas Komisijai būtu jāizdara divos mēnešos.

- (18) Lai garantētu attiecīgās dalībvalsts tiesības uz aizstāvību, tai būtu jāsaņem citām dalībvalstīm, uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām nosūtīto informācijas pieprasījumu kopijas un jāspēj iesniegt savus apsvērumus attiecībā uz saņemtajām piezīmēm. Tai arī vajadzētu būt informētai par uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām, kam nosūtīti pieprasījumi, ciktāl šādas vienības nav apliecinājušas likumīgo interesi, lai to identitāte tiktu aizsargāta.
- (19) Komisijai būtu pienācīgi jāņem vērā uzņēmumu likumīgās intereses to saimnieciskās darbības noslēpumu aizsargāšanā. Lēmumos tai nebūtu jāspēj izmantot atbildes sniedzēju iesniegtu konfidenciālu informāciju, kas nevar tikt apkopota vai citādi padarīta anonīma, ja vien tā iepriekš nav saņēmusi šo personu piekrišanu izpaust minēto informāciju attiecīgajai dalībvalstij.
- (20) Gadījumos, kad uz informāciju, kas norādīta kā konfidenciāla, neattiecas dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums, ir svarīgi, lai pastāvētu mehānisms, saskaņā ar kuru Komisija var izlemt, kādā mērā šāda informācija var tikt izpausta. Ikvienā šādā lēmumā noraidīt lūgumu nodrošināt informācijas konfidencialitāti būtu jānorāda termiņš, kura beigās informācija tiks izpausta, lai attiecīgais atbildes sniedzējs var izmantot jebkādu tai pieejamo tiesiskās aizsardzības līdzekli, tostarp pagaidu pasākumus.
- (21) Lai nodrošinātu to, ka noteikumi par valsts atbalstu tiek piemēroti pareizi un efektīvi, Komisijai būtu jābūt iespējai atsaukt lēmumu, kas pamatots ar nepareizu informāciju.
- (22) Lai nodrošinātu atbilstību LESD 108. pantam un jo īpaši paziņošanas pienākuma un 108. panta 3. punktā paredzētās pārtraukšanas klauzulas ievērošanu, Komisijai būtu jāizskata visi nelikumīga atbalsta gadījumi. Pārredzamības un juridiskās noteiktības nolūkā būtu jānosaka procedūras, kas jāievēro šādos gadījumos. Ja dalībvalsts nav izpildījusi paziņošanas pienākumu vai pārtraukšanas klauzulu, uz Komisiju nevajadzētu attiekties nekādiem termiņiem.
- (23) Komisijai būtu jāspēj pēc savas iniciatīvas izskatīt no jebkāda avota iegūtu informāciju par nelikumīgu atbalstu, lai nodrošinātu atbilstību LESD 108. pantam un jo īpaši paziņošanas pienākumam un nogaidīšanas klauzulai, kā noteikts LESD 108. panta 3. punktā, un izvērtētu atbalsta saderību ar iekšējo tirgu.
- (24) Nelikumīga atbalsta gadījumos Komisijai būtu jābūt tiesīgai saņemt visu vajadzīgo informāciju, kas ļautu tai pieņemt lēmumu un vajadzības gadījumā tūlīt atjaunot netraucētu konkurenci. Tādēļ Komisijai ir jāspēj pieņemt pagaidu pasākumus, kas adresēti attiecīgajai dalībvalstij. Pagaidu pasākumi var būt rīkojumi sniegt informāciju, atbalsta pārtraukšanas un atgūšanas rīkojums. Komisijai gadījumā, ja netiek izpildīts rīkojums sniegt informāciju, būtu jābūt tiesīgai lemt, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju, kā arī gadījumā, ja netiek izpildīti atbalsta pārtraukšanas un atgūšanas rīkojumi, saskaņā ar LESD 108. panta 2. punkta otro daļu sniegt attiecīgo lietu izskatīšanai tieši Tiesā.
- (25) Tādos nelikumīga atbalsta gadījumos, kurš nav saderīgs ar iekšējo tirgu, būtu jāatjauno efektīva konkurence. Šajā nolūkā atbalsts, ieskaitot procentus, ir nekavējoties jāatgūst. Atgūšana ir jāveic saskaņā ar attiecīgo valstu likumos paredzētajām procedūrām. Minēto procedūru piemērošanai, kavējot attiecīgā Komisijas lēmuma tūlītēju un efektīvu izpildi, nevajadzētu būt par traucēkli efektīvas konkurences atjaunošanai. Lai to panāktu, dalībvalstīm būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu to, ka Komisijas lēmums ir efektīvs.
- (26) Juridiskās noteiktības nolūkā attiecībā uz nelikumīgu atbalstu vajadzētu noteikt 10 gadu noilguma periodu, pēc kura beigām nav iespējams prasīt atgūšanu.
- (27) Juridiskās noteiktības labad ir lietderīgi noteikt noilguma termiņus naudas sodu un periodisku soda maksājumu piemērošanai un izpildei.
- (28) Atbalsta ļaunprātīga izmantošana, līdzīgi kā nelikumīgs atbalsts, var ietekmēt iekšējā tirgus darbību, un tādējādi uz to būtu jāattiecinā līdzīgas procedūras. Atšķirībā no nelikumīga atbalsta atbalsts, kas, iespējams, izmantots ļaunprātīgi, ir atbalsts, ko Komisija iepriekš ir apstiprinājusi. Tāpēc attiecībā uz atbalsta ļaunprātīgu izmantošanu Komisijai nevajadzētu būt tiesīgai izmantot atgūšanas rīkojumu.

- (29) Saskaņā ar LESD 108. panta 1. punktu Komisijai ir pienākums sadarbībā ar dalībvalstīm regulāri izskatīt visas pastāvošās atbalsta shēmas. Pārredzamības un juridiskās noteiktības nolūkā vajadzētu precizēt minētajā pantā paredzētās sadarbības jomu.
- (30) Lai nodrošinātu pastāvošo atbalsta shēmu saderību ar iekšējo tirgu un saskaņā ar LESD 108. panta 1. punktu, Komisijai būtu jāierosina attiecīgi pasākumi, ja pastāvošā atbalsta shēma nav vai vairs nav saderīga ar iekšējo tirgu, un būtu jāsāk procedūra, kas paredzēta LESD 108. panta 2. punktā, ja attiecīgā dalībvalsts atsakās īstenot ierosinātos pasākumus.
- (31) Ir nepieciešams izklāstīt visas trešām personām piedāvātās iespējas savu interešu aizstāvēšanai valsts atbalsta procedūrās.
- (32) Sūdzības ir būtisks informācijas avots, lai konstatētu Savienības noteikumu pārkāpumus valsts atbalsta jomā. Lai nodrošinātu Komisijai iesniegto sūdzību kvalitāti un vienlaikus arī pārredzamību un juridisko noteiktību, ir lietderīgi paredzēt nosacījumus, kādiem sūdzībai būtu jāatbilst, lai Komisijai nodrošinātu informāciju par iespējami nelikumīgu atbalstu un veiktu sākotnējo izskatīšanu. Ar iesniegtajām sūdzībām, kas neatbilst minētajiem nosacījumiem, būtu jārīkojas kā ar vispārēju tirgus informāciju, un tām ne vienmēr būtu jāizraisa *ex officio* izmeklēšana.
- (33) Sūdzību iesniedzējiem būtu jāprasa pierādīt, ka tie ir ieinteresētās personas LESD 108. panta 2. punkta un šīs regulas 1. panta h) punkta nozīmē. Tiem būtu arī jāprasa iesniegt konkrētu informācijas daudzumu tādā veidlapā, ko Komisija būtu pilnvarota noteikt īstenošanas noteikumos. Lai neatturētu varbūtējos sūdzību iesniedzējus, īstenošanas noteikumos būtu jāņem vērā, ka prasībām ieinteresētajām personām attiecībā uz sūdzības iesniegšanu nevajadzētu būt apgrūtināšām.
- (34) Lai nodrošinātu, ka līdzīgas problēmas Komisija visā iekšējā tirgū risina konsekventi, ir lietderīgi ieviest īpašu juridisko pamatu, lai sāktu izmeklēšanu attiecībā uz ekonomikas nozarēm vai konkrētiem atbalsta instrumentiem vairākās dalībvalstīs. Proporcionalitātes apsvērumu dēļ un ņemot vērā lielo administratīvo slogu, ko šādas izmeklēšanas izraisa, nozares izmeklēšanas būtu jāveic tikai tad, ja pieejamā informācija veido pamatotas aizdomas, ka valsts atbalsta pasākumi konkrētā nozarē varētu materiāli ierobežot vai kropļot konkurenci iekšējā tirgū vairākās dalībvalstīs vai ka vairākās dalībvalstīs izmantotie pašreizējie atbalsta pasākumi konkrētā nozarē nav vai arī vairs nav saderīgi ar iekšējo tirgu. Šādas izmeklēšanas dotu Komisijai iespēju efektīvi un pārredzamā veidā risināt horizontālos valsts atbalsta jautājumus un iegūt *ex ante* visaptverošu priekšstatu par attiecīgo nozari.
- (35) Lai Komisija varētu efektīvi uzraudzīt savu lēmumu izpildi un lai atvieglotu sadarbību starp Komisiju un dalībvalstīm saskaņā ar LESD 108. panta 1. punktu, dalībvalstīs pastāvošo atbalsta shēmu pastāvīgai pārskatīšanai ir nepieciešams, lai vispārīgas ziņošanas pienākums attiecas uz visām pastāvošajām atbalsta shēmām.
- (36) Kad Komisijai ir nopietns pamats apšaubīt to, ka tās lēmumi tiek pildīti, tai ir jābūt papildu līdzekļiem, kuri ļautu iegūt informāciju, kas vajadzīga, lai pārbaudītu, vai Komisijas lēmumi tiek efektīvi pildīti. Šajā nolūkā uzraudzība uz vietas ir atbilstīgs un lietderīgs līdzeklis, jo īpaši gadījumos, kad atbalsts var būt izmantots ļaunprātīgi. Tādēļ Komisijai būtu jāpiešķir tiesības veikt uzraudzību uz vietas un dalībvalstu kompetentajām iestādēm būtu jāsadarbjas ar Komisiju, kad kāds uzņēmums iebilst pret šādu uzraudzību.
- (37) Lai nodrošinātu konsekvensi valsts atbalsta noteikumu piemērošanā, būtu jāizveido mehānismi sadarbībai starp dalībvalstu tiesām un Komisiju. Šāda sadarbība attiecas uz visām dalībvalstu tiesām, kas piemēro LESD 107. panta 1. punktu un 108. pantu. Jo īpaši valstu tiesām būtu jānodrošina iespēja pieprasīt Komisijai informāciju vai atzinumu par jautājumiem, kas saistīti ar valsts atbalsta noteikumu piemērošanu. Komisijai arī vajadzētu spēt iesniegt rakstiskus vai mutiskus apsvērumus tiesām, kam uzticēts piemērot LESD 107. panta 1. punktu vai 108. pantu. Palīdzot valstu tiesām šajā ziņā, Komisijai būtu jārīkojas atbilstīgi savam pienākumam aizstāvēt sabiedrības intereses.
- (38) Minētajiem Komisijas apsvērumiem un atzinumiem nebūtu jāskar LESD 267. pants un nebūtu jāuzliek juridiskas saistības valstu tiesām. Tie būtu jāiesniedz saskaņā ar valstu procedūras noteikumiem un praksi, tostarp attiecībā uz lietas dalībnieku tiesību aizsardzību, pilnībā ievērojot valstu tiesu neatkarību. Apsvērumiem, ko iesniedz

Komisija pēc pašas iniciatīvas, būtu jāattiecas tikai uz gadījumiem, kas ir svarīgi, lai saskaņoti piemērotu LESD 107. panta 1. punktu vai 108. pantu, jo īpaši uz gadījumiem, kas ir nozīmīgi Savienības valsts atbalsta judikatūras izpildei vai turpmākajai attīstībai.

- (39) Pārredzamības un juridiskās noteiktības nolūkā sabiedrībai ir jāsniedz informācija par Komisijas lēmumiem, vienlaikus ievērojot principu, ka lēmumus valsts atbalsta gadījumos adresē attiecīgai dalībvalstij. Tādēļ visi lēmumi, kas var ietekmēt ieinteresēto personu intereses, ir jāpublicē vai nu pilnīgi, vai arī kā kopsavilkums, vai gadījumā, kad tie nav publicēti vai nav publicēti pilnīgi, šādu lēmumu kopijas ir jā dara pieejamas ieinteresētajām personām.
- (40) Komisijai, publicējot tās lēmumus, būtu jāievēro noteikumi par dienesta noslēpumu, tostarp par visas konfidencialās informācijas un personas datu aizsardzību saskaņā ar LESD 339. pantu.
- (41) Komisijai ciešā saziņā ar Valsts atbalsta padomdevēju komiteju būtu jāspēj pieņemt īstenošanas noteikumus, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz procedūrām, kas paredzētas šajā regulā.

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) "atbalsts" ir jebkurš pasākums, kas atbilst kritērijiem, kuri noteikti LESD 107. panta 1. punktā;
- b) "pastāvošais atbalsts" ir:
 - i) neskarot Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās akta 144. un 172. pantu, Čehijas Republikas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas Pievienošanās akta IV pielikuma 3. punktu un papildinājumu, Bulgārijas un Rumānijas Pievienošanās akta 2. punktu un 3. punkta b) apakšpunktu un V pielikuma papildinājumu un Horvātijas Pievienošanās akta 2. punktu un 3. punkta b) apakšpunktu un IV pielikuma papildinājumu, jebkāds atbalsts, kas pastāvējis pirms LESD stāšanās spēkā attiecīgajās dalībvalstīs, t. i., atbalsta programmas un individuālais atbalsts, kas ieviests pirms LESD stāšanās spēkā un ko joprojām piemēro pēc LESD stāšanās spēkā;
 - ii) atļauts atbalsts, t. i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, ko atļāvuši Komisija vai Padome;
 - iii) atbalsts, ko uzskata par atļautu, ievērojot Regulas (EK) Nr. 659/1999 4. panta 6. punktu vai šīs regulas 4. panta 6. punktu, vai kas atļauta pirms Regulas (EK) Nr. 659/1999, bet saskaņā ar šo procedūru;
 - iv) atbalsts, ko uzskata par pastāvošu atbalstu saskaņā ar šīs regulas 17. pantu;
 - v) atbalsts, ko uzskata par pastāvošu atbalstu, jo ir iespējams konstatēt, ka tā ieviešanas laikā tas nav bijis atbalsts, bet pēc tam iekšējā tirgus attīstības dēļ – dalībvalstij neieviešot izmaiņas – tas kļuvis par atbalstu. Ja daži pasākumi kļūst par atbalstu tādēļ, ka Savienības tiesību akti nosaka kādas darbības liberalizāciju, tad pēc datuma, kas noteikts liberalizācijai, šādus pasākumus neuzskata par pastāvošu atbalstu;
- c) "jauns atbalsts" ir jebkurš atbalsts, t. i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, kas nav pastāvošs atbalsts, tostarp pastāvoša atbalsta grozījumi;

- d) "atbalsta shēma" ir visi akti, pamatojoties uz kuriem bez turpmākiem izpildes pasākumiem var piešķirt individuālu atbalstu uzņēmumiem, kuri vispārīgi un teorētiski definēti attiecīgajos aktos, un visi akti, pamatojoties uz kuriem vienam vai vairākiem uzņēmumiem uz nenoteiktu laika periodu un/vai nenoteiktā apmērā var piešķirt atbalstu, kas nav saistīts ar kādu konkrētu projektu;
- e) "individuāls atbalsts" ir atbalsts, ko nepiešķir, pamatojoties uz atbalsta shēmu, un paziņojami atbalsta piešķirumi, pamatojoties uz kādu atbalsta shēmu;
- f) "nelikumīgs atbalsts" ir jauns atbalsts, kas ieviests, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu;
- g) "jaunprātīgi izmantots atbalsts" ir atbalsts, ko saņēmējs izmanto, pārkāpjot lēmumu, kas pieņemts, atbilstoši Regulas (EK) Nr. 659/1999 4. panta 3. punktam vai 7. panta 3. vai 4. punktam vai šīs regulas 4. panta 3. punktam vai 9. panta 3. vai 4. punktam;
- h) "ieinteresētā persona" ir jebkura dalībvalsts un jebkura persona, uzņēmums vai uzņēmumu apvienība, kuras intereses var ietekmēt atbalsta piešķirums, jo īpaši attiecīgā atbalsta saņēmējs, konkurējošie uzņēmumi un arodpapvienības.

II NODAĻA

PROCEDŪRA ATTIECĪBĀ UZ PAZIŅOTU ATBALSTU

2. pants

Paziņojums par jaunu atbalstu

1. Ja regulās, kas pieņemtas saskaņā ar LESD 109. pantu vai citiem attiecīgiem tā noteikumiem, nav paredzēts kas cits, tad par visiem projektiem piešķirt jaunu atbalstu attiecīgā dalībvalsts laikus paziņo Komisijai. Komisija tūlīt informē attiecīgo dalībvalsti par paziņojuma saņemšanu.
2. Paziņojumā attiecīgā dalībvalsts sniedz visu vajadzīgo informāciju, lai Komisija varētu pieņemt lēmumu saskaņā ar 4. un 9. pantu ("pilnīgs paziņojums").

3. pants

Pārtraukšanas klauzula

Atbalstu, par kuru ir jāpaziņo saskaņā ar 2. panta 1. punktu, neievieš, kamēr Komisija nav pieņēmusi lēmumu, kas atļauj šādu atbalstu, vai kamēr nav uzskatāms, ka šāds lēmums pieņemts.

4. pants

Paziņojuma sākotnēja izskatīšana un Komisijas lēmumi

1. Komisija izskata paziņojumu, tiklīdz tas ir saņemts. Neskarot 10. pantu, Komisija pieņem lēmumu saskaņā ar šā panta 2., 3. vai 4. punktu.
2. Ja Komisija pēc sākotnējas izskatīšanas konstatē, ka paziņotais pasākums nav atbalsts, tā nostiprina minēto konstatējumu ar lēmumu.
3. Ja Komisija pēc sākotnējas izskatīšanas konstatē, ka nav šaubu par to, ka paziņotais pasākums, ciktāl uz to attiecas LESD 107. panta 1. punktu, ir saderīgs ar iekšējo tirgu, tā nolēm, ka pasākums ir saderīgs ar iekšējo tirgu ("lēmums necelt iebildumus"). Lēmumā norāda, kuru no LESD paredzētajiem uzņēmumiem piemēro.
4. Ja Komisija pēc sākotnējas izskatīšanas konstatē, ka ir neskaidrības par to, vai paziņotais pasākums ir saderīgs ar iekšējo tirgu, tā nolēm sākt procedūras saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu ("lēmums sākt formālu izmeklēšanas procedūru").

5. Lēmumus, kas minēti šā panta 2., 3. un 4. punktā, pieņem divos mēnešos. Minētais periods sākas dienā pēc pilnīga paziņojuma saņemšanas. Paziņojumu uzskata par pilnīgu, ja divos mēnešos pēc tā vai pēc pieprasītās papildu informācijas saņemšanas Komisija nav lūgusi nekādu papildu informāciju. Attiecīgo periodu var pagarināt, ja tam piekrīt gan Komisija, gan attiecīgā dalībvalsts. Vajadzības gadījumā Komisija var noteikt īsākus termiņus.

6. Ja Komisija nav pieņēmusi lēmumu saskaņā ar 2., 3. vai 4. punktu periodā, kas noteikts 5. punktā, uzskatāms, ka Komisija atļāvusi attiecīgo atbalstu. Attiecīgā dalībvalsts, par to iepriekš paziņojot Komisijai, pēc tam var īstenot attiecīgos pasākumus, ja vien Komisija 15 dienās pēc šāda paziņojuma saņemšanas nepieņem lēmumu saskaņā ar šo pantu.

5. pants

Informācijas pieprasījums, kas iesniegts paziņotājai dalībvalstij

1. Ja Komisija uzskata, ka attiecīgās dalībvalsts sniegtā informācija attiecībā uz kādu pasākumu, par kuru paziņots saskaņā ar 2. pantu, ir nepilnīga, tā lūdz visu vajadzīgo papildu informāciju. Kad dalībvalsts atbild uz šādu lūgumu, Komisija informē dalībvalsti par attiecīgās atbildes saņemšanu.

2. Ja attiecīgā dalībvalsts nesniedz lūgto informāciju Komisijas noteiktajā termiņā vai sniedz nepilnīgu informāciju, Komisija nosūta atgādinājumu, paredzot attiecīgu papildu termiņu informācijas sniegšanai.

3. Paziņojumu uzskata par anulētu, ja paredzētajā termiņā netiek sniegta lūgtā informācija, izņemot gadījumus, kad pirms minētā perioda beigām ar Komisijas un attiecīgās dalībvalsts piekrišanu termiņš tiek pagarināts, vai arī ja attiecīgā dalībvalsts pienācīgi pamatotā paziņojumā informē Komisiju par to, ka tā uzskata paziņojumu par pilnīgu, jo lūgtā papildu informācija nav pieejama vai ir jau sniegta. Minētajā gadījumā 4. panta 5. punktā minētais periods sākas dienā pēc attiecīgā paziņojuma saņemšanas. Ja paziņojumu uzskata par anulētu, Komisija par to informē attiecīgo dalībvalsti.

6. pants

Formāla izmeklēšanas procedūra

1. Lēmumā sākt formālu izmeklēšanas procedūru rezumē attiecīgus faktiskus un tiesiskus jautājumus, tajā ir Komisijas sākotnējais izvērtējums par to, vai ierosinātajam pasākumam ir atbalsta iezīmes, kā arī izklāstīti iemesli, kas liek šaubīties par tā saderību ar iekšējo tirgu. Lēmums aicina attiecīgo dalībvalsti un citas ieinteresētās personas iesniegt piezīmes noteiktā termiņā, kas parasti nepārsniedz vienu mēnesi. Pienācīgi pamatotos gadījumos, Komisija var pagarināt noteikto termiņu.

2. Saņemtās piezīmes iesniedz attiecīgajai dalībvalstij. Attiecīgajai dalībvalstij neizpauž ieinteresētās personas identitāti, ja ieinteresētā persona to lūdz iespējama kaitējuma dēļ. Attiecīgā dalībvalsts var atbildēt uz iesniegtajām piezīmēm noteiktā termiņā, kas parasti nepārsniedz vienu mēnesi. Pienācīgi pamatotos gadījumos Komisija var pagarināt noteikto termiņu.

7. pants

Informācijas pieprasījums, kas iesniegts citiem avotiem

1. Pēc tam, kad ir sāktā 6. pantā paredzētā formālā izmeklēšanas procedūra, jo īpaši attiecībā uz tehniski sarežģītiem gadījumiem, uz kuriem attiecas pamatīgs izvērtējums, ja informācija, ko attiecīgā dalībvalsts ir sniegusi sākotnējās izskatīšanas laikā, nav pietiekama, Komisija var pieprasīt citai dalībvalstij, uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai sniegt visu vajadzīgo informāciju, lai Komisija varētu pabeigt attiecīgā pasākuma izvērtēšanu, pienācīgi ņemot vērā proporcionalitātes principu, jo īpaši attiecībā uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

2. Komisija var pieprasīt informāciju, tikai:

- a) ja tā attiecas uz formālām izmeklēšanas procedūrām, kuras Komisija ir konstatējusi kā neefektīvas līdz tam laikam; un
- b) ciktāl tas attiecas uz atbalsta saņēmējiem, ja attiecīgā dalībvalsts piekrīt pieprasījumam.

3. Uzņēmumi vai uzņēmumu apvienības, kas pēc Komisijas pieprasījuma sniegt tirgus informāciju sniedz informāciju, balstoties uz 6. un 7. punktu, savas atbildes iesniedz vienlaicīgi Komisijai un attiecīgajai dalībvalstij, ciktāl sniegtajos dokumentos nav iekļauta informācija, kas ir konfidenciāla attiecībā pret minēto dalībvalsti.

Komisija vada un uzrauga informācijas nodošanu starp dalībvalstīm, uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām un pārbauda nodotās informācijas varbūtējo konfidencialitāti.

4. Komisija pieprasa tikai tādu informāciju, kas ir tādas dalībvalsts, uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības rīcībā, uz kuru attiecas pieprasījums.

5. Dalībvalstis sniedz informāciju, pamatojoties uz vienkāršu pieprasījumu un Komisijas noteiktajā termiņā, kas parasti nepārsniedz vienu mēnesi. Ja dalībvalsts nesniedz prasīto informāciju minētajā termiņā vai sniedz nepilnīgu informāciju, Komisija sūta atgādinājumu.

6. Komisija ar vienkāršu pieprasījumu var lūgt uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai sniegt informāciju. Sūtot uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai vienkāršu pieprasījumu sniegt informāciju, Komisija norāda pieprasījuma juridisko pamatu un mērķi, precizē, kāda informācija ir vajadzīga, un nosaka samērīgu termiņu, kādā tā jāiesniedz. Tā norāda arī uz naudas sodiem par nepareizas vai maldinošas informācijas iesniegšanu, kas paredzēti 8. panta 1. punktā.

7. Komisija ar lēmumu var pieprasīt uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai sniegt informāciju. Ja Komisija ar lēmumu pieprasa uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai sniegt informāciju, tā norāda pieprasījuma juridisko pamatu un mērķi, precizē, kāda informācija ir vajadzīga, un nosaka samērīgu termiņu, kādā tā jāiesniedz. Tā norāda arī uz naudas sodiem, kas paredzēti 8. panta 1. punktā, un attiecīgā gadījumā norāda vai uzliek periodiskus soda maksājumus, kas paredzēti 8. panta 2. punktā. Turklāt tā norāda uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības tiesības uz lēmuma pārskatīšanu Eiropas Savienības Tiesā.

8. Nosūtot pieprasījumu saskaņā ar šā panta 1. vai 6. punktu vai pieņemot lēmumu saskaņā ar 7. punktu, Komisija vienlaikus arī nodrošina attiecīgajai dalībvalstij to kopiju. Komisija norāda kritērijus, kurus tā piemēroja, lai atlasītu pieprasījuma vai lēmuma saņēmējus.

9. Uzņēmumu īpašnieki vai viņu pārstāvji, vai – juridisku personu, uzņēmēj sabiedrību vai apvienību, kam nav juridiskas personas statusa, gadījumā – personas, kas tiesīgas tās pārstāvēt saskaņā ar likumu vai statūtiem, sniedz pieprasīto informāciju to vārdā. Personas, kas ir attiecīgi pilnvarotas rīkoties, var sniegt informāciju savu klientu vārdā. Pēdējie tomēr uzņemas pilnu atbildību, ja sniegtā informācija ir nepatiesa, nepilnīga vai maldinoša.

8. pants

Naudas sodi un periodiski soda maksājumi

1. Ja to uzskata par vajadzīgu un samērīgu, Komisija var ar lēmumu uzlikt uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām naudas sodus, kas nepārsniedz 1 % no kopējā apgrozījuma iepriekšējā saimnieciskās darbības gadā, ja tie tīši vai lielas nolaidības dēļ:

- a) sniedz nepatiesu vai maldinošu informāciju, atbildot uz pieprasījumu saskaņā ar 7. panta 6. punktu;
- b) sniedz nepatiesu, nepilnīgu vai maldinošu informāciju, atbildot uz lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 7. panta 7. punktu, vai nesniedz informāciju noteiktajā termiņā.

2. Komisija var ar lēmumu uzlikt uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām periodiskus soda maksājumus, ja uzņēmums vai uzņēmumu apvienība nav iesniegusi pilnīgu un pareizu informāciju, ko Komisija pieprasījusi lēmumā, kas pieņemts saskaņā ar 7. panta 7. punktu.

Periodiski soda maksājumi par katru nokavēto darbdienu nepārsniedz 5 % no uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības vidējā dienas apgrozījuma iepriekšējā saimnieciskās darbības gadā, sākot skaitīt no lēmumā noteiktās dienas, līdz tie iesniedz pilnīgu un pareizu informāciju, ko Komisija lūgusi vai pieprasījusi.

3. Nosakot naudas sodu vai periodisku soda maksājumu apmēru, apsver pārkāpuma veidu, smagumu un ilgumu, ņemot vērā proporcionalitātes un lietderības principus, jo īpaši attiecībā uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

4. Ja uzņēmumi vai uzņēmumu apvienības ir izpildījušas pienākumu, kura izpildei bija paredzēts noteikt periodisku soda maksājumu, Komisija var samazināt galīgo periodiska soda maksājuma apmēru salīdzinājumā ar to, kāds tas būtu saskaņā ar sākotnējo lēmumu, ar ko uzlikti periodiski soda maksājumi. Komisija var arī pilnībā atcelt jebkuru periodisko soda maksājumu.

5. Pirms pieņemt lēmumu saskaņā ar šā panta 1. vai 2. punktu, Komisija nosaka galīgo divu nedēļu termiņu, lai saņemtu trūkstošo tirgus informāciju no attiecīgajiem uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām, un arī dod tiem iespēju darīt zināmu savu viedokli.

6. Eiropas Savienības Tiesai ir neierobežota jurisdikcija LESD 261. panta nozīmē pārskatīt Komisijas noteiktos naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus. Tā var atcelt, samazināt vai palielināt uzlikto naudas sodu vai periodisku soda maksājumu.

9. pants

Komisijas lēmumi izbeigt formālo izmeklēšanas procedūru

1. Neskarot 10. pantu, formālo izmeklēšanas procedūru izbeidz ar lēmumu, kā tas paredzēts šā panta 2. līdz 5. punktā.

2. Ja Komisija konstatē, ka – attiecīgos gadījumos, pēc attiecīgās dalībvalsts veikta grozījuma – paziņotais pasākums nav atbalsts, tas nostiprina minēto konstatējumu ar lēmumu.

3. Ja Komisija konstatē, ka – attiecīgos gadījumos pēc attiecīgās dalībvalsts veikta grozījuma – šaubas par paziņotā pasākuma saderību ar iekšējo tirgu ir novērstas, tā nolemj, ka atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu ("pozitīvs lēmums"). Minētajā lēmumā norāda, kuru no LESD paredzētajiem izņēmumiem piemēro.

4. Pozitīvā lēmumā Komisija var ietvert nosacījumus, kurus ievērojot atbalsts uzskatāms par saderīgu ar iekšējo tirgu, un noteikt pienākumus, kas ļauj uzraudzīt tās lēmuma izpildi ("nosacīts lēmums").

5. Ja Komisija konstatē, ka paziņotais atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu, tā nolemj, ka attiecīgais atbalsts netiek ieviests ("negatīvs lēmums").

6. Lēmumus, kas pieņemami saskaņā ar 2. līdz 5. punktu, pieņem, tiklīdz ir novērstas neskaidrības, kas minētas 4. panta 4. punktā. Komisija, cik iespējams, cenšas pieņemt lēmumu 18 mēnešos pēc procedūras sākšanas. Šo termiņu var pagarināt, Komisijai un attiecīgai dalībvalstij par to kopīgi vienojoties.

7. Pēc šā panta 6. punktā minētā termiņa beigām, ja attiecīgā dalībvalsts to lūdz, Komisija divos mēnešos pieņem lēmumu, kas pamatojas uz tai pieejamo informāciju. Vajadzības gadījumā, ja sniegtā informācija nav pietiekama, lai konstatētu saderību, Komisija pieņem negatīvu lēmumu.

8. Pirms pieņemt lēmumu saskaņā ar 2. līdz 5. punktu, Komisija dod attiecīgajai dalībvalstij iespēju termiņā, kas parasti nepārsniedz vienu mēnesi, darīt zināmu savu viedokli par informāciju, ko Komisija ir saņēmusi un sniegusi attiecīgajai dalībvalstij saskaņā ar 7. panta 3. punktu.

9. Lēmumos, ko pieņem saskaņā ar šā panta 2. līdz 5. punktu, Komisija neizmanto atbildes sniedzēju iesniegto konfidenciālo informāciju, kas nevar tikt apkopota vai citādi padarīta anonīma, ja vien tā nav iepriekš saņēmusi šo personu piekrišanu izpaust minēto informāciju attiecīgajai dalībvalstij. Komisija var pieņemt argumentētu lēmumu, kuru paziņo attiecīgajam uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai un kurā konstatē, ka atbildes sniedzēja iesniegtā informācija, kas norādīta kā konfidenciāla, nav aizsargāta, un nosaka datumu, pēc kura informācija tiks izpausta. Minētais laikposms nevar būt īsāks par vienu mēnesi.

10. Komisija pienācīgi ņem vērā uzņēmumu likumīgās intereses aizsargāt savas saimnieciskās darbības noslēpumus un citu konfidenciālu informāciju. Uzņēmums vai uzņēmumu apvienība, kas sniegusi informāciju, ievērojot 7. pantu, un kas nav attiecīgā valsts atbalsta saņēmējs, var lūgt, pamatojot ar iespējamu kaitējumu, lai tā identitāte attiecīgajai dalībvalstij netiktu atklāta.

10. pants

Paziņojuma atsaukums

1. Attiecīgā dalībvalsts savlaicīgi, pirms Komisija pieņemusi lēmumu saskaņā ar 4. vai 9. pantu, var atsaukt paziņojumu 2. panta nozīmē.
2. Gadījumos, kad Komisija sākusī formālās izmeklēšanas procedūru, Komisija izbeidz minēto procedūru.

11. pants

Lēmuma atcelšana

Komisija var atcelt lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 4. panta 2. vai 3. punktu vai 9. panta 2., 3. vai 4. punktu, pēc tam, kad attiecīgajai dalībvalstij dota iespēja iesniegt savas piezīmes, ja attiecīgais lēmums pamatojas uz nepareizu informāciju, kas sniegta saskaņā ar procedūru un kas bija izšķirošais faktors lēmuma pieņemšanā. Pirms kāda lēmuma atcelšanas un jauna lēmuma pieņemšanas Komisija sāk formālu izmeklēšanas procedūru saskaņā ar 4. panta 4. punktu. *Mutatis mutandis* piemēro 6., 9. un 12. pantu, 13. panta 1. punktu un 15., 16. un 17. pantu.

III NODAĻA

PROCEDŪRA ATTIECĪBĀ UZ NELIKUMĪGU ATBALSTU

12. pants

Informācijas izskatīšana, lūgums sniegt informāciju un rīkojums sniegt informāciju

1. Neskarot 24. pantu, Komisija pēc savas iniciatīvas var izskatīt no jebkura avota iegūtu informāciju par iespējami nelikumīgu valsts atbalstu.

Komisija bez liekas kavēšanās izskata ikvienu sūdzību, ko iesniegusi jebkura ieinteresētā persona saskaņā ar 24. panta 2. punktu, un nodrošina, ka attiecīgā dalībvalsts tiek pilnībā un regulāri informēta par pārbaudes norisi un rezultātiem.

2. Vajadzības gadījumā Komisija lūdz informāciju attiecīgajai dalībvalstij. *Mutatis mutandis* piemēro 2. panta 2. punktu un 5. panta 1. un 2. punktu.

Pēc formālās izmeklēšanas procedūras sākšanas Komisija var arī lūgt informāciju no jebkuras citas dalībvalsts uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības saskaņā ar 7. un 8. pantu, ko piemēro *mutatis mutandis*.

3. Ja, neskatoties uz atgādinājumu saskaņā ar 5. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts neiesniedz lūgto informāciju Komisijas noteiktajā termiņā vai ja tā iesniedz nepilnīgu informāciju, Komisija pieņem lēmumu, ar ko tai prasa sniegt minēto informāciju ("rīkojums sniegt informāciju"). Lēmumā norāda, kāda informācija tiek prasīta, un nosaka atbilstīgu termiņu, kurā tā ir jāiesniedz.

13. pants

Rīkojums pārtraukt vai pagaidām atgūt atbalstu

1. Pēc tam, kad attiecīgai dalībvalstij dota iespēja iesniegt savas piezīmes, Komisija var pieņemt lēmumu, kas prasa dalībvalstij pārtraukt jebkādu nelikumīgu atbalstu, līdz Komisija pieņem lēmumu par attiecīgā atbalsta saderību ar iekšējo tirgu ("pārtraukšanas rīkojums").

2. Pēc tam, kad attiecīgai dalībvalstij dota iespēja iesniegt savas piezīmes, Komisija var pieņemt lēmumu, kas prasa dalībvalstij pagaidām atgūt jebkādu nelikumīgu atbalstu, līdz Komisija pieņem lēmumu par attiecīgā atbalsta saderību ar iekšējo tirgu ("atgūšanas rīkojums"), ja izpildīti šādi kritēriji:

- a) saskaņā ar iedibināto praksi nav šaubu par to, ka attiecīgajam pasākumam ir atbalsta iezīmes;
- b) ir jārīkojas steidzami;
- c) kādam konkurentam ir nodarīts būtisks un nelabojams kaitējums.

Atgūšanu īsteno saskaņā ar procedūru, kas noteikta 16. panta 2. un 3. punktā. Pēc tam, kad attiecīgais atbalsts ir efektīvi atgūts, Komisija pieņem lēmumu termiņos, kas attiecas uz paziņotu atbalstu.

Komisija var ļaut, lai dalībvalsts atbalsta atmaksājumam pievieno atbalsta izmaksu attiecīgā uzņēmuma glābšanai.

Šā punkta noteikumi attiecas vienīgi uz nelikumīgu atbalstu, kas īstenots pēc Regulas (EK) Nr. 659/1999 stāšanās spēkā.

14. pants

Lēmumā izteikta rīkojuma neizpilde

Ja dalībvalsts nepilda pārtraukšanas vai atgūšanas rīkojumu, Komisija ir tiesīga, vienlaikus veicot izskatīšanu, kas pamatojas uz tai pieejamo informāciju, iesniegt attiecīgo lietu izskatīšanai tieši Eiropas Savienības Tiesā un lūgt paziņot par to, ka šāda neizpilde ir LESD pārkāpums.

15. pants

Komisijas lēmumi

1. Iespējami nelikumīga atbalsta izskatīšana beidzas ar lēmumu saskaņā ar 4. panta 2., 3. vai 4. punktu. Ja tiek pieņemts lēmums sākt formālu izmeklēšanas procedūru, iepriekšējo procedūru izbeidz ar lēmumu saskaņā ar 9. pantu. Ja dalībvalsts nepilda rīkojumu sniegt informāciju, minēto lēmumu pieņem, pamatojoties uz pieejamo informāciju.

2. Iespējami nelikumīga atbalsta gadījumos un neskarot 13. panta 2. punktu, Komisijai nav saistošs termiņš, kas noteikts 4. panta 5. punktā, 9. panta 6. punktā un 9. panta 7. punktā.
3. *Mutatis mutandis* piemēro 11. pantu.

16. pants

Atbalsta atgūšana

1. Kad nelikumīga atbalsta gadījumos tiek pieņemti negatīvi lēmumi, Komisija izlemj, ka attiecīgā dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu atbalstu no saņēmēja ("atgūšanas lēmums"). Komisija neprasa atbalsta atgūšanu, ja tas būtu pretrunā ar kādu Savienības tiesību vispārēju principu.
2. Atbalsts, kas ir jāatgūst saskaņā ar atgūšanas lēmumu, ietver procentus, kas aprēķināti pēc atbilstīgas likmes, ko nosaka Komisija. Procenti maksājami no dienas, kad nelikumīgais atbalsts nodots saņēmēja rīcībā, līdz tās atgūšanas dienai.
3. Neskarot nevienu Eiropas Savienības Tiesas rīkojumu saskaņā ar LESD 278. pantu, atgūšanu īsteno tūlīt un saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts likumos paredzētajām procedūrām, ja vien tās nodrošina tūlītēju un efektīvu Komisijas lēmuma izpildi. Šajā nolūkā un gadījumā, ja ir sāks izskatīšanas process valsts tiesā, attiecīgās dalībvalsts, neskarot Savienības tiesību aktus, veic visus vajadzīgos pasākumus, kas iespējami to attiecīgajās tiesību sistēmās, tostarp pagaidu pasākumus.

IV NODAĻA

NOILGUMA TERMIŅI

17. pants

Noilguma termiņš attiecībā uz atbalsta atgūšanu

1. Uz Komisijas tiesībām atgūt atbalstu attiecas desmit gadu noilguma termiņš.
2. Noilguma termiņš sākas dienā, kad nelikumīgais atbalsts piešķirts saņēmējam vai nu kā individuāls atbalsts, vai arī kā atbalsts saskaņā ar atbalsta shēmu. Visas darbības attiecībā uz nelikumīgu atbalstu, kuras veic Komisija vai dalībvalsts pēc Komisijas lūguma, pārtrauc noilguma termiņu. Pēc katra pārtraukuma noilgums sākas no jauna. Noilguma termiņu pārtrauc uz laiku, kamēr Komisijas lēmumu izskata Eiropas Savienības Tiesas procesā.
3. Jebkāds atbalsts, attiecībā uz kuru ir beidzies noilguma termiņš, uzskatāma par pastāvošu atbalstu.

18. pants

Noilguma termiņš attiecībā uz naudas sodu un periodisku soda maksājumu piemērošanu

1. Uz Komisijas pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar 8. pantu, attiecas trīs gadu noilguma termiņš.
2. Termiņu, kas paredzēts 1. punktā, sāk skaitīt no dienas, kurā izdarīts 8. pantā minētais pārkāpums. Tomēr pārkāpuma turpināšanas vai atkārtotības gadījumā termiņu skaita no dienas, kurā pārkāpums izbeigts.

3. Jebkurš pasākums, ko īsteno Komisija, lai veiktu izmeklēšanu vai procesuālu darbību attiecībā uz 8. pantā minēto pārkāpumu, pārtrauc noilguma termiņu naudas sodu vai periodisku soda maksājumu piemērošanai, sākot no dienas, kurā pasākums ir paziņots attiecīgajam uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai.

4. Pēc katra pārtraukuma noilguma termiņš sākas no jauna. Tomēr vēlākais, kad beidzas noilguma termiņš, ir diena, kurā beidzas sešu gadu termiņš, ja Komisija nav uzlikusi naudas sodu vai periodisku soda maksājumu. Šo termiņu pagarina par laiku, uz kuru noilguma termiņš ir apturēts saskaņā ar šā panta 5. punktu.

5. Noilguma termiņu naudas sodu vai periodisku soda maksājumu uzlikšanai aptur uz laiku, kamēr Komisijas lēmumu izskata Eiropas Savienības Tiesas procesā.

19. pants

Noilguma termiņi attiecībā uz naudas sodu un periodisku soda maksājumu izpildi

1. Uz Komisijas pilnvarām izpildīt lēmumus, kas pieņemti, ievērojot 8. pantu, attiecas piecu gadu noilguma termiņš.
2. Termiņu, kas paredzēts 1. punktā, sāk skaitīt no dienas, kurā lēmums, kas pieņemts, ievērojot 8. pantu, kļūst galīgs.
3. Noilguma termiņu, kas paredzēts šā panta 1. punktā, pārtrauc:
 - a) ar tā lēmuma paziņojumu, ar ko maina sākotnējo naudas soda vai periodiska soda maksājuma apmēru vai ar ko noraida pieteikumu to mainīt;
 - b) ar jebkuru darbību, ko veic dalībvalsts, rīkojoties pēc Komisijas pieprasījuma, vai Komisija un kas paredzēta, lai nodrošinātu naudas soda vai periodiska soda maksājuma samaksu.
4. Pēc katra pārtraukuma noilguma termiņš sākas no jauna.
5. Noilguma termiņu, kas paredzēts 1. punktā, aptur uz laiku, kamēr:
 - a) atbildes sniedzējam ir atvēlēts laiks maksāšanai;
 - b) maksājuma izpilde ir apturēta, ievērojot Eiropas Savienības Tiesas nolēmumu.

V NODAĻA

PROCEDŪRA ATTIECĪBĀ UZ ĻAUNPRĀTĪGI IZMANTOTU ATBALSTU

20. pants

Atbalsta ļaunprātīga izmantošana

Neskarot 28. pantu, gadījumos, kad atbalstu izmanto ļaunprātīgi, Komisija var sākt formālu izmeklēšanas procedūru saskaņā ar 4. panta 4. punktu. *Mutatis mutandis* piemēro 6. līdz 9., 11. un 12. pantu, 13. panta 1. punktu un 14. līdz 17. pantu.

VI NODAĻA

PROCEDŪRA ATTIECĪBĀ UZ PASTĀVOŠAJĀM ATBALSTA SHĒMĀM

21. pants

Sadarbība saskaņā ar LESD 108. panta 1. punktu

1. Komisija no attiecīgās dalībvalsts saņem visu informāciju, kas vajadzīga, lai sadarbībā ar dalībvalsti izskatītu pastāvošās atbalsta shēmas saskaņā ar LESD 108. panta 1. punktu.
2. Ja Komisija uzskata, ka pastāvošā atbalsta shēma nav vai vairs nav saderīga ar iekšējo tirgu, tā informē attiecīgo dalībvalsti par savu provizorisko secinājumu un dod attiecīgai dalībvalstij iespēju iesniegt savas piezīmes viena mēneša laikā. Pienācīgi pamatotos gadījumos Komisija var pagarināt šo termiņu.

22. pants

Priekšlikums veikt atbilstīgus pasākumus

Ja Komisija, ņemot vērā informāciju, ko dalībvalsts iesniedz saskaņā ar 21. pantu, secina, ka pastāvošā atbalsta shēma nav vai vairs nav saderīga ar iekšējo tirgu, tā pieņem ieteikumu, ar ko attiecīgai dalībvalstij ierosina atbilstīgus pasākumus. Šajā ieteikumā jo īpaši var ierosināt:

- a) būtiski grozīt atbalsta shēmu; vai
- b) ieviest procedūras prasības; vai
- c) atcelt atbalsta shēmu.

23. pants

Atbilstīgu pasākumu priekšlikuma juridiskās sekas

1. Ja attiecīgā dalībvalsts akceptē ierosinātos pasākumus un par to informē Komisiju, Komisija minēto konstatāciju dokumentē un par to informē dalībvalsti. Šis akcepts attiecīgai dalībvalstij uzliek par pienākumu īstenot atbilstīgos pasākumus.
2. Ja attiecīgā dalībvalsts neakceptē ierosinātos pasākumus un Komisija, ņemot vērā attiecīgās dalībvalsts apsvērumus, joprojām uzskata, ka minētie pasākumi ir vajadzīgi, tā sāk procedūru saskaņā ar 4. panta 4. punktu. *Mutatis mutandis* piemēro 6., 9. un 11. pantu.

VII NODAĻA

IEINTERESĒTĀS PERSONAS

24. pants

Ieinteresēto personu tiesības

1. Pēc Komisijas lēmuma sākt formālās izmeklēšanas procedūru visas ieinteresētās personas var iesniegt piezīmes saskaņā ar 6. pantu. Ieinteresētajām personām, kas iesniegušas šādas piezīmes, un visiem individuāla atbalsta saņēmējiem nosūta attiecīgā lēmuma, kuru Komisija pieņēmusi saskaņā ar 9. pantu, kopiju.
2. Jebkura ieinteresētā persona var iesniegt sūdzību, lai informētu Komisiju par jebkādu iespējami nelikumīgu atbalstu vai jebkādu iespējamu atbalsta ļaunprātīgu izmantošanu. Šim nolūkam ieinteresētā persona pienācīgi aizpilda veidlapu, kas ir noteikta 33. pantā minētajos īstenošanas noteikumos, un iesniedz visu tajā pieprasīto obligāto informāciju.

Ja Komisija uzskata, ka ieinteresētā persona nav pienācīgi aizpildījusi sūdzības iesnieguma obligāto veidlapu vai ka faktiskie un tiesiskie apstākļi, ko norādījusi ieinteresētā persona, nav pietiekams pamats, lai, balstoties uz sākotnējo pārbaudi, pierādītu nelikumīga atbalsta esību vai atbalsta ļaunprātīgu izmantošanu, Komisija par to informē ieinteresēto personu un aicina to iesniegt apsvērumus noteiktā termiņā, kas parasti nepārsniedz vienu mēnesi. Ja ieinteresētā persona noteiktajā termiņā nedara zināmu savu viedokli, uzskata, ka sūdzība ir atsaukta. Komisija informē attiecīgo dalībvalsti, ja sūdzību uzskata par atsauktu.

Komisija sūdzības iesniedzējam nosūta ar sūdzību saistītās lietas lēmuma kopiju.

3. Pēc attiecīga lūguma visas ieinteresētās personas saņem visu to lēmumu kopijas, kas pieņemti saskaņā ar 4. un 9. pantu, 12. panta 3. punktu un 13. pantu.

VIII NODAĻA

IZMEKLĒŠANA ATTIECĪBĀ UZ EKONOMIKAS NOZARĒM UN ATBALSTA INSTRUMENTIEM

25. pants

Izmeklēšana attiecībā uz ekonomikas nozarēm un atbalsta instrumentiem

1. Ja pieejamā informācija rada pamatotas aizdomas, ka valsts atbalsta pasākumi konkrētā nozarē vai pasākumi, kas balstās uz konkrētu atbalsta instrumentu, var materiāli ierobežot vai izkropļot konkurenci iekšējā tirgū vairākās dalībvalstīs vai ka vairākās dalībvalstīs izmantotie pašreizējie atbalsta pasākumi konkrētā nozarē nav vai arī vairs nav saderīgi ar iekšējo tirgu, Komisija var veikt izmeklēšanu dažādās dalībvalstīs attiecībā uz konkrēto ekonomikas nozari vai attiecīgā atbalsta instrumenta izmantošanu. Minētās izmeklēšanas gaitā Komisija var lūgt dalībvalstīm un/vai attiecīgajiem uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām sniegt informāciju, kas vajadzīga, lai piemērotu LESD 107. un 108. pantu, pienācīgi ņemot vērā proporcionalitātes principu.

Komisija paziņo apsvērumus attiecībā uz izmeklēšanu un adresātu izvēli visos informācijas pieprasījumos, ko sūta saskaņā ar šo pantu.

Komisija publicē ziņojumu par tās veiktās izmeklēšanas rezultātiem attiecībā uz noteiktām ekonomikas nozarēm vai konkrētiem atbalsta instrumentiem dažādās dalībvalstīs un aicina dalībvalstis un attiecīgos uzņēmumus vai uzņēmumu apvienības sniegt piezīmes.

2. Informāciju, kas iegūta nozaru izmeklēšanu rezultātā, var izmantot procedūrās saskaņā ar šo regulu.
3. *Mutatis mutandis* piemēro šīs regulas 5., 7. un 8. pantu.

IX NODAĻA

UZRAUDZĪBA

26. pants

Gada pārskati

1. Dalībvalstis iesniedz Komisijai gada pārskatus par visām pastāvoša atbalsta shēmām, attiecībā uz kurām ar nosacītu lēmumu saskaņā ar 9. panta 4. punktu nav uzlikti īpaši paziņošanas pienākumi.
2. Ja, neskatoties uz atgādinājumu, attiecīgā dalībvalsts neiesniedz gada pārskatu, attiecībā uz konkrēto atbalsta shēmu Komisija var rīkoties saskaņā ar 22. pantu.

27. pants

Uzraudzība uz vietas

1. Ja Komisijai ir nopietnas šaubas par to, vai tiek pildīti lēmumi necelt iebildumus, pozitīvi lēmumi vai nosacīti lēmumi attiecībā uz individuālu atbalstu, attiecīgā dalībvalsts, pēc tam, kad tai bijusi iespēja iesniegt savas piezīmes, ļauj Komisijai veikt vizītes, lai īstenotu uzraudzību uz vietas.
2. Komisijas pilnvarotās amatpersonas, lai pārbaudītu attiecīgā lēmuma izpildi, ir tiesīgas:
 - a) piekļūt visām attiecīgā uzņēmuma telpām un zemei;
 - b) lūgt mutiskus paskaidrojumus uz vietas;
 - c) pārbaudīt grāmatvedības dokumentus un citu uzņēmējdarbības dokumentāciju, kā arī kopēt to vai pieprasīt tās kopijas.Komisijai vajadzības gadījumā var palīdzēt neatkarīgi eksperti.
3. Komisija savlaicīgi un rakstiski informē attiecīgo dalībvalsti par vizīti, lai veiktu kontroli uz vietas, un dara zināmu pilnvaroto amatpersonu un ekspertu identitāti. Ja dalībvalstij ir pienācīgi pamatoti iebildumi pret Komisijas ekspertu izvēli, ekspertus ieceļ, kopīgi vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti. Komisijas amatpersonas un eksperti, kas pilnvaroti veikt kontroli uz vietas, uzrāda rakstisku atļauju, kurā norādīts vizītes priekšmets un mērķis.
4. Amatpersonas, ko pilnvarojusi attiecīgā dalībvalsts, kuras teritorijā ir jāveic uzraudzības vizīte, var piedalīties uzraudzības vizītē.
5. Komisija nosūta attiecīgai dalībvalstij visu to ziņojumu kopijas, kas sagatavoti pēc uzraudzības vizītes.
6. Ja uzņēmums iebilst pret uzraudzības vizīti, ko Komisija norīkojusi saskaņā ar šo pantu, attiecīgā dalībvalsts Komisijas pilnvarotajām amatpersonām un ekspertiem sniedz vajadzīgo palīdzību, lai tie varētu veikt uzraudzības vizīti.

28. pants

Lēmumu un spriedumu neizpilde

1. Ja attiecīgā dalībvalsts nepilda nosacītus vai negatīvus lēmumus, jo īpaši gadījumos, kas minēti šīs regulas 16. pantā, Komisija var saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu sniegt attiecīgo lietu izskatīšanai tieši Eiropas Savienības Tiesā.
2. Ja Komisija uzskata, ka attiecīgā dalībvalsts nepilda Eiropas Savienības Tiesas spriedumu, Komisija var rīkoties saskaņā ar LESD 260. pantu.

X NODAĻA

SADARBĪBA AR VALSTU TIESĀM

29. pants

Sadarbība ar valstu tiesām

1. Lai piemērotu LESD 107. panta 1. punktu un 108. pantu, dalībvalstu tiesas var lūgt Komisiju iesniegt tām informāciju, kas ir tās rīcībā, vai tās atzinumu par jautājumiem saistībā ar valsts atbalsta noteikumu piemērošanu.

2. Ja tas vajadzīgs konsekventai LESD 107. panta 1. punkta un 108. panta piemērošanai, Komisija pēc savas iniciatīvas var iesniegt rakstiskus apsvērumus dalībvalstu tiesām, kas ir atbildīgas par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu. Ar attiecīgās tiesas atļauju Komisija var sniegt arī mutiskus apsvērumus.

Par savu nodomu iesniegt apsvērumus Komisija informē attiecīgo dalībvalsti pirms to formālas iesniegšanas.

Vienīgi savu apsvērumu izstrādes nolūkā Komisija var pieprasīt attiecīgajai dalībvalsts tiesai nosūtīt tiesas rīcībā esošus dokumentus, kas vajadzīgi Komisijai lietas izvērtēšanai.

XI NODAĻA

KOPĒJI NOTEIKUMI

30. pants

Dienesta noslēpumi

Komisija un dalībvalstis, to amatpersonas un citi darbinieki, tostarp neatkarīgi eksperti, ko iecēlusi Komisija, neizpauž informāciju, ko tie ieguvuši, piemērojot šo regulu, un uz kuru attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu.

31. pants

Lēmumu adresāts

1. Lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar 7. panta 7. punktu, 8. panta 1. un 2. punktu un 9. panta 9. punktu, adresē attiecīgajam uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai. Komisija lēmumu nekavējoties paziņo adresātam un dod adresātam iespēju norādīt Komisijai, uz kuru informāciju pēc tā ieskatiem vajadzētu attiekties pienākumam ievērot dienesta noslēpumu.

2. Visus citus Komisijas lēmumus, ko pieņem saskaņā ar II, III, V, VI un IX nodaļu, adresē attiecīgajai dalībvalstij. Komisija tos nekavējoties paziņo attiecīgajai dalībvalstij un dod minētajai dalībvalstij iespēju norādīt Komisijai, uz kuru informāciju pēc tās ieskatiem vajadzētu attiekties pienākumam ievērot dienesta noslēpumu.

32. pants

Lēmumu publicēšana

1. Komisija publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī kopsavilkuma paziņojumu par lēmumiem, ko tā pieņem saskaņā ar 4. panta 2. un 3. punktu un 22. pantu kopā ar 23. panta 1. punktu. Kopsavilkuma paziņojumā norāda, ka lēmuma kopiju iespējams saņemt autentiskās versijas valodā vai valodās.

2. Lēmumus, ko Komisija pieņem saskaņā ar 4. panta 4. punktu, tā publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī to autentiskās versijas valodā. Oficiālajā Vēstnesī, ko publicē valodās, kas nav autentiskās versijas valoda, tekstam autentiskās versijas valodā pievieno izsmeļošu kopsavilkumu attiecīgā Oficiālā Vēstneša valodā.

3. Komisija publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī lēmumus, ko tā pieņem saskaņā ar 8. panta 1. un 2. punktu un 9. pantu.

4. Gadījumos, kad piemēro 4. panta 6. punktu vai 10. panta 2. punktu, Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicē īsu paziņojumu.

5. Padome vienprātīgi var nolemt publicēt Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī lēmumus, ko pieņem saskaņā ar LESD 108. panta 2. punkta trešo daļu.

33. pants

Īstenošanas noteikumi

Komisijai saskaņā ar 34. pantā noteikto procedūru ir pilnvaras pieņemt īstenošanas noteikumus attiecībā uz:

- a) paziņojumu formu, saturu un citiem elementiem;
- b) gada ziņojumu formu, saturu un citiem elementiem;
- c) sūdzību, ko iesniedz saskaņā ar 12. panta 1. punktu un 24. panta 2. punktu, formu, saturu un citiem elementiem;
- d) informāciju par termiņiem un termiņu aprēķināšanu; un
- e) procentu likmi, kas minēta 16. panta 2. punktā.

34. pants

Apspriešanās ar Valsts atbalsta padomdevēju komiteju

1. Pirms jebkādu īstenošanas noteikumu pieņemšanas saskaņā ar 33. pantu Komisija apspriežas ar Valsts atbalsta padomdevēju komiteju, kas izveidota ar Padomes Regulu (ES) 2015/1588 ⁽¹⁾ ("Komiteja").
2. Apspriešanās ar Komiteju notiek sanāksmē, ko sasauc Komisija. Izskatāmos projektus un dokumentus pievieno paziņojumam. Sanāksme notiek ne ātrāk kā divus mēnešus pēc paziņojuma izsūtīšanas. Šo laikposmu var samazināt, ja jautājums ir steidzams.
3. Komisijas pārstāvis iesniedz komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz atzinumu par projektu termiņā, ko nosaka priekšsēdētājs atkarībā no jautājuma steidzamības, vajadzības gadījumā par to balsojot.
4. Atzinumu protokolē. Turklāt katrai dalībvalstij ir tiesības lūgt, lai tās nostāju protokolē. Padomdevēju komiteja var ieteikt šo atzinumu publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
5. Komisija rūpīgi iepazīstas ar Komitejas sniegto atzinumu. Komisija informē Komiteju par to, kā tās atzinums ir ņemts vērā.

35. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 659/1999 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas atrodas II pielikumā.

36. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES) 2015/1588 (2015. gada 13. jūlijs) par to, kā piemērot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 1. lpp.).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2015. gada 13. jūlijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
F. ETGEN

I PIELIKUMS

Atceltā regula ar sekojošo grozījumu sarakstu

Padomes Regula (EK) Nr. 659/1999	(OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.)
2003. gada Pievienošanās akta II pielikuma 5. punkta 6. apakšpunkts	
Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006	(OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.)
Padomes Regula (ES) Nr. 517/2013	(OV L 158, 10.6.2013., 1. lpp.)
Padomes Regula (ES) Nr. 734/2013	(OV L 204, 31.7.2013., 15. lpp.)

II PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 659/1999	Šī regula
1. līdz 6. pants	1. līdz 6. pants
6.a pants	7. pants
6.b pants	8. pants
7. pants	9. pants
8. pants	10. pants
9. pants	11. pants
10. pants	12. pants
11. panta 1. punkts	13. panta 1. punkts
11. panta 2. punkta pirmās daļas ievadvārdi	13. panta 2. punkta pirmās daļas ievadvārdi
11. panta 2. punkta pirmās daļas pirmais ievilkums	13. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts
11. panta 2. punkta pirmās daļas otrais ievilkums	13. panta 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts
11. panta 2. punkta pirmās daļas trešais ievilkums	13. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts
11. panta 2. punkta otrā, trešā un ceturtā daļa	13. panta 2. punkta otrā, trešā un ceturtā daļa
12. pants	14. pants
13. pants	15. pants
14. pants	16. pants
15. pants	17. pants
15.a pants	18. pants
15.b pants	19. pants
16. pants	20. pants
17. pants	21. pants
18. pants	22. pants
19. pants	23. pants
20. pants	24. pants
20.a pants	25. pants
21. pants	26. pants
22. pants	27. pants
23. pants	28. pants
23.a pants	29. pants
24. pants	30. pants
25. pants	31. pants
26. panta 1. un 2. punkts	32. panta 1. un 2. punkts
26. panta 2. a) punkts	32. panta 3. punkts

Regula (EK) Nr. 659/1999	Šī regula
26. panta 3. punkts	32. panta 3. punkts
26. panta 4. punkts	32. panta 4. punkts
26. panta 5. punkts	32. panta 5. punkts
27. pants	33. pants
28. pants	—
29. pants	34. pants
—	35. pants
30. pants	36. pants
—	I pielikums
—	II pielikums

KOMISIJAS REGULA (ES) 2015/1590**(2015. gada 18. septembris),****ar ko nosaka aizliegumu Vācijas karoga kuģiem zvejot sarkanasarus Grenlandes ūdeņos NAFO 1F zonā un Grenlandes ūdeņos V un XIV zonā, kā arī starptautiskajos ūdeņos sarkanasaru aizsardzības apgabalā**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 36. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Padomes Regulā (ES) 2015/104 ⁽²⁾ ir noteiktas kvotas 2015. gadam.
- (2) Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju šīs regulas pielikumā minētās dalībvalsts karoga kuģi vai kuģi, kas reģistrēti šajā dalībvalstī, ar nozveju no pielikumā norādītā krājuma ir pilnībā apguvuši 2015. gadam iedalīto kvotu.
- (3) Tāpēc jāaizliedz ar šo krājumu saistītas zvejas darbības,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

*1. pants***Kvotas pilnīga apguve**

Nozvejas kvotu 2015. gadam, kura šīs regulas pielikumā minētajai dalībvalstij iedalīta pielikumā norādītajam krājumam, uzskata par pilnībā apgūtu no pielikumā noteiktās dienas.

*2. pants***Aizliegumi**

Ar šīs regulas pielikumā norādīto krājumu saistītas zvejas darbības, kuras veic pielikumā minētās dalībvalsts karoga kuģi vai kuģi, kas reģistrēti šajā dalībvalstī, ir aizliegtas no minētajā pielikumā noteiktās dienas. Konkrēti, pēc minētās dienas ir aizliegts paturēt uz kuģa, pārvietot, pārkraut citā kuģī vai izkraut zivis, ko minētie kuģi nozvejojuši no šā krājuma.

*3. pants***Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

⁽¹⁾ OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes 2015. gada 19. janvāra Regula (ES) 2015/104, ar ko 2015. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas, kuras piemērojamas Savienības ūdeņos un – attiecībā uz Savienības kuģiem – konkrētos ūdeņos, kas nav Savienības ūdeņi, groza Regulu (ES) Nr. 43/2014 un atceļ Regulu (ES) Nr. 779/2014 (OV L 22, 28.1.2015., 1. lpp.).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2015. gada 18. septembrī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektors
João AGUIAR MACHADO

PIELIKUMS

Nr.	38/TQ104
Dalībvalsts	Vācija
Krājums	RED/N1G14P un RED/*5-14P
Suga	Sarkanasari (<i>Sebastes</i> spp.)
Zona	Grenlandes ūdeņi NAFO 1F zonā un Grenlandes ūdeņi V un XIV zonā, kā arī starptautiskie ūdeņi sarkanasaru aizsardzības apgabalā
Aizlieguma datums	21.8.2015.

KOMISIJAS REGULA (ES) 2015/1591**(2015. gada 18. septembris),****ar ko nosaka aizliegumu Vācijas karoga kuģiem zvejot makreli VIIIc, IX un X zonā; Savienības ūdeņos CECAF 34.1.1. zonā un VIIIa, VIIIb un VIId zonā**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 36. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Padomes Regulā (ES) 2015/104 ⁽²⁾ ir noteiktas kvotas 2015. gadam.
- (2) Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju šīs regulas pielikumā minētās dalībvalsts karoga kuģi vai kuģi, kas reģistrēti šajā dalībvalstī, ar nozveju no pielikumā norādītā krājuma ir pilnībā apguvuši 2015. gadam iedalīto kvotu.
- (3) Tāpēc jāaizliedz ar šo krājumu saistītas zvejas darbības,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

*1. pants***Kvotas pilnīga apguve**

Nozvejas kvotu 2015. gadam, kura šīs regulas pielikumā minētajai dalībvalstij iedalīta pielikumā norādītajam krājumam, uzskata par pilnībā apgūtu no pielikumā noteiktās dienas.

*2. pants***Aizliegumi**

Ar šīs regulas pielikumā norādīto krājumu saistītas zvejas darbības, kuras veic pielikumā minētās dalībvalsts karoga kuģi vai kuģi, kas reģistrēti šajā dalībvalstī, ir aizliegtas no minētajā pielikumā noteiktās dienas. Konkrēti, pēc minētās dienas ir aizliegts paturēt uz kuģa, pārvietot, pārkraut citā kuģī vai izkraut zivis, ko minētie kuģi nozvejojuši no šā krājuma.

*3. pants***Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

⁽¹⁾ OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.⁽²⁾ Padomes 2015. gada 19. janvāra Regula (ES) 2015/104, ar ko 2015. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas, kuras piemērojamas Savienības ūdeņos un – attiecībā uz Savienības kuģiem – konkrētos ūdeņos, kas nav Savienības ūdeņi, groza Regulu (ES) Nr. 43/2014 un atceļ Regulu (ES) Nr. 779/2014 (OV L 22, 28.1.2015., 1. lpp.).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2015. gada 18. septembrī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektors
João AGUIAR MACHADO

PIELIKUMS

Nr.	35/TQ104
Dalībvalsts	Vācija
Krājums	MAC/8C3411 un MAC/*8ABD.
Suga	Makrele (<i>Scomber scombrus</i>)
Zona	VIIIc, IX un X zona; Savienības ūdeņi CEECAF 34.1.1. zonā un VIIIa, VIIIb un VIId zona
Aizlieguma datums	21.8.2015.

KOMISIJAS REGULA (ES) 2015/1592**(2015. gada 18. septembris),****ar ko nosaka aizliegumu Vācijas karoga kuģiem zvejojot sarkanasarus Savienības un starptautiskajos ūdeņos V zonā; starptautiskajos ūdeņos XII un XIV zonā**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 36. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Padomes Regulā (ES) 2015/104 ⁽²⁾ ir noteiktas kvotas 2015. gadam.
- (2) Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju šīs regulas pielikumā minētās dalībvalsts karoga kuģi vai kuģi, kas reģistrēti šajā dalībvalstī, ar nozveju no pielikumā norādītā krājuma ir pilnībā apguvuši 2015. gadam iedalīto kvotu.
- (3) Tāpēc jāaizliedz ar šo krājumu saistītas zvejas darbības,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

*1. pants***Kvotas pilnīga apguve**

Nozvejas kvotu 2015. gadam, kura šīs regulas pielikumā minētajai dalībvalstij iedalīta pielikumā norādītajam krājumam, uzskata par pilnībā apgūtu no pielikumā noteiktās dienas.

*2. pants***Aizliegumi**

Ar šīs regulas pielikumā norādīto krājumu saistītas zvejas darbības, kuras veic pielikumā minētās dalībvalsts karoga kuģi vai kuģi, kas reģistrēti šajā dalībvalstī, ir aizliegtas no minētajā pielikumā noteiktās dienas. Konkrēti, pēc minētās dienas ir aizliegts paturēt uz kuģa, pārvietot, pārkraut citā kuģī vai izkraut zivis, ko minētie kuģi nozvejojuši no šā krājuma.

*3. pants***Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

⁽¹⁾ OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.⁽²⁾ Padomes 2015. gada 19. janvāra Regula (ES) 2015/104, ar ko 2015. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas, kuras piemērojamas Savienības ūdeņos un – attiecībā uz Savienības kuģiem – konkrētos ūdeņos, kas nav Savienības ūdeņi, groza Regulu (ES) Nr. 43/2014 un atceļ Regulu (ES) Nr. 779/2014 (OV L 22, 28.1.2015., 1. lpp.).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2015. gada 18. septembrī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektors
João AGUIAR MACHADO

PIELIKUMS

Nr.	37/TQ104
Dalībvalsts	Vācija
Krājums	RED/51214D
Suga	Sarkanāsari (<i>Sebastes</i> spp.)
Zona	Savienības un starptautiskie ūdeņi V zonā; starptautiskie ūdeņi XII un XIV zonā
Aizlieguma datums	21.8.2015.

KOMISIJAS REGULA (ES) 2015/1593**(2015. gada 18. septembris),****ar ko nosaka aizliegumu Vācijas karaļa kuģiem zvejot putasu Fēru salu ūdeņos**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 36. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Padomes Regulā (ES) 2015/104 ⁽²⁾ ir noteiktas kvotas 2015. gadam.
- (2) Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju šīs regulas pielikumā minētās dalībvalsts karaļa kuģi vai kuģi, kas reģistrēti šajā dalībvalstī, ar nozveju no pielikumā norādītā krājuma ir pilnībā apguvuši 2015. gadam iedalīto kvotu.
- (3) Tāpēc jāaizliedz ar šo krājumu saistītas zvejas darbības,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

*1. pants***Kvotas pilnīga apguve**

Nozvejas kvotu 2015. gadam, kura šīs regulas pielikumā minētajai dalībvalstij iedalīta pielikumā norādītajam krājumam, uzskata par pilnībā apgūtu no pielikumā noteiktās dienas.

*2. pants***Aizliegumi**

Ar šīs regulas pielikumā norādīto krājumu saistītas zvejas darbības, kuras veic pielikumā minētās dalībvalsts karaļa kuģi vai kuģi, kas reģistrēti šajā dalībvalstī, ir aizliegtas no minētajā pielikumā noteiktās dienas. Konkrēti, pēc minētās dienas ir aizliegts paturēt uz kuģa, pārvietot, pārkraut citā kuģī vai izkraut zivis, ko minētie kuģi nozvejojuši no šā krājuma.

*3. pants***Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

⁽¹⁾ OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.⁽²⁾ Padomes 2015. gada 19. janvāra Regula (ES) 2015/104, ar ko 2015. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas, kuras piemērojamas Savienības ūdeņos un – attiecībā uz Savienības kuģiem – konkrētos ūdeņos, kas nav Savienības ūdeņi, groza Regulu (ES) Nr. 43/2014 un atceļ Regulu (ES) Nr. 779/2014 (OV L 22, 28.1.2015., 1. lpp.).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2015. gada 18. septembrī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektors
João AGUIAR MACHADO

PIELIKUMS

Nr.	36/TQ104
Dalībvalsts	Vācija
Krājums	WHB/2A4AXF
Suga	Putasu (<i>Micromesistius poutassou</i>)
Zona	Fēru salu ūdeņi
Aizlieguma datums	21.8.2015.

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2015/1594**(2015. gada 21. septembris),****ar ko apstiprina specifیکācijas grozījumus, kuri nav maznozīmīgi, attiecībā uz nosaukumu, kas reģistrēts Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (Rocamadour (ACVN))**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Regulu (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 52. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1151/2012 53. panta 1. punkta pirmo daļu Komisija ir izskatījusi Francijas pieteikumu specifیکācijas grozījumu apstiprināšanai attiecībā uz aizsargāto cilmes vietas nosaukumu *Rocamadour*, kas reģistrēts saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 38/1999 ⁽²⁾, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 939/2008 ⁽³⁾.
- (2) Attiecīgie grozījumi nav maznozīmīgi Regulas (ES) Nr. 1151/2012 53. panta 2. punkta nozīmē, tāpēc Komisija, piemērojot minētās regulas 50. panta 2. punkta a) apakšpunktu, grozījumu pieteikumu ir publicējusi *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽⁴⁾.
- (3) Komisijai nav iesniegts neviens paziņojums par iebildumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1151/2012 51. pantu, tāpēc šie specifیکācijas grozījumi būtu jāapstiprina,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pantsAr šo tiek apstiprināti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētie specifیکācijas grozījumi attiecībā uz nosaukumu *Rocamadour* (ACVN).**2. pants**Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2015. gada 21. septembrī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
Komisijas loceklis
Phil HOGAN

⁽¹⁾ OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 1999. gada 8. janvāra Regula (EK) Nr. 38/1999, ar ko papildina pielikumu Regulai (EK) Nr. 2400/96 par dažu nosaukumu iekļaušanu "Aizsargāto cilmes vietu nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā", kurš paredzēts Padomes Regulā (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 5, 9.1.1999., 62. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2008. gada 24. septembra Regula (EK) Nr. 939/2008, ar ko apstiprina grozījumus, kuri nav maznozīmīgi, tāda nosaukuma specifیکacijā, kas reģistrēts Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (*Rocamadour* (ACVN)) (OV L 257, 25.9.2008., 12. lpp.).

⁽⁴⁾ OV C 145, 15.2015., 15. lpp.

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2015/1595**(2015. gada 21. septembris),****ar ko apstiprina specifikācijas grozījumu, kurš nav maznozīmīgs, attiecībā uz nosaukumu, kas reģistrēts Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (Zgornjesavinjski želodec (AĢIN))**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Regulu (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 52. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1151/2012 53. panta 1. punkta pirmo daļu Komisija ir izskatījusi Slovēnijas pieteikumu specifikācijas grozījuma apstiprināšanai attiecībā uz aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norādi *Zgornjesavinjski želodec*, kas reģistrēta saskaņā ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 1154/2011 ⁽²⁾.
- (2) Attiecīgais grozījums nav maznozīmīgs Regulas (ES) Nr. 1151/2012 53. panta 2. punkta nozīmē, tāpēc Komisija, piemērojot minētās regulas 50. panta 2. punkta a) apakšpunktu, grozījuma pieteikumu ir publicējusi *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽³⁾.
- (3) Komisijai nav iesniegts neviens paziņojums par iebildumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1151/2012 51. pantu, tāpēc šis specifikācijas grozījums būtu jāapstiprina,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

*1. pants*Ar šo tiek apstiprināts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētais specifikācijas grozījums attiecībā uz nosaukumu *Zgornjesavinjski želodec* (AĢIN).*2. pants*Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2015. gada 21. septembrī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
Komisijas loceklis
Phil HOGAN

⁽¹⁾ OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2011. gada 10. novembra Regula (ES) Nr. 1154/2011 par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (*Zgornjesavinjski želodec* (AĢIN)) (OV L 296, 15.11.2011., 14. lpp.).

⁽³⁾ OV C 145, 15.5.2015., 22. lpp.

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2015/1596**(2015. gada 21. septembris),****ar ko apstiprina specifikācijas grozījumu, kurš nav maznozīmīgs, attiecībā uz nosaukumu, kas reģistrēts Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (Montes de Toledo (ACVN))**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Regulu (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 52. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1151/2012 53. panta 1. punkta pirmo daļu Komisija ir izskatījusi Spānijas pieteikumu specifikācijas grozījuma apstiprināšanai attiecībā uz aizsargāto cilmes vietas nosaukumu *Montes de Toledo*, kas reģistrēts saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1187/2000 ⁽²⁾, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (ES) Nr. 593/2010 ⁽³⁾.
- (2) Attiecīgais grozījums nav maznozīmīgs Regulas (ES) Nr. 1151/2012 53. panta 2. punkta nozīmē, tāpēc Komisija, piemērojot minētās regulas 50. panta 2. punkta a) apakšpunktu, grozījuma pieteikumu ir publicējusi *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽⁴⁾.
- (3) Komisijai nav iesniegts neviens paziņojums par iebildumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1151/2012 51. pantu, tāpēc šis specifikācijas grozījums būtu jāapstiprina,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pantsAr šo tiek apstiprināts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētais specifikācijas grozījums attiecībā uz nosaukumu *Montes de Toledo* (ACVN).**2. pants**Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2015. gada 21. septembrī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
Komisijas loceklis
Phil HOGAN

⁽¹⁾ OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.⁽²⁾ Komisijas 2000. gada 5. jūnija Regula (EK) Nr. 1187/2000, ar ko papildina pielikumu Regulai (EK) Nr. 2400/96 par dažu nosaukumu iekļaušanu "Aizsargāto cilmes vietu nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā", kurš paredzēts Padomes Regulā (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 133, 6.6.2000., 19. lpp.).⁽³⁾ Komisijas 2010. gada 6. jūlija Regula (ES) Nr. 593/2010, ar ko apstiprina specifikācijas grozījumus, kuri nav maznozīmīgi, attiecībā uz nosaukumu, kas reģistrēts Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (*Montes de Toledo* (ACVN)) (OV L 172, 7.7.2010., 1. lpp.).⁽⁴⁾ OV C 147, 5.5.2015., 16. lpp.

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2015/1597**(2015. gada 23. septembris),****ar ko paredz atkāpi no Īstenošanas regulas (ES) Nr. 615/2014 attiecībā uz termiņu, kurā saņēmējorganizācijām Grieķijā izmaksā avansa pirmo daļu par 2015. gada darba programmām olīveļļas un galda olīvu nozarē**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 31. panta b) punktu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 611/2014 ⁽²⁾ 7. panta 1. punktu 2015. gada 1. aprīlī sākās Regulas (ES) Nr. 1308/2013 29. panta 1. punktā minētās trīs gadu darba programmas olīveļļas un galda olīvu nozares atbalstam pirmais periods.
- (2) Atbilstīgi Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 615/2014 ⁽³⁾ 3. panta 2. punktam dalībvalstis pirmo avansa maksājumu saņēmējorganizācijām attiecībā uz apstiprināto darba programmu īstenošanas pirmo gadu izmaksā līdz 2015. gada 31. maijam. Kā norādīts minētās regulas 4. panta 1. punktā, šādu avansa maksājumu summas ir atkarīgas no saņēmējorganizācijas iemaksātā nodrošinājuma.
- (3) Grieķijā valdošo ekonomikas un banku nozares apstākļu dēļ ir apturētas atsevišķas apstiprinātās darba programmas, jo to saņēmējorganizācijas nevarēja laikus veikt vajadzīgo nodrošinājuma iemaksu. Tāpēc Grieķija tām nevarēja izmaksāt pirmo maksājumu līdz 2015. gada 31. maijam.
- (4) Lai varētu īstenot visas apstiprinātās darba programmas, ņemot vērā šo situāciju, ir jāparedz atkāpe no Īstenošanas regulas (ES) Nr. 615/2014 3. panta 2. punkta, kura dotu iespēju Grieķijai izmaksāt attiecīgo pirmo maksājumu līdz 2015. gada 15. oktobrim.
- (5) Lai nodrošinātu raitu īstenošanu, šī regula būtu jāpiemēro nākamajā dienā pēc tās publicēšanas.
- (6) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Attiecībā uz Grieķiju 2015. gadā Īstenošanas regulas (ES) Nr. 615/2014 3. panta 2. punkta pirmajā teikumā minētais termiņš ir 2015. gada 15. oktobris.

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.⁽²⁾ Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētā regula (ES) Nr. 611/2014, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1308/2013 attiecībā uz atbalsta programmām olīveļļas un galda olīvu nozarē (OV L 168, 7.6.2014., 55. lpp.).⁽³⁾ Komisijas 2014. gada 6. jūnija Īstenošanas regula (ES) Nr. 615/2014, ar ko paredz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 īstenošanas noteikumus attiecībā uz darba programmām olīveļļas un galda olīvu nozares atbalstam (OV L 168, 7.6.2014., 95. lpp.).

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2015. gada 23. septembrī

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs*
Jean-Claude JUNKER

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2015/1598**(2015. gada 23. septembris),****ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari ⁽²⁾, un jo īpaši tās 136. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Īstenošanas regulā (ES) Nr. 543/2011, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumu, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XVI pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem.
- (2) Standarta importa vērtību aprēķina katru darbdienu saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. panta 1. punktu, ņemot vērā mainīgos dienas datus. Tāpēc šai regulai būtu jāstājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2015. gada 23. septembrī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ OVL 347, 20.12.2013., 671. lpp.⁽²⁾ OVL 157, 15.6.2011., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta importa vērtība
0702 00 00	MA	147,9
	MK	49,2
	TR	81,7
	ZZ	92,9
0707 00 05	AR	98,4
	TR	137,2
	ZZ	117,8
0709 93 10	TR	138,3
	ZZ	138,3
0805 50 10	AG	150,3
	AR	138,6
	BO	138,3
	CL	99,5
	UY	105,9
	ZA	133,3
	ZZ	127,7
	ZZ	127,7
0806 10 10	EG	179,9
	TR	121,8
	ZZ	150,9
0808 10 80	AR	104,4
	BR	70,7
	CL	187,0
	NZ	131,4
	US	113,3
	ZA	143,5
	ZZ	125,1
	ZZ	125,1
0808 30 90	AR	88,2
	CL	148,3
	CN	96,7
	TR	120,6
	ZA	106,4
	ZZ	112,0
	ZZ	112,0
0809 30 10, 0809 30 90	MK	84,1
	TR	150,0
	ZZ	117,1
0809 40 05	BA	56,0
	MK	53,5
	XS	61,9
	ZZ	57,1

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas 2012. gada 27. novembra Regulā (ES) Nr. 1106/2012, ar ko attiecībā uz valstu un teritoriju nomenklatūras atjaunināšanu īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 471/2009 par Kopienas statistiku attiecībā uz ārējo tirdzniecību ar ārpuskopienas valstīm (OV L 328, 28.11.2012., 7. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "cita izcelsme".

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS REGULA (ES) 2015/1599
(2015. gada 10. septembris),
ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1333/2014 par naudas tirgu statistiku (ECB/2015/30)

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtus un jo īpaši to 5. pantu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 2533/98 (1998. gada 23. novembris) par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 5. panta 1. punktu un 6. panta 4. punktu,

tā kā:

- (1) Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 1333/2014 (ECB/2014/48) ⁽²⁾ prasa pārskatu sniedzējiem sniegt statistiskos datus, lai Eiropas Centrālo banku sistēma, pildot savus uzdevumus, varētu sagatavot statistiku par naudas tirgus darījumiem.
- (2) Nacionālās centrālās bankas noteiks pārskatu sniegšanas norādījumu kopumu, kurā izklāstīti sīki izstrādāti parametri statistiskās informācijas sniegšanai saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1333/2014 (ECB/2014/48). Tā kā pārskatu sniegšanas norādījumi precizē virkni nozīmīgu minētajā regulā atrodamo terminu, saskaņotības dēļ šīs izmaiņas jāatspoguļo arī regulā.
- (3) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regula (ES) Nr. 1333/2014 (ECB/2014/48),

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi

1. Regulas (ES) Nr. 1333/2014 (ECB/2014/48) I pielikumu aizstāj ar šīs regulas I pielikumu.
2. Regulas (ES) Nr. 1333/2014 (ECB/2014/48) II un III pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas II pielikumu.

2. pants

Nobeiguma noteikums

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Frankfurtē pie Mainas, 2015. gada 10. septembrī

ECB Padomes vārdā –
ECB priekšsēdētājs
Mario DRAGHI

⁽¹⁾ OV L 318, 27.11.1998., 8. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 1333/2014 (2014. gada 26. novembris) par naudas tirgu statistiku (ECB/2014/48) (OV L 359, 16.12.2014., 97. lpp.).

I PIELIKUMS

"I PIELIKUMS

Nodrošinātu darījumu naudas tirgus statistikas pārskatu sniegšanas sistēma

1. DAĻA

INSTRUMENTU VEIDI

Pārskatu sniedzēji sniedz datus Eiropas Centrālajai bankai (ECB) vai attiecīgajai nacionālajai centrālajai bankai (NCB) par visiem euro repo līgumiem un saskaņā ar tiem slēgtajiem darījumiem, t. sk. trīs pušu repo darījumiem, ar termiņu līdz vienam gadam ieskaitot (kas definēti kā darījumi ar termiņu, kas nav garāks par 397 dienām pēc norēķinu datuma), kas noslēgti starp pārskatu sniedzēju un citām monetārajām finanšu iestādēm (MFI), citiem finanšu starpniekiem (CFS), apdrošināšanas sabiedrībām, pensiju fondiem, valdību vai centrālajām bankām ieguldījumu mērķiem, kā arī ar nefinanšu sabiedrībām, kas klasificētas kā "liela izmēra" saskaņā ar Bāzeles III LSR regulējumu.

2. DAĻA

DATU VEIDS**1. Darījuma datu veidi ⁽¹⁾, kas jānorāda par katru darījumu**

Datu lauks	Datu apraksts	Datu sniegšanas alternatīva iespēja un citi nosacījumi
Darījuma identifikators	Pārskatu sniedzēja katram darījumam izmantotais iekšējais unikālais darījuma identifikators.	Darījuma identifikators ir unikāls katram sniegtajam darījumam noteiktā pārskata dienā jebkurā naudas tirgus segmentā.
Pārskata sniegšanas datums	Datums, kurā dati tiek sniegti ECB vai NCB.	
Elektronisks laika zīmogs	Laiks, kurā veikts vai iegrāmatots darījums.	
Darījuma partnera kods	Identifikācijas kods, pēc kura atpazīst pārskatu sniedzēja darījuma partneri ziņotajā darījumā.	Ja darījumi tiek veikti, izmantojot centrālo kliringa darījuma partneri (KDP), jānorāda KDP juridiskās personas identifikators (JPI). Ja darījumi tiek veikti ar nefinanšu sabiedrībām, CFS, apdrošināšanas sabiedrībām, pensiju fondiem, valdību un centrālajām bankām, kā arī ziņojot par jebkuru citu darījumu, kurā netiek sniegts darījuma partnera JPI, norāda darījuma partnera klasi.
Darījuma partnera ID kods	Raksturlielums, kurš norāda ziņotā individuālā darījuma partnera veidu.	Jāizmanto visos gadījumos. Tiks sniegts individuāls darījuma partnera kods.

⁽¹⁾ Datu elektroniskās sniegšanas standarti un tehniskās specifikācijas noteiktas atsevišķi. Tie pieejami ECB tīmekļa vietnē www.ecb.europa.eu.

Datu lauks	Datu apraksts	Datu sniegšanas alternatīva iespēja un citi nosacījumi
Darījuma partnera atrašanās vieta	Valsts, kurā reģistrēts darījuma partneris, Starptautiskās Standartizācijas organizācijas (ISO) valsts kods.	Obligāts tad, ja nav norādīts individuālais darījuma partnera kods. Pārējos gadījumos – pēc izvēles.
Darījuma nominālvērtība	Sākotnēji aizņemtā vai aizdotā summa.	
Nodrošinājuma nominālvērtība	Vērtspapīra, kas iekļāts kā nodrošinājums, nominālvērtība.	Izņemot trīs pušu repo un citus darījumus, kuros iekļātais vērtspapīrs netiek identificēts, izmantojot vienotu starptautisko vērtspapīru identifikācijas numuru (<i>International Securities Identification Number – ISIN</i>).
Darījuma datums	Datums, kurā puses veic finanšu darījumu.	
Norēķinu datums	Pirkšanas datums, t. i., datums, kurā aizdevējam jāizmaksā aizņēmējam nauda un aizņēmējam jāpārved aizdevējam nodrošinājums.	Atvērto repo darījumu gadījumā šis ir datums, kurā notiek pārjaunojuma norēķins (pat tad, ja nenotiek naudas nodošana).
Termiņa beigu datums	Atpirkšanas datums, t. i., datums, kurā aizņēmējam jāatmaksā aizdevējam nauda.	Atvērto repo darījumu gadījumā šis ir datums, kurā jāatmaksā pamatsumma un procenti, ja darījums netiek pārjaunots.
Darījuma apzīmējums	Naudas aizņemšanās repo gadījumā vai naudas aizdošana reversā repo gadījumā.	
Nodrošinājuma ISIN	Finanšu tirgos emitētiem vērtspapīriem piešķirts ISIN, kas sastāv no 12 burtiem un cipariem un kas ir unikāls katram vērtspapīram (kā definēts ISO 6166).	Jāsniedz visos gadījumos, izņemot dažus nodrošinājuma veidus.
Nodrošinājuma veids	Lai identificētu aktīva klasi, kas iekļāts kā nodrošinājums, ja netiek sniegts individuāls ISIN.	Jānorāda visos gadījumos, kuros netiek sniegts individuāls ISIN.
Nodrošinājuma emitenta sektors	Lai identificētu nodrošinājuma emitenta sektoru, ja netiek sniegts individuāls ISIN.	Jānorāda, ja netiek sniegts individuāls ISIN.
Īpaša nodrošinājuma atzīme	Lai identificētu visus repo darījumus, kas veikti ar parastu nodrošinājumu, un darījumus, kas veikti ar īpašu nodrošinājumu. Izvēles lauks, kurā informācija jāsniedz tikai tad, ja pārskatu sniedzējam ir tāda iespēja.	Informāciju šajā laukā sniedz pēc izvēles.

Datu lauks	Datu apraksts	Datu sniegšanas alternatīva iespēja un citi nosacījumi
Darījuma procentu likme	Saskaņā ar faktiskais dienu skaits/360 naudas tirgus principu izteikta procentu likme, ar kuru noslēgts repo darījums un ar kuru tiek maksāti procenti par aizdoto naudu.	
Nodrošinājuma diskonts	Riska kontroles pasākums, kas tiek piemērots sniegtajam nodrošinājumam, nodrošinājuma vērtību aprēķinot kā aktīvu tirgus vērtību, kas samazināta par noteiktu procentuālo daļu (diskontu). Pārskatu sniegšanas mērķiem datus par nodrošinājuma diskontu sniedz, no 100 atņemot aizdotās/aizņemtās naudas un iekļātā nodrošinājuma tirgus vērtības, t. sk. uzkrāto procentu, attiecību.	Informāciju šajā laukā prasīts sniegt tikai par atsevišķiem nodrošinājuma darījumiem.
Trīs pušu darījuma aģenta darījuma partnera kods	Trīs pušu darījuma aģenta darījuma partnera identifikācijas kods.	Sniedz attiecībā uz trīs pušu repo darījumiem.
Trīs pušu darījuma aģenta ID kods	Raksturlielums, kurš norāda ziņotā individuālā darījuma partnera veidu.	Raksturlielums, kurš norāda ziņotā individuālā trīs pušu darījuma aģenta veidu.

2. Darījuma nozīmīguma ierobežojums

Par darījumiem ar nefinanšu sabiedrībām datus sniedz tikai tad, ja tie veikti ar nefinanšu sabiedrībām, kas klasificētas kā "liela izmēra", pamatojoties uz Bāzeles III LSR regulējumu ⁽¹⁾.

3. Izņēmumi

Datus nesniedz par darījumiem grupas ietvaros."

⁽¹⁾ Sk. Basel III: *The liquidity coverage ratio and liquidity risk monitoring tools*, Basel Committee on Banking Supervision, January 2013, 23.–27. lpp., pieejams Starptautisko norēķinu bankas tīmekļa vietnē www.bis.org.

II PIELIKUMS

Regulas (ES) Nr. 1333/2014 (ECB/2014/48) II un III pielikumu groza šādi:

1) II pielikuma 1. daļu aizstāj ar šādu:

"1. DAĻA

INSTRUMENTU VEIDI

1. Pārskatu sniedzēji sniedz datus Eiropas Centrālajai bankai (ECB) vai attiecīgajai nacionālajai centrālajai bankai (NCB) par:
 - a) par visiem euro aizņemšanās darījumiem, izmantojot tālāk tekstā iekļautajā tabulā definētos instrumentus, ar termiņu līdz vienam gadam ieskaitot (kas definēti kā darījumi ar termiņu, kas nav garāks par 397 dienām pēc norēķinu datuma), pārskatu sniedzējam aizņemoties no monetārajām finanšu iestādēm (MFI), citiem finanšu starpniekiem (CFS), apdrošināšanas sabiedrībām, pensiju fondiem, valdības vai centrālajām bankām ieguldījumu mērķiem, kā arī no nefinanšu sabiedrībām, kas klasificētas kā "liela izmēra" saskaņā ar Bāzeles III LSR regulējumu;
 - b) visiem aizdevumiem citām kredītiestādēm ar termiņu līdz vienam gadam ieskaitot (kas definēti kā darījumi ar termiņu, kas nav garāks par 397 dienām pēc norēķinu datuma), izmantojot nenodrošinātus noguldījumus vai pieprasījuma kontus, vai īstermiņa parāda vērtspapīru, noguldījumu sertifikātu, mainīgas likmes parādzīmju un citu parāda vērtspapīru ar termiņu līdz vienam gadam iegādi no tos emitējušām kredītiestādēm.
2. Tālāk tekstā iekļautā tabula sniedz instrumentu kategoriju detalizētu standarta aprakstu darījumiem, par kuriem pārskatu sniedzējiem jāsniedz dati ECB. Ja pārskatu sniedzējiem prasīts darījumu datus sniegt savai NCB, attiecīgā NCB šos instrumentu kategoriju aprakstus transponē nacionālajā līmenī saskaņā ar šo regulu.

Instrumenta veids	Apraksts
Noguldījumi	Nenodrošināti procentu noguldījumi (t. sk. pieprasījuma konti (<i>call accounts</i>), izņemot pieprasījuma noguldījumu kontus (<i>current accounts</i>)) ar brīdinājuma termiņu par izņemšanu vai termiņu ne ilgāku par vienu gadu, kurus pieņēmis (aizņemšanās) vai noguldījis pārskatu sniedzējs.
Pieprasījuma konti	Skaidras naudas konti ar brīdinājuma termiņu par naudas izņemšanu un ikdienas izmaiņām piemērojamajā procentu likmē, kas ir regulāru procentu maksājumu vai aprēķinu pamatā.
Noguldījuma sertifikāts	MFI emitēts fiksēta termiņa parāda instruments, kurš tā turētājam dod tiesības uz noteiktu fiksētu procentu likmi noteiktā fiksētā termiņā, kas nav ilgāks par vienu gadu.
Īstermiņa parāda vērtspapīrs	Nenodrošināts parāda instruments vai parāda instruments ar emitenta sniegtu nodrošinājumu ar termiņu ne ilgāku par vienu gadu, kas pelna procentus vai pārdots ar diskontu.
Mainīgas likmes parādzīme	Parāda instruments, kura periodiskos procentu maksājumus aprēķina, pamatojoties uz vērtību, t. i., fiksējot pamatā esošo atsauces likmi, piemēram, <i>Euribor</i> , iepriekš noteiktos datumos, kurus sauc par likmes maiņas datumiem, un kura termiņš nav ilgāks par vienu gadu.

Instrumenta veids	Apraksts
Citi īstermiņa parāda vērtspapīri	Pārskata sniedzēju emitēti nesubordinēti vērtspapīri, kas nav pašu kapitāls, ar termiņu līdz vienam gadam, kas parasti ir apgrozāmi un otrreizējā tirgū tirgoti instrumenti, vai kuru pozīcijas var slēgt, tirgū veicot pretēju darījumu, un kas turētājam nepiešķir īpašumtiesības emitenta iestādē. Šajā postenī tiek iekļauti: a) vērtspapīri, kas turētājam dod beznosacījuma tiesības uz fiksētu vai līgumā noteiktu ienākumu procentu maksājumu veidā un/vai norādītu fiksētu summu konkrētā datumā (vai datumos) vai sākot ar datumu, kas noteikta emisijas brīdī; b) pārskatu sniedzēju emitēti neapgrozāmi instrumenti, kas vēlāk kļuvuši apgrozāmi un pārklassificēti kā "parāda vērtspapīri".;

2) III pielikuma 1. daļu aizstāj ar šādu:

"1. DAĻA

INSTRUMENTU VEIDI

Pārskatu sniedzēji sniedz datus Eiropas Centrālajai bankai (ECB) vai attiecīgajai nacionālajai centrālajai bankai (NCB) par:

- visiem valūtas mijmaiņas darījumiem, kuros euro tiek pirkti/pārdoti tagadnē par ārvalstu valūtu un atpārdots vai atpirkts datumā nākotnē par iepriekšnoteiktu valūtas beigu kursu, ar termiņu līdz vienam gadam ieskaitot (kas definēti kā darījumi ar termiņu, kas nav garāks par 397 dienām pēc valūtas mijmaiņas darījuma tagadnes posma norēķinu dienas), darījumiem notiekot starp pārskatu sniedzēju un citām monetārajām finanšu iestādēm (MFI), citiem finanšu starpniekiem (CFS), apdrošināšanas sabiedrībām, pensiju fondiem, valdības vai centrālajām bankām ieguldījumu mērķiem, kā arī nefinanšu sabiedrībām, kas klasificētas kā "liela izmēra" saskaņā ar Bāzeles III LSR regulējumu;
- uz nakti izsniegto kredītu indeksu mijmaiņas (OIS) darījumiem euro starp pārskatu sniedzēju un citām monetārajām finanšu iestādēm (MFI), CFS, apdrošināšanas sabiedrībām, pensiju fondiem, valdības vai centrālajām bankām ieguldījumu mērķiem, kā arī nefinanšu sabiedrībām, kas klasificētas kā "liela izmēra" saskaņā ar Bāzeles III LSR regulējumu.;

3) tabulu III pielikuma 2. daļas 1. punktā aizstāj ar šādu:

"Datu lauks	Datu apraksts	Datu sniegšanas alternatīva iespēja un citi nosacījumi
Darījuma identifikators	Pārskatu sniedzēja katram darījumam izmantotais iekšējais unikālais darījuma identifikators.	Darījuma identifikators ir unikāls, katram sniegtajam darījumam noteiktā pārskata dienā jebkurā naudas tirgus segmentā.
Pārskata sniegšanas datums	Datums, kurā dati tiek sniegti ECB vai NCB.	
Elektronisks laika zīmogs	Laiks, kurā veikts vai iegrāmatots darījums.	

"Datu lauks"	Datu apraksts	Datu sniegšanas alternatīva iespēja un citi nosacījumi
Darījuma partnera kods	Identifikācijas kods, pēc kura atpazīst pārskatu sniedzēja darījuma partneri ziņotajā darījumā.	Ja darījumi tiek veikti, izmantojot centrālo kliringa darījuma partneri (KDP), jānorāda KDP juridiskās personas identifikators (JPI). Ja darījumi tiek veikti ar nefinanšu sabiedrībām, CFS, apdrošināšanas sabiedrībām, pensiju fondiem, valdību un centrālajām bankām, kā arī ziņojot par jebkuru citu darījumu, kurā netiek sniegts darījuma partnera JPI, norāda darījuma partnera klasi.
Darījuma partnera ID kods	Raksturlielums, kurš norāda ziņotā individuālā darījuma partnera veidu.	Jāizmanto visos gadījumos. Tiks sniegts individuāls darījuma partnera kods.
Darījuma partnera atrašanās vieta	Valsts, kurā reģistrēts darījuma partneris, Starptautiskās Standartizācijas organizācijas (ISO) valsts kods.	Obligāts tad, ja nav norādīts individuālais darījuma partnera kods. Pārējos gadījumos – pēc izvēles.
Darījuma datums	Datums, kurā puses veic pārskatā norādīto finanšu darījumu.	
Tagadnes vērtības datums	Datums, kurā viena puse pārdod otrai noteiktu daudzumu noteiktas valūtas, saņemot nolīgtu summu noteiktas citas valūtas, kas pamatojas uz nolīgtu valūtas kursu, kuru sauc par valūtas sākumkursu.	
Termiņa beigu datums	Datums, kurā beidzas valūtas mijmaiņas darījums un kurā tagadnes vērtības datumā pārdotā valūta tiek atpirkta.	
Darījuma apzīmējums	Izmanto, lai noteiktu, vai summa euro, kas norādīta kā darījuma nominālvērtība, tagadnes vērtības datumā tiek pirktā vai pārdota.	Jāattiecas uz euro tagadnes darījumu, t. i., to, vai tagadnes vērtības datumā euro tiek pirktas vai pārdotas.
Darījuma nominālvērtība	Tagadnes vērtības datumā pirktā vai pārdotā euro summa.	
Valūtas kods	Valūtas, kuru pērk/pārdod apmaiņā pret euro, starptautiskais trīs zīmju ISO kods.	

"Datu lauks	Datu apraksts	Datu sniegšanas alternatīva iespēja un citi nosacījumi
Valūtas sākumkurss	Euro un ārvalstu valūtas kurss, kurš attiecas uz valūtas mijmaiņas darījuma tagadnes posmu.	
Valūtas kursa nākotnes punkti (<i>Foreign exchange forward points</i>)	Starpība starp valūtas darījuma sākumkursu un valūtas darījuma beigu kursu, kas izteikta bāzes punktos atbilstoši valūtu pārīm pieņemtajiem tirgus principiem."	

LĒMUMI

PADOMES LĒMUMS (ES, EURATOM) 2015/1600

(2015. gada 18. septembris),

ar ko laikposmam no 2015. gada 21. septembra līdz 2020. gada 20. septembrim ieceļ Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas locekļus

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 300. panta 2. punktu un 302. pantu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 106.a pantu,

ņemot vērā Padomes Lēmumu (ES) 2015/1157 (2015. gada 14. jūlijs), ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas sastāvu ⁽¹⁾,

ņemot vērā katras dalībvalsts iesniegtos priekšlikumus,

pēc apspriešanās ar Eiropas Komisiju,

tā kā:

- (1) Ievērojot Padomes Lēmumu 2010/570/ES, Euratom ⁽²⁾, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas pašreizējo locekļu pilnvaru termiņš beidzas 2015. gada 20. septembrī. Tādēļ būtu jāieceļ locekļi piecu gadu laikposmam no 2015. gada 21. septembra.
- (2) Katrai dalībvalstij tika lūgts iesniegt Padomei kandidātu sarakstu, kurā ietverti pārstāvji no darba devēju organizācijām, darba ņēmēju organizācijām un citām organizācijām, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, jo īpaši sociālekonomiskajā, pilsoniskajā, profesionālajā un kultūras jomā, lai ieceltu tos par Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas locekļiem.
- (3) Šim lēmumam vēlāk sekos lēmums, ar ko iecels tos locekļus, kuru izvirzīšana nebija paziņota Padomei pirms 2015. gada 8. septembra,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo par Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas locekļiem laikposmam no 2015. gada 21. septembra līdz 2020. gada 20. septembrim ieceļ personas, kuras uzskaitītas šā lēmuma pielikumā.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2015. gada 18. septembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
J. ASSELBORN

⁽¹⁾ OV L 187, 15.7.2015., 28. lpp.

⁽²⁾ Padomes Lēmums 2010/570/ES, Euratom (2010. gada 13. septembris), ar ko laikposmam no 2010. gada 21. septembra līdz 2015. gada 20. septembrim ieceļ Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas locekļus (OV L 251, 25.9.2010., 8. lpp.).

PIELIKUMS

ПРИЛОЖЕНИЕ – ANEXO – PŘÍLOHA – BILAG – ANHANG – LISA
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ – ANNEX – ANNEXE – PRILOG – ALLEGATO – PIELIKUMS
PRIEDAS – MELLÉKLET – ANNESS – BIJLAGE – ZAŁĄCZNIK
ANEXO – ANEXĂ – PRÍLOHA – PRILOGA – LIITE – BILAGA
Членове/Miembros/Členové/Medlemmer/Mitglieder/Liikmed
Μέλη/Members/Membres/Članovi/Membri/Locekļi
Nariai/Tagok/Membri/Leden/Członkowie
Membros/Membri/Členovia/Člani/Jäsenet/Ledamöter

BELGIË/BELGIQUE/BELGIEN

Mr Rudi THOMAES

Représentant de la Fédération des Entreprises de Belgique (FEB)

Administrateur délégué honoraire

Mr Dominique MICHEL

Chief Executive Officer, COMEOS, Fédération belge du commerce et des services

Mr Philippe (Baron) de Buck Van Overstraeten

Président du Belgian Business for Europe (BBE)

Mr Daniel MAREELS

General Manager, Belgische Federatie van de Financiële sector (Febelfin)

Mr Bernard NOËL

Représentant de la Centrale Générale des Syndicats Libéraux de Belgique (CGSLB)

Ancien secrétaire national

Mr Raymond COUMONT

Représentant de la Centrale nationale des employés/Confédération des Syndicats Chrétiens – (CNE/CSC)

Ancien secrétaire général

Ms Anne DEMELENNE

Représentante de la Fédération Générale du Travail de Belgique (FGTB)

Ancienne secrétaire générale

Mr Rudy DE LEEUW

Voorzitter, Algemeen Belgisch Vakverbond (ABVV)

Mr Ferre WYCKMANS

Algemeen Secretaris, Landelijke Bediendencentrale-Nationaal Verbond voor Kaderleden (LBC-NVK)

Mr Alain COHEUR

Directeur des Affaires Européennes & Internationales, Union Nationale des Mutualités Socialistes

Mr Yves SOMVILLE

Directeur du Service d'Etudes de la Fédération wallonne de l'Agriculture

Mr Ronny LANNOO

Adviseur-generaal, Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO)

БЪЛГАРИЯ

Ms Milena ANGELOVA

Secretary – General of the Bulgarian Industrial Capital Association

Mr Bojidar DANEV

Executive President of the Bulgarian Industrial Association – Union of the Bulgarian Business

Mr Georgi STOEV

President of the Trade and Investment Committee and member of the Budgetary Committee of EUROCHAMBERS and Vice president of Bulgarian Chamber of Commerce and Industry

Mr Evgeniy IVANOV

CEO, Member of the Board

Confederation of Employers and Industrialists in Bulgaria “The Voice of Bulgarian Business” – KRIB

Mr Dimitar MANOLOV

President of the Confederation of Labour “PODKREPA”

Mr Veselin MITOV

International Secretary, Confederation of Labour “PODKREPA”

Mr Plamen DIMITROV

President of the Confederation of Independent Trade Unions in Bulgaria

Mr Ivan KOKALOV

Vice-president of Confederation of Independent Trade Unions in Bulgaria

Mr Lalko DULEVSKI

President of the Economic and Social Council of the Republic of Bulgaria

Professor and Head of the Human Resources and Social Protection Department at the University of National and World Economy

Ms Dilyana SLAVOVA

National Coordinator of the Mountain Milk NGO, National Coordinator of Bulgarian Association of Farmers

Mr Bogomil NIKOLOV

Executive Director, Bulgarian National Association Active Consumers

Ms Diana INDJOVA

Chairperson of the Global Disability Movement

ČESKÁ REPUBLIKA

Ms Vladimíra DRBALOVÁ

EU Affairs Deputy Director and European Affairs Unit Head, Confederation of Industry of the Czech Republic

Mr Vladimír NOVOTNÝ

Member of Standing Committees for Energy and Environmental Policy, Confederation of Industry of the Czech Republic

Ms Marie ZVOLSKÁ

EU Affairs Advisor, Confederation of Employers' and Entrepreneurs' Associations of the Czech Republic

Mr Petr ZAHRADNÍK

Head, ČEZ Group Representation Office in Brussels; Advisor, Czech Chamber of Commerce

Mr Bohumír DUFEK

President, Independent Trade Unions Association of the Czech Republic; Vice-President, European Federation of Food, Agriculture and Tourism Trade Unions

Ms Hana POPELKOVÁ

Advisor, Czech-Moravian Confederation of the Trade Unions

Ms Lucie STUDNIČNÁ

Secretary for International Affairs, Czech-Moravian Confederation of the Trade Unions

Mr Jaroslav UNGERMAN

Expert on Macroeconomics, Czech-Moravian Confederation of the Trade Unions; Advisor, Minister of Finance of the Czech Republic; Vice-Chairman, Supervisory Board, Export Guarantee and Insurance Corporation (EGAP)

Ms Zuzana BRZOBOHATÁ

Non-profit institutions: Brontosaurus, Forum 50 %, Oranžový klub; Advisor, Office of Government of the Czech Republic

Mr Lukáš CURYLO

Director, Caritas Czech Republic; Member, Executive Board, Caritas Europe

Mr Roman HAKEN

Executive Director of the Regional Central Moravian Centre for Community Work

Mr Pavel TRANTINA

Freelance Trainer and Project Manager; EU Projects and Relations Manager, Czech Council of Children and Youth

DANMARK

Ms Dorthe ANDERSEN

Director EU Policy, Confederation of Danish Employers

Mr Anders LADEFOGED

Director of European Affairs at Confederation of Danish Industries

Mr Niels Lindberg MADSEN

Head of CAP-policy division, Landbrug & Fødevarer (Danish Agriculture & Food Council)

Ms Marie-Louise KNUPPERT

Elected Confederal Secretary, Danish Confederation of Trade Unions

Mr Bernt FALLENKAMP

Chief advisor, Danish Confederation of Trade Unions

Mr Mikkel DALSGAARD

EU Advisor, FTF – Confederation of Professionals in Denmark

Ms Benedicte FEDERSPIEL

Chief Counsel, the Danish Consumer Council

Ms Mette KINDBERG

Vice President, Kvinderådet (Women's Council Denmark)

Mr Ask Lønbjerg ABILDGAARD

Project Coordinator, Danish Association of the Blind

DEUTSCHLAND

Mr Christian BÄUMLER (PhD)

Member of the Executive Committee of CDA (European Union of Christian Democratic Workers)

Mr Dirk BERGRATH (PhD)

Director, EU-Liaison Office, IG Metall (German Metalworkers' Union)

Mr Egbert BIERMANN

Member, Managing Federal Board, IG BCE (industrial union)

Ms Gabriele BISCHOFF

Federal Executive of the German Confederation of Trade Unions (DGB)

Ms Tanja BUZEK

Trade Union Secretary (United Services Trade Union "ver.di")

Mr Peter CLEVER

Member of the management board of the Confederation of German Employers' Associations (BDA)

Mr Bernd DITTMANN

Managing Director, BDI/BDA (German Business Representation)

Mr Gerhard HANDKE

General Director, Federation of German Wholesale, Foreign Trade and Services (BGA)

Ms Renate HEINISCH (PhD)

Representative of BAGSO (Federal Association of Senior Citizens' Organisations)

Mr Udo HEMMERLING

Deputy general secretary, German Farmers' Association (DBV)

Mr Jürgen KESSLER (Professor, PhD)

Professor of Cooperative Law and Auditing of Cooperatives

Mr Stefan KÖRZELL

Member of the Federal Management Board, German Trade Union Confederation (DGB)

Mr Thomas KROPP

Senior Vice President, Head of Group International Relations and Government Affairs, Lufthansa Group

Mr Günter LAMBERTZ (PhD)

Managing Director of DIHK-Representation to the EU (Association of German Chambers of Commerce and Industry)

Mr Arno METZLER

General manager of the German Association of Consulting Engineers (VBI)

Mr Christian MOOS

Divisional Director (European and International Affairs), German Civil Servants Association (dbb)

Mr Volker PETERSEN (PhD)

Head of department, German Raiffeisen Association

Mr Lutz RIBBE

Director of the Environmental Policy Section of the European Nature Heritage Fund (EURONATUR)

Mr Ulrich SAMM (Professor, PhD)

Director, Institute for Energy and Climate Research – Plasma Physics, Forschungszentrum Jülich

Mr Karl-Peter SCHACKMANN-FALLIS (PhD)

Executive Member of the Board, German Savings Bank and Giro Association

Mr Bernd SCHLÜTER (Professor, PhD)

Board member, Federal Association of Non-statutory Welfare (BAGFW)

Mr Peter SCHMIDT

Trade union agent, food and restaurant workers' union (NGG)

Mr Holger SCHWANNECKE

Secretary General of the German Confederation of Skilled Crafts and Small Business (ZDH)

Mr Hans-Joachim WILMS

Secretary for European Affairs in the federal executive of the German Trade Union for Construction, Agriculture and the Environment (IG Bauen – Agrar – Umwelt)

EESTI

Ms Reet TEDER

General Policy Adviser, Estonian Chamber of Commerce and Industry

Ms Eve PÄÄRENDSON

Director of international relations of Estonian Employers' Confederation

Ms Liina CARR

International Secretary, Estonian Trade Union Confederation

Ms Mare VIIES

Consultant, Estonian Employees' Unions Confederation

Mr Roomet SÕRMUS

Chairman, Estonian Chamber of Agriculture and Commerce

Mr Meelis JOOST

Foreign relations and European policy specialist

IRELAND

Mr David Joseph CROUGHAN

Co-Chairman, Economists' Group, Institute of International and European Affairs.

Former Head of Economics and Taxation, Ibec (Irish Business and Employers Confederation)

Mr Thomas MCDONAGH

Chairman of Thomas McDonagh & Sons Limited/Patron of The Chambers of Commerce of Ireland (trading as Chambers Ireland)

Mr John Patrick O'CONNOR

General President, SIPTU (Services, Industrial, Professional & Technical Union)

Ms Patricia MCKEOWN

Regional Section UNISON NI (Northern Ireland). ICTU Executive Council member & NIC Committee Member

Mr Cillian LOHAN

CEO of Green Economy Foundation

Mr Michael MCLOUGHLIN

Head of Advocacy and Communications at Youth Work Ireland

Mr John BRYAN

Past IFA (Irish Farmers' Association) President

Mr John COMER

President of ICMSA (Irish Creamery Milk Suppliers Association)

Mr Seamus BOLAND

CEO Irish Rural Link

ΕΛΛΑΣ

Mrs Irini Ivoni PARI

Permanent Delegate of the Hellenic Federation of Enterprises (SEV) to Brussels

Mr Panagiotis Leonidas GKOFAS

Member of the General Assembly of the General Confederation of Small and Medium Enterprises (GSEVEE)

Mr Dimitrios DIMITRIADIS

Former First Vice President of the Greek Confederation of Commerce and Entrepreneurship (ESEE) and President of the General Assembly

Mr Aristotelis THOMOPOULOS

Member of the Board of Directors (BoD) of the Greek Tourism Confederation (SETE).

Mr Yannis PANAGOPOULOS

President of the Greek General Confederation of Labour (GSEE)

Mr Georgios DASSIS

Special advisor to the Greek General Confederation of Labour (GSEE) – Representative of the Greek General Confederation of Labour (GSEE) to the European Trade Union Confederation (ETUC)

Mr Spyridon PAPASPYROS

President of the General Council of the Confederation of Public Servants (ADEDY)

Mr Georgios PETROPOULOS

Member of the Executive Committee (Board) of Confederation of Public Servants (ADEDY)

Mr Ioannis KOLYVAS

Director General of the Panhellenic Organization of Unions of Agricultural Co-operatives (PASEGES)

Ms Evangelia KEKELEKI

Secretary General of the Consumer's Protection Centre (KERKA)

Mr Ioannis VARDAKASTANIS

President of the National Confederation of Disabled People (ESAEA)

Ms Aikaterini PEPPA

Deputy-General Director of the Union of Greek Shipowners (EEE)

ESPAÑA

Sr. Andrés, BARCELÓ DELGADO

Director General de la Unión de Empresas Siderúrgicas (UNESID)

Sr. Josep Manuel, BASAÑEZ VILLALUENGA

Miembro de la Junta Directiva de la Confederación Española de Organizaciones Empresariales (CEOE)

Miembro del Comité Ejecutivo de Fomento del Trabajo Nacional de Cataluña

Sra. Patricia CIREZ MIQUELEIZ

Delegación de la Confederación Española de Organizaciones Empresariales (CEOE) en Bruselas

Sra. Mª Helena DE FELIPE LEHTONEN

Presidenta de la Patronal de la micro, pequeña y mediana empresa de Cataluña (FEPIME)

Vicepresidenta de Confederación Española de la Pequeña y Mediana Empresa (CEPYME)

Sr. Antonio GARCÍA DEL RIEGO

Managing Director, Head of European Corporate Affairs

Banco Santander

Sr. Ignacio GARCÍA MAGARZO

Director General

Asociación Española de Distribuidores, Autoservicios y Supermercados (ASEDAS)

Sr. Josep PUXEU ROCAMORA

Director General

Asociación de Fabricantes de Bebidas Refrescantes (ANFABRA)

Sra. Isabel CAÑO AGUILAR

Responsable de la Oficina de UGT en Bruselas

Sr. Francisco Javier DOZ ORRIT

Adjunto a la Secretaría de CC.OO. y Presidente de la Fundación 1º de Mayo

Sra. Laura GONZALEZ de TXABARRI ETXANIZ

Responsable del Departamento Internacional, con dirección en Barrainkua (ELA-STV)

Sr. Juan MENDOZA CASTRO

Director del Instituto Sindical de Cooperación al Desarrollo (ISCOD-UGT)

Sr. José Antonio MORENO DÍAZ

Asesor jurídico confederal del CC.OO. en materia de inmigración

Sra. Catalina Ana VICENS GUILLÉN

Secretaria General de CC.OO.-Illes Balears

Sr. José María ZUFIAUR NARVAIZA

Colaborador de la Secretaría de Política Internacional de UGT

Sr. Miguel Ángel CABRA DE LUNA

Vocal de la Junta Directiva de la Confederación Empresarial Española de la Economía Social (CEPES)

Presidente de la Comisión de Relaciones Internacionales (CEPES)

Sr. Andoni GARCÍA ARRIOLA

Miembro de la Comisión Ejecutiva de la Coordinadora de Agricultores y Ganaderos (COAG)

Sr. Bernardo HERNÁNDEZ BATALLER

Secretario General de la Asociación de Usuarios de la Comunicación (AUC)

Vocal del Consejo de Consumidores y Usuarios (CCU) de España

Sr. José Manuel ROCHE RAMO

Secretario General de la Unión de Pequeños Agricultores y Ganaderos de Aragón (UPA-Aragón)

Sr. Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE

Asesor de la Confederación Española de Pesca (CEPESCA)

Sr. Ricardo SERRA ARIAS

Presidente de la Asociación Agraria de Jóvenes Agricultores (ASAJA) de Sevilla y Andalucía.

Sr. Carlos TRÍAS PINTÓ

Director de la Asociación General de Consumidores (ASGECO)

Director de la Unión de Cooperativas de Consumidores y Usuarios de España (UNCCUE)

FRANCE

Mme Emmanuelle BUTAUD-STUBBS

Déléguée générale de l'Union des Industries Textiles (UIT)/Mouvement des entreprises de France (MEDEF)

M. Stéphane BUFFETAUT

Président du Réseau Batigere (entreprises sociales pour l'habitat)/Mouvement des entreprises de France (MEDEF)

Mme Anne CHASSAGNETTE

Directrice de la Responsabilité Environnementale et Sociétale, Groupe Engie

M. Henri MALOSSE

CCI France (Chambres de commerce et d'industrie de France)

M. Philippe de BRAUER

Vice-président de la commission internationale de la Confédération Générale des Petites et Moyennes Entreprises (CGPME)

M. Patrick LIEBUS

Vice-président de l'Union Professionnelle Artisanale (UPA) et Président de la Confédération de l'Artisanat et des Petites Entreprises du Bâtiment (CAPEB)

M. Arnold PUECH d'ALISSAC

Président de l'Union Syndicale Agricole de Seine-Maritime (FNSEA 76)

Mme Marie-Françoise GONDARD-ARGENTI

Secrétaire générale de l'Union Nationale des Professions Libérales (UNAPL)

M. Christophe LEFEVRE

Secrétaire national de la Confédération Française de l'Encadrement/Confédération Générale des Cadres (CFE-CGC) en charge de l'Europe et de l'International

M. Jacques LEMERCIER

Ancien Secrétaire général de Force Ouvrière (FO) Communication

Mme Laure BATUT

Membre du secteur Europe-International de la Confédération Force Ouvrière (FO)

M. Pierre-Jean COULON

Secrétaire confédéral Europe-international de la Confédération Française des Travailleurs Chrétiens (CFTC)

Mme Franca SALIS MADINIER

Secrétaire nationale de la Confédération Française Démocratique du Travail (CFDT) Cadres

M. Christophe QUAREZ

Secrétaire fédéral de la Fédération de la Chimie et de l'Energie (FCE) de la Confédération Française Démocratique du Travail (CFDT)

Mme Ozlem YILDIRIM

Conseillère confédérale de la Confédération Générale du Travail (CGT)

M. Denis MEYNENT

Conseiller confédéral de la Confédération Générale du Travail (CGT)

Mme Reine-Claude MADER-SAUSSAYE

Présidente de la Confédération de la Consommation, du Logement et du Cadre de Vie (CLCV)

Mme Geneviève SAVIGNY

Ancienne Secrétaire nationale de la Confédération paysanne

M. Christophe HILLAIRET

Membre du Bureau et du Conseil d'administration de l'Assemblée Permanente des Chambres d'Agriculture (APCA)

M. Jean-Marc ROIRANT

Secrétaire général de la Ligue de l'Enseignement

Mme Christiane BASSET

Vice-présidente de l'Union Nationale des Associations Familiales (UNAF)

Mme Jocelyne LE ROUX

Secrétaire générale adjointe de la Fédération des Mutuelles de France (FMF)

M. Thierry LIBAERT

Fondation pour la Nature et l'Homme (FNH)

M. Michel DUBROMEL

Vice-président de France Nature Environnement (FNE)

HRVATSKA

Mr Davor MAJETIĆ

Director General, Croatian Employers' Association (HUP)

Ms Dragica MARTINOVIĆ DŽAMONJA

Director, Representative Office of the Croatian Chamber of Economy in Brussels

Ms Violeta JELIĆ

General Secretary of the Croatian Chamber of Trades and Crafts

Ms Marija HANŽEVAČKI

General Secretary of the Independent Trade Unions of Croatia (NHS)

Ms Anica MILIĆEVIĆ-PEZELJ

Executive Secretary, Union of Autonomous Trade Unions (UATUC)

Mr Vilim RIBIĆ

President of MATICA – Association of Croatian Trade Unions; President of the Great Council of Independent Union of Research and Higher Education Employees of Croatia

Ms Lidija PAVIĆ-ROGOŠIĆ

Director of ODRAZ – Sustainable Community Development, Croatian civil society organisation

Ms Marina ŠKRABALO

Senior Advisor, GONG

Mr Toni VIDAN

Energy campaigner of environmental CSO Zelena akcija – Friends of the Earth Croatia

ITALIA

Sig. Pietro Vittorio BARBIERI

Portavoce del Forum Terzo Settore – Presidente FISH (Federazione Italiana per il Superamento dell'Handicap)

Sig. ra Giulia BARBUCCI

Area politiche europee e internazionali della CGIL (Confederazione Generale Italiana del Lavoro)

Sig.ra Claudia BUSCHI

Segretariato Generale della CISL (Confederazione Italiana Sindacati Lavoratori)

Sig.ra Marina Elvira CALDERONE

Presidente del Consiglio Nazionale dell'Ordine dei Consulenti del Lavoro – Presidente del Comitato Unitario degli Ordini e Collegi Professionali

Sig. Carmelo CEDRONE

Professore Emerito di Politica Economica Europea Università la Sapienza di Roma – Consulente del Dipartimento Europeo ed Internazionale della UIL (Unione Italiana del Lavoro)

Sig. Stefano CETICA

Presidente di IPER (Istituto per le Ricerche Economiche e Sociali) della UGL (Unione Generale del Lavoro)

Sig. Pietro Francesco DE LOTTO

Direttore Generale di Confartigianato Vicenza

Sig.ra Cinzia DEL RIO

Direttore del Dipartimento Internazionale della UIL (Unione Italiana del Lavoro)

Sig. Gianfranco DELL'ALBA

Direttore della Delegazione di Confindustria presso l'Unione Europea a Bruxelles

Sig. Tommaso DI FAZIO

Presidente nazionale della CIU (Confederazione Italiana di Unione delle professioni intellettuali)

Sig. Giancarlo DURANTE

Direttore degli Affari sociali dell'Associazione Bancaria Italiana – Professore di Sicurezza sociale e libera circolazione dei lavoratori nell'UE all'Università degli Studi La Sapienza di Roma

Sig. Diego DUTTO

Direttore Nazionale LEGACOOPSOCIALI (Associazione Nazionale Cooperative Sociali)

Sig. Emilio FATOVIC

Vice Segretario Nazionale CONFSAL (Confederazione Generale dei Sindacati Autonomi dei Lavoratori)

Sig. Giuseppe GUERINI

Presidente di Federsolidarietà-Confcooperative – Presidente della cooperativa sociale Ecosviluppo

Sig. Giuseppe Antonio Maria IULIANO

Responsabile per le Politiche Internazionali, Segretariato Internazionale della CISL (Confederazione Italiana Sindacati Lavoratori)

Sig. Luca JAHIER

Giornalista, politologo, esperto di associazionismo di promozione sociale e del terzo settore – ACLI

Sig. Antonio LONGO

Presidente del Movimento Difesa del Cittadino – Membro del CNCU (Consiglio Nazionale Consumatori e Utenti)

Sig. Sandro MASCIA

Direttore dell'Ufficio di Confagricoltura a Bruxelles

Sig. Alberto MAZZOLA

Responsabile degli Affari Internazionali delle Ferrovie dello Stato Italiane – Vice Presidente Gruppo Trasporti Business Europe

Sig. Stefano PALMIERI

Area Politiche Europee ed Internazionali della CGIL (Confederazione Generale Italiana del Lavoro)

Sig. Antonello PEZZINI

Professore di Economia e gestione delle imprese nell'Unione europea all'Università degli Studi di Bergamo – Imprenditore nel settore tecnico-tessile

Sig. Maurizio REALE

Direttore dell'Ufficio di Rappresentanza per le Relazioni con le Istituzioni dell'Unione Europea di Coldiretti

Sig. Claudio ROTTI

Presidente di AICE (Associazione Italiana Commercio Estero)

Sig. Marco VEZZANI

Vice Presidente Nazionale CIDA

ΚΥΠΡΟΣ

Mr Michalis ANTONIOU

Assistant Director General, Cyprus Employers & Industrialists Federation

Mr Manthos MAVROMMATIS

Former President, Cyprus Chamber of Commerce and Industry

Mr Nicolaos (Nicos) EPISTITHIOU

Former Secretary General of the Cyprus Hotel Employees Federation OYXEKA-SEK

Mr Andreas PAVLIKKAS

Head of Research and Studies Department, Pancyprian Federation of Labour – PEO

Mr Anastasis YIAPANIS

General Secretary of Panagrotikos Farmers Union

LATVIJA

Mr Vitālijs GAVRILOVS

President of Employers' Confederation of Latvia

Mr Gundars STRAUTMANIS

Vice-president of Latvian Chamber of Commerce and Industry

Ms Ariadna ĀBELTIŅA

Coordinator for External Relations, Free Trade Union Confederation of Latvia

Mr Pēteris KRĪGERS

President of Free Trade Union Confederation of Latvia

Ms Gunta ANČA

Chairperson of the Latvian Umbrella Body for Disability Organisations

SUSTENTO

Ms Baiba MILTOVIČA

International and EU Affairs Adviser of Latvian National Association for Consumer Protection

Mr Gustavs NORKĀRKLIS

Chairman of the Board of Association of Latvian Organic Agriculture

LUXEMBOURG

Monsieur Henri WAGENER

Conseiller auprès de Fedil, Business Federation Luxembourg

Monsieur Raymond HENCKS

Conseiller auprès de la Chambre des fonctionnaires et employés publics

Monsieur Jean-Claude REDING

Président de la Chambre des Salariés

Monsieur Norbert GEISEN

Président honoraire de la Fédération des Artisans

Madame Josiane WILLEMS

Directrice de la Centrale paysanne

MAGYARORSZÁG

Dr András EDELÉNYI

Expert, Hungarian Chamber of Commerce and Industry

Dr István KOMORÓCZKI

Economic Advisor to the President of COOP Federation

Ms Katalin Elza SÜLE

President, Hungarian Chamber of Agriculture of Zala County

President, National Association of Hungarian Farmers' Societies of Zala County

Ms Júlia Borbála VADÁSZ

Permanent Delegate in Brussels of the Confederation of Hungarian Employers and Industrialists

Dr Piroska KÁLLAY

Coordinator for Committees (Equality, Youth, International, Pensioners) of the LIGA-Democratic League of Independent Trade Unions

Ms Erika NEMESKÉRINÉ KOLLER

International secretary at the Forum for the Co-operation of Trade Unions

Dr Miklós PÁSZTOR

Expert, National Federation of Workers' Council

Dr János WELTNER

Senior consultant, Semmelweis University in Budapest

Dr Etele BARÁTH

Hon. university professor, Hungarian Society for Urban Planning

Dr Ágnes CSER

Representative of the Hungarian Alliance for Children and Youth

Ms Kinga JOÓ

Vice-president, National Association of Large Families

Mr Ákos TOPOLÁNSZKY

President, Federation of the Hungarian Drug Therapeutic Institutes

MALTA

Mr Stefano MALLIA

Former President of the Malta Chamber of Commerce and Industry and an ex-officio Council Member and Member of the Chamber Statute Revision Committee

Mr Tony ZAHRA

President, Malta Hotels and Restaurants Association

Mr Charles VELLA

Research & Information Executive; Secretary to the GWU National Council

Dr Philip VON BROCKDORFF

Consultant, Union Haddiema Maghqudin

Mr Ben RIZZO

President, Civil Society Committee within the Malta Council for Economic and Social Development (MCESD)

NEDERLAND

Mr Winand Leo Emile QUAEDVLIEG

Head, Brussels office, VNO-NCW and MKB Nederland

Mr Klaas Johan OSINGA

Senior Adviser, International Affairs at LTO NEDERLAND

Mrs Marjolijn BULK

Adviser, European Affairs at FNV

Mr Martinus Cornelis SIECKER

Former Trade Union Official, Netherlands Trade Union Federation (FNV)

Mrs Annie VAN WEZEL

Policy Adviser, European and International Affairs at FNV

Mrs Melanie I. BOUWKNEGT

Advisor, CNV Nederland

Mrs Cathelijne C.J. MULLER

Advisor, VCP

Mr Dick WESTENDORP

Former President, "consumentenbond"

Mr Jan Willem Hendrik DIRX

Advisor and directorate secretariat to the management of "Natuur and Milieu". Responsible for the "groene11" (partnership between the main Dutch nature and environmental organisations)

ÖSTERREICH

Ms Christa SCHWENG

Senior Advisor of the "Wirtschaftskammer Österreich" (Austrian Economic Chamber); department for social policy and health

Mr Michael IKRATH

Secretary General of the "Österreichischer Sparkassenverband" (Austrian Association of savings banks)

Mr Gerhard RIEMER

Consultant of the "Vereinigung der Österreichischen Industrie" (Federation of the Austrian Industry)

Mr Ferdinand MAIER

Former Secretary General of the "Österreichischer Raiffeisenverband" (Austrian Raiffeisen-Association)

Mr Thomas DELAPINA

Senior advisor of the “Arbeiterkammer Wien” (Chamber of Labour of the Federal Land Vienna)

Mr Thomas WAGNSONNER

Deputy Director of the “Arbeiterkammer Niederösterreich” (Chamber of Labour of the Federal Land of Lower Austria)

Mr Oliver RÖPKE

Head of the “ÖGB-Europabüro an der Ständigen Vertretung Österreichs bei der EU in Brüssel” (Bureau for European Affairs of the Austrian Trade Union at the Permanent Representative of Austria at the EU in Brussels)

Mr Wolfgang GREIF

Head of the department of the “ÖGB” (Austrian Trade Union Association) betreffend “Europa, Konzerne und Internationale Beziehungen” (Europe, multinational companies and international relations)

Mr Thomas KATTNIG

Head of the “Bereich für Internationales, EU und Daseinsvorsorge in der Gewerkschaft der Gemeindebediensteten sowie der Gewerkschaft für Kunst, Medien, Sport und freie Berufe” (in the field of international affairs, EU and services of general interest of the trade union for employees of municipalities as well as for the trade union of media, sports and independent professions)

Mr Rudolf KOLBE

President of the “Kammer der Architekten und Ingenieurkonsulenten für Oberösterreich und Salzburg” (Chamber of architects and consultants for engineering for the Federal Land of Upper Austria and the Federal Land of Salzburg)

Mr Andreas THURNER

Officer of the “Landwirtschaftskammer Österreich – Büro Brüssel” (Chamber of agriculture in Austria – Office in Brussels)

Mr Alfred GAJDOSIK

Employee of “Hotel Marriott/PCC-Erhaltungs- und ErrichtungsgesmbH” (Marriott Hotel Vienna/(PCC-preservation and accommodation-limited partnership company)

POLSKA

Mr Jacek Piotr KRAWCZYK

Vice-president, Confederation Lewiatan

Mr Lech Józef PILAWSKI

Director General, Confederation Lewiatan

Mr Andrzej MALINOWSKI

President, Employers of Poland

Mr Janusz PIETKIEWICZ

Vice-president, Employers of Poland

Mr Jarosław Maciej MULEWICZ

Consultant, Association of Employers Business Centre Club

Mr Krzysztof OSTROWSKI

Director of the Interventions Bureau, Association of Employers Business Centre Club

Mr Jan KLIMEK

Vice-president, Polish Craft Association

Mrs Dorota GARDIAS

Expert, Trade Union Forum

Mrs Wioletta JANOSZKA

Member of the Board, Trade Union Forum

Mr Andrzej ADAMCZYK

Secretary of the Foreign Affairs Office, Independent and Self-Governing Trade Union "Solidarność"

Mr Marian KRZAKLEWSKI

Expert, Independent and Self-Governing Trade Union "Solidarność"

Mr Franciszek Bogdan BOBROWSKI

Vice-president, All-Poland Alliance of Trade Unions

Mr Wincenty Sławomir BRONIARZ

President of the Polish Teachers' Union/All-Poland Alliance of Trade Unions

Mr Adam ROGALEWSKI

Expert, All-Poland Alliance of Trade Unions

Mr Krzysztof Stanisław BALON

Secretary of the Programming Committee, Working Community of Associations of Social Organisations WRZOS

Mrs Karolina Lidia DRESZER-SMALEC

Expert, All-Poland Federation of Non-Governmental Organisations

Mr Krzysztof KAMIENIECKI

Expert, Polish Ecological Club

Mr Michał Grzegorz MODRZEJEWSKI

Honorary President of the Union of the Rural Youth

Mr Krzysztof Jerzy PATER

Member, Polish Scouting Association

Mrs Elżbieta Maria SZADZIŃSKA

Expert, Consumers Federation

Mrs Teresa TISZBIEREK

Expert, Association of the Voluntary Fire Brigades of the Republic of Poland

PORTUGAL

Mr Gonçalo Cristóvão Aranha da Gama LOBO XAVIER

Adviser to the Management Board of AIMMAP – the Association of Portuguese Metallurgical, Mechanical Engineering and Similar Industrial Companies; Member appointed by CIP – Confederation of Enterprises of Portugal, since January 2013 (CIP)

Mr Luís Miguel CORREIA MIRA

Secretary-general, Portuguese Farmers' Confederation (CAP)

Mr Pedro D'ALMEIDA FREIRE

Vice-president, Confederation of Portuguese Commerce and Services (CCP)

Mr Paulo BARROS VALE

Businessman, Director of the Portuguese Business Association (AEP)

Mr Mário David FERREIRINHA SOARES

Professor, Member of the National Council of the General Confederation of Portuguese Workers – Inter-union (CGTP-IN)

Mr Carlos Manuel ALVES TRINDADE

Member of the Executive Committee, National Council of the Portuguese General Workers' Confederation (CGTP-IN)

Mr Carlos Manuel SIMÕES DA SILVA

Secretary-General of UGT (União Geral de Trabalhadores/Portuguese General Workers Trade-Union)

Mr João DIAS DA SILVA

Vice-President of the Board of the Teachers' Trade Union for the North Region

Mr Jorge PEGADO LIZ

Lawyer, Consumer Protection Association (DECO)

Mr Carlos Matias RAMOS

President of the Portuguese Association of Engineers

Mr Francisco Bernardino da SILVA

Secretary-general of CONFAGRI, President of the Portuguese National Federation of Mutual Agricultural Credit Banks (Portuguese Cooperative Banks) (FENACAM)

Mr Lino da SILVA MAIA

President of the National Confederation of Solidarity Institutions (CNIS)

ROMÂNIA

Petru Sorin DANDEA

Vice-president at The National Trade Union Confederation Cartel ALFA

Dumitru FORNEA

Confederal Secretary responsible for the International Relations of the National Trade Union Confederation – MERIDIAN

Minel IVAȘCU

Secretary General at The National Trade Union Block (BNS)

Liviu LUCA

Prim-vice-president at The National Trade Union Confederation CNSLR-FRATIA

Sabin RUSU

Secretary General – Confederation of Democratic Trade Unions in Romania

Ana BONTEA

Director of the Department for Legal Affairs and Social Dialogue, National Council of Small and Medium Sized Private Enterprises in Romania (CNIPMMR)

Mihai MANOLIU

President, The Confederation of Romanian Employers (CNPR)

Aurel Laurențiu PLOSCEANU

President, General Union of Industrialists in Romania (UGIR)

Octavian Cătălin ALBU

Secretary General of Romanian National Employers Organisation (PNR)

Irinel Eduard FLORIA

Employers Confederation Concordia (Concordia)

Cristian PÎRVULESCU

President, Asociația Pro Democrația (ApD), non-governmental, non-profit association

Ionuț SIBIAN

Executive Director, Civil Society Development Foundation (CSDF)

Mihai IVAȘCU

Camera de Comerț și Industrie a României

Marius Eugen OPRAN

Institutul Național de C& D pentru Fizică și Inginerie Nucleară; Institutul Național de C&D Fizica Laserelor Plasmei și Radiației;

Victor ALISTAR

Transparency International România

SLOVENIJA

Mr Jože SMOLE

Secretary General, ZDS – Association of Employers of Slovenia

Mr Dare STOJAN

Director, Businessman, AVITEL d.o.o.

Ms Nadja GÖTZ

Legal Adviser of Public Services Trade Unions Confederation of Slovenia

Mr Jakob Krištof POČIVAVŠEK

Secretary General of the Confederation of Trade Unions of Slovenia PERGAM

Mr Andrej ZORKO

Executive Secretary, Governing Board of the Slovenian Association of Free Trade Unions

Mr Primož ŠPORAR

Chief Executive Officer of SKUP, Association of Private Institutes

Mr Branko RAVNIK

Director of Chamber of Agriculture and Forestry of Slovenia (CAFS)

SLOVENSKO

Mr Peter MIHÓK

President of the Slovak Chamber of Commerce and Industry and Vice President of the Economic and Social Council of the Slovak Republic

Ms Martina ŠIRHALOVÁ

Project manager, Federation of employers' associations (AZZZ)

Ms Jarmila DÚBRAVSKÁ

Director of the Department of Agriculture and Services, Slovak Agriculture and Food Chamber (SPPK)

Mr Emil MACHYNA

President of the Slovak Metalworkers Federation (KOVO)

Mr Anton SZALAY

President of the Slovak Trade Union of Health and Social Services

Ms Mária MAYEROVÁ

President of the Slovak Trade Union of Public Administration and Culture (SLOVES)

Mr Vladimír BÁLEŠ

Professor, Slovak University of Technology in Bratislava

Mr Juraj SIPKO

Director of the Institute of Economic Research, Slovak Academy of Science

Mr Rudolf KROPIL

President of the Slovak Rectors' Conference

SUOMI

Ms Tellervo KYLÄ-HARAKKA-RUONALA

Director, Infrastructure and Environment, Confederation of Finnish Industries

Mr Jukka AHTELA

LL.M., Chairman of the Board, Senior Advisor, Ahtela Consulting Oy

Mr Timo VUORI

Executive Vice President, Finland Chamber of Commerce

Mr Markus PENTTINEN

Head of International Affairs, Confederation of Professional and Managerial Staff in Finland Akava

Mr Pekka RISTELÄ

Director, FinUnions – Finnish Trade Union Representation to the EU

Ms Marianne MUONA

Senior Advisor on International Affairs, Finnish Confederation of Professionals STTK

Ms Pirkko RAUNEMAA

M.Sc. (Agriculture and Forestry), Council of Home Economics and Consumer Associations

Mr Simo TIAINEN

Director, Office of Finnish Agriculture and Cooperatives, Central Union of Agricultural Producers and Forest Owners
MTK

Mr Pasi MOISIO

Director, Permanent Representative to the EU of the Finnish transport and logistics organisations

SVERIGE

Ms Karin Ebba Sofia EKENDER

Director/Senior Advisor, Confederation of Swedish Enterprise

Mr Nils-Olof Krister ANDERSSON

Head of the Tax Policy Department, Confederation of Swedish Enterprise

Mr Thord Stefan BACK

Director Sustainable Logistics, Swedish Confederation of Transport Enterprises

Mr Erik Rolf Lennart SVENSSON

Board Member, Almega AB

Ms Ellen Paula NYGREN

Ombudsman, Swedish Trade Union Confederation

Mr Frank Thomas ABRAHAMSSON

Swedish Trade Union for Service and Communications Employees

Ms Berivan Muhriban ÖNGÖRUR

International Secretary, Swedish Confederation of Professional Employees

Mr Bo Gunnar Alexander JANSSON

President, National Union of Teachers in Sweden

Ms Ariane Elisabeth RODERT

EU Policy Advisor, National Forum for Voluntary Organizations

Mr Oskar Kristersson WALLNER

Expert, National Council of Swedish Youth Organisations (LSU)

Ms Sofia Karin Anna BJÖRNSSON

Acting director, Federation of Swedish Farmers (LRF), Brussels Office

Ms Ulrika WESTERLUND

President, Swedish Federation for Lesbian, Gay, Bisexual and Transgender Rights (RFSL)

UNITED KINGDOM

Mr George Traill LYON

Independent Lawyer – formerly BAE Systems

Mr Roger Martin BARKER

Director, Corporate Governance and Professional Standards, Institute of Directors

Ms Brenda KING

Director, African and Caribbean Diversity

Dr David John SEARS

Consultant and former Deputy Director General British Chamber of Commerce

Ms Madi SHARMA

Entrepreneur and consultant and Founder of Women's Economic and Social Think Tank and Make a Difference Ideas Centre supporting female empowerment

Mr John WALKER

Director of European Alliance of Small Business, Business Consultant and former National Chairman of Federation of Small Business

Mr Jonathan PEEL

Business and Trade Consultant

Mr Brendan James BURNS

Management Consultant and Financial Investor

Mr Brian CURTIS

Former Chair/President in National Union of Rail, Maritime and Transport Workers and WTUC

Ms Diane KELLY

UNISON Assistant Branch Secretary

Ms Kathleen WALKER SHAW

Head of European Office for GMB Trade Union

Ms Agnes TOLMIE

Senior Union Representative, UNITE Union, and Manager, Royal Bank of Scotland

Ms Judy MCKNIGHT

Former General Secretary, National Association of Probation Officers (NAPO)

Mr Nicholas CROOK

Head of International Relations, UNISON, and member of the Executive of the European Federation of Public Service Unions

Mr Amarjite SINGH

CWU Branch Secretary, Royal Mail. Chair of CWU National Race Advisory Board

Mr Martin MAYER

First Yorkshire Bus PLC, UNITE Branch Secretary

Dr Rose D'SA

Consultant in EU, Commonwealth and International Law including legal education and Distance Learning

Ms Jane MORRICE

Communications Consultant, Deputy Chief Equality Commissioner – Northern Ireland

Sir Stuart ETHERINGTON

Chief Executive for the National Council for Voluntary Organisations (NCVO)

Mr Michael SMYTH

Economist, Academic, University of Ulster

Mr Tom JONES

Farmer; Vice-President of the Wales Council for Voluntary Action (WCVA)

Ms Irene OLDFATHER

Director, Health and Social Care Alliance

Ms Marina YANNAKOUDAKIS

Consultant on Women's Rights

Sir Graham WATSON

Managing Director, Consultant, Honorary President and co-founder of Climate Parliament (London) and Chairman of Europe Active, the European Health and Fitness Association

PADOMES LĒMUMS (ES) 2015/1601**(2015. gada 22. septembris),****ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 78. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 78. panta 3. punktu, ja viena vai vairākas dalībvalstis saskaras ar ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Padome pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu var paredzēt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts vai dalībvalstu labā.
- (2) Saskaņā ar LESD 80. pantu Savienības politikas nostādnes robežpārbaudē, patvēruma un imigrācijas jomā un to īstenošana ir jāreglamentē solidaritātes principam un atbildības taisnīga sadalījuma principam starp dalībvalstīm, un Savienības aktos, kas pieņemti šajā jomā, jāiekļauj atbilstīgi pasākumi, lai šis princips stātos spēkā.
- (3) Nesenā krīzes situācija Vidusjūras reģionā lika Savienības iestādēm nekavējoties apzināties ārkārtējās migrantu plūsmas minētajā reģionā un aicināt īstenot konkrētus solidaritātes pasākumus ar dalībvalstīm, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ pirmās saskaras ar migrāciju. Jo īpaši ārlietu un iekšlietu ministru kopīgajā sanāksmē 2015. gada 20. aprīlī Komisija iepazīstināja ar desmit punktu plānu nekavējoties veicamiem pasākumiem, lai reaģētu uz šo krīzi, tostarp apņemšanos izskatīt iespējas saistībā ar ārkārtas pārcelšanas mehānismu.
- (4) Eiropadome 2015. gada 23. aprīļa sanāksmē *inter alia* nolēma pastiprināt iekšējo solidaritāti un atbildību un apņēmas jo īpaši palielināt ārkārtas palīdzību dalībvalstīm, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ pirmās saskaras ar migrāciju, izskatīt iespējas organizēt ārkārtas pārcelšanu uz brīvprātības principa starp visām dalībvalstīm, kā arī izvietot Eiropas Patvēruma atbalsta biroja (EASO) vienības dalībvalstīs, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ pirmās saskaras ar migrāciju, lai varētu kopā apstrādāt starptautiskas aizsardzības pieteikumus, tostarp veikt reģistrāciju un paņemt pirkstu nospiedumus.
- (5) Eiropas Parlaments 2015. gada 28. aprīļa rezolūcijā atkārtoti norādīja, ka Savienībai, reaģējot uz nesenajām traģēdijām Vidusjūrā, jārīkojas solidāri, taisnīgi jāsadala atbildība un jāpastiprina centieni šajā jomā attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuras uzņem vislielāko skaitu bēgļu un starptautiskas aizsardzības pieteikuma iesniedzēju absolūtos skaitļos vai relatīvi.
- (6) Papildus pasākumiem patvēruma jomā dalībvalstīm, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ pirmās saskaras ar migrāciju, būtu jāpalielina centieni ieviest pasākumus, ar kuriem pārvarēt situāciju, ko rada jauktas migrācijas plūsmas uz Eiropas Savienības ārējām robežām. Šādiem pasākumiem būtu jāaizsargā to personu tiesības, kam nepieciešama starptautiska aizsardzība, un jānovērš nelikumīga migrācija.
- (7) Eiropadome 2015. gada 25. un 26. jūnija sanāksmē *inter alia* nolēma, ka paralēli būtu jārīkojas trīs galvenajos virzienos – pārcelšana/pārmitināšana, atgriešana/atpakaļuzņemšana/reintegrācija un sadarbība ar izcelsmes un tranzīta valstīm. Ņemot vērā pašreizējo ārkārtas situāciju un apņemšanos stiprināt solidaritāti un atbildību, Eiropadome jo īpaši vienojās par to, ka divos gados pagaidu un izņēmuma kārtā no Itālijas un no Grieķijas uz citām dalībvalstīm tiktu pārceltas 40 000 personas, kurām nepārprotami ir vajadzīga starptautiskā aizsardzība; pārcelšanā piedalītos visas dalībvalstis.

⁽¹⁾ 2015. gada 17. septembra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

- (8) Konkrētās dalībvalstu situācijas izriet jo īpaši no migrācijas plūsmām citos ģeogrāfiskajos reģionos, piemēram, no Rietumbalkānu migrācijas ceļa.
- (9) Vairākas dalībvalstis 2014. gadā saskārās ar migrantu, kas ierodas to teritorijās, tostarp starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju, kopskaita ievērojamu pieaugumu, un dažas dalībvalstis joprojām ar to saskaras 2015. gadā. Vairākām dalībvalstīm Komisija sniedza ārkārtas finanšu palīdzību un EASO operatīvo atbalstu, lai palīdzētu tām pārvarēt šo pieaugumu.
- (10) No dalībvalstīm, kuras saskārās ar ievērojamu spiedienu, un ņemot vērā nesenos traģiskos notikumus Vidusjūrā, īpaši jāizceļ Itālija un Grieķija, kur ieeļoja nepieredzēti daudz migrantu, tostarp starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju, kam nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, un šis pieplūdums radīja ievērojamu spiedienu uz šo valstu migrācijas un patvēruma sistēmām.
- (11) 2015. gada 20. jūlijā, atspoguļojot īpašo situāciju dažādās dalībvalstīs, konsensa ceļā tika pieņemta Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju rezolūcija par 40 000 personu, kurām nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, pārcelšanu no Grieķijas un Itālijas. Divu gadu laikposmā tiks pārceltas 24 000 personas no Itālijas un 16 000 personas no Grieķijas. Padome 2015. gada 14. septembrī pieņēma Lēmumu (ES) 2015/1523 ⁽¹⁾, ar ko paredzēja pagaidu un ārkārtas mehānismu to personu pārcelšanai no Itālijas un Grieķijas uz citām dalībvalstīm, kurām ir nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība.
- (12) Pēdējos mēnešos pie dienvidu ārējām sauszemes un jūras robežām ir atkal strauji pieaudzis migrācijas spiediens, un, pieaugot to migrantu skaitam, kuri ierodas Grieķijā un dodas prom no tās, migrācijas plūsmas turpina pārvietoties no Vidusjūras reģiona centrālās daļas uz Vidusjūras reģiona austrumu daļu un uz Rietumbalkānu maršrutu. Ņemot vērā šo situāciju, būtu vajadzīgi jauni pagaidu pasākumi, lai mazinātu patvēruma pieprasītāju spiedienu Itālijai un Grieķijai.
- (13) Saskaņā ar datiem no Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie ārējām robežām (*Frontex*) Vidusjūras centrālā un austrumu daļa ir bijusi galvenā nelikumīgas robežšķērsošanas vieta Savienībā 2015. gada pirmajos astoņos mēnešos. Kopš 2015. gada sākuma aptuveni 116 000 migrantu ir nelikumīgi ieeļojuši Itālijā (tostarp aptuveni 10 000 nelikumīgo migrantu, kurus ir reģistrējušas vietējās iestādes, taču šie dati vēl ir jāapstiprina ar *Frontex* datiem). 2015. gada maijā un jūnijā *Frontex* konstatēja 34 691 nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumu, un jūlijā un augustā – 42 356 gadījumu, proti, pieaugums par 20 %. Liels pieaugums 2015. gadā bija vērojams arī Grieķijā, kur nelikumīgo migrantu skaits pārsniedza 211 000 (tostarp aptuveni 28 000 nelikumīgo migrantu, kurus ir reģistrējušas vietējās iestādes, taču šie dati vēl ir jāapstiprina ar *Frontex* datiem). 2015. gada maijā un jūnijā *Frontex* konstatēja 53 624 nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumu, un jūlijā un augustā – 137 000 gadījumu, proti, pieaugums par 250 %. Ievērojama daļa no kopējā nelikumīgo migrantu skaita abos minētajos reģionos ietvēra migrantus ar tādu valstspiederību, kam saskaņā ar *Eurostat* datiem ir bijis liels atzīšanas īpatsvars Savienības mērogā.
- (14) Saskaņā ar *Eurostat* un EASO datiem Itālijā no 2015. gada janvāra līdz jūlijam starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedza 39 183 personas salīdzinājumā ar 30 755 personām tādā pašā laikposmā 2014. gadā (pieaugums par 27 %). Līdzīgs pieteikumu skaita pieaugums bija vērojams Grieķijā – 7 475 pieteikuma iesniedzēji (pieaugums par 30 %).
- (15) Līdz šim migrācijas un patvēruma politikas satvarā ir veikti vairāki pasākumi, lai atbalstītu Itāliju un Grieķiju, tostarp sniedzot tām ievērojamu ārkārtas palīdzību un EASO operatīvo atbalstu. Itālija un Grieķija ir bijušas otrā un trešā lielākā labumguvēja no finansējuma, kas tika piešķirts 2007.–2013. gadā vispārīgajā programmā “Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība” (*SOLID*), un tās turklāt saņēma arī ievērojamu ārkārtas finansējumu. Itālija un Grieķija, visticamāk, joprojām būs galvenās labumguvējas no Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda (*AMIF*) 2014.–2020. gadā.
- (16) Ņemot vērā pašreizējo nestabilitāti un konfliktus Itālijas un Grieķijas tiešā tuvumā un iespaidu uz migrācijas plūsmām uz citām dalībvalstīm, ir ļoti iespējams, ka turpināsies ievērojams un palielināts spiediens uz šo valstu

⁽¹⁾ Padomes Lēmums (ES) 2015/1523 (2015. gada 14. septembris), ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā (OV L 239, 15.9.2015., 146. lpp.).

migrācijas un patvēruma sistēmām un ka lielai daļai migrantu varētu būt nepieciešama starptautiska aizsardzība. Tas liecina, ka ir noteikti jāizrāda solidaritāte Itālijai un Grieķijai un līdz šim to atbalstam veiktie pasākumi jāpapildina ar pagaidu pasākumiem patvēruma un migrācijas jomā.

- (17) Padome 2015. gada 22. septembrī pieņēma zināšanai dalībvalstu vēlmi un gatavību – saskaņā ar solidaritātes principu un atbildības taisnīga sadalījuma principu starp dalībvalstīm, kuri reglamentē Savienības politiku patvēruma un migrācijas jomā –, piedalīties 120 000 personu pārcelšanā, kurām nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība. Padome tādēļ nolēma pieņemt šo lēmumu.
- (18) Būtu jāatgādina, ka Lēmumā (ES) 2015/1523 tiek noteikts pienākums Itālijai un Grieķijai izstrādāt strukturālus risinājumus, ar ko risina ārkārtas spiedienus uz to patvēruma un migrācijas sistēmām, izveidojot noturīgu un stratēģisku sistēmu, lai reaģētu uz krīzes situāciju un pastiprinātu notiekošo reformu procesu šajās jomās. Lai ņemtu vērā šo lēmumu, būtu jāatjaunina ceļveži, ko šim nolūkam iesniegušas Itālija un Grieķija.
- (19) Paturot prātā to, ka Eiropadome vienojās par savstarpēji saistītu pasākumu kopumu, Komisijai būtu jādod pilnvaras, vajadzības gadījumā un pirms tam dodot attiecīgajai dalībvalstij iespēju izklāstīt savu viedokli, apturēt šā lēmuma piemērošanu uz ierobežotu laikposmu, ja Itālija vai Grieķija neievēro savas saistības šajā sakarībā.
- (20) No 2016. gada 26. septembra 54 000 pieteikuma iesniedzēju būtu proporcionāli jāpārceļ no Itālijas un Grieķijas uz citām dalībvalstīm. Padomei un Komisijai būtu pastāvīgi jāpārskata situācija attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo masveida pieplūdumu dalībvalstīs. Komisijai vajadzības gadījumā būtu jāiesniedz priekšlikumi šā lēmuma grozīšanai, lai reaģētu uz situācijas attīstību uz vietas un tās ietekmi uz pārcelšanas mehānismu, kā arī arvien pieaugošo spiedienu uz dalībvalstīm, jo īpaši dalībvalstīm, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ pirmās saskaras ar migrāciju. To darot, tai būtu jāņem vērā iespējamās labumguvējas dalībvalsts viedokļi.
- Ja šo lēmumu būtu jāgroza citas dalībvalsts labā, minētajai dalībvalstij attiecīgā Padomes grozā lēmuma spēkā stāšanās dienā būtu jāiesniedz Padomei un Komisijai ceļvedis, kurā būtu ietverti atbilstīgi pasākumi patvēruma, sākotnējās uzņemšanas un atgriešanas jomā, lai stiprinātu tās sistēmu kapacitāti, kvalitāti un efektivitāti šajās jomās, kā arī pasākumi, ar kuriem nodrošina šā lēmuma pienācīgu īstenošanu, lai tā pēc šā lēmuma piemērošanas termiņa beigām varētu labāk tikt galā ar iespējamu palielinātu migrantu pieplūdumu tās teritorijā.
- (21) Ja kāda dalībvalsts saskartos ar līdzīgu ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Padome, pamatojoties uz LESD 78. panta 3. punktu, pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu var pieņemt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts labā. Šādi pasākumi vajadzības gadījumā var ietvert šajā lēmumā paredzēto minētās dalībvalsts pienākumu atcelšanu.
- (22) Saskaņā ar LESD 78. panta 3. punktu Itālijas un Grieķijas labā paredzētajiem pasākumiem vajadzētu būt pagaidu pasākumiem. 24 mēneši ir samērīgs laikposms, lai nodrošinātu, ka šajā lēmumā paredzētajiem pasākumiem ir patiesa ietekme, atbalstot Itāliju un Grieķiju, tām risinot problēmas saistībā ar ievērojamām migrantu plūsmām to teritorijās.
- (23) Pasākumi pārcelšanai no Itālijas un no Grieķijas, kas paredzēti šajā lēmumā, ietver pagaidu atkāpi no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 604/2013 ⁽¹⁾ 13. panta 1. punktā paredzētā noteikuma, saskaņā ar kuru Itālija un Grieķija citādi būtu atbildīgas par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, pamatojoties uz minētās regulas III nodaļā noteiktajiem kritērijiem, kā arī pagaidu atkāpi no procedūras posmiem, tostarp termiņiem, kas noteikti minētās regulas 21., 22. un 29. pantā. Pārējie Regulas (ES) Nr. 604/2013 noteikumi, tostarp īstenošanas noteikumi, kas paredzēti Komisijas Regulā (EK) Nr. 1560/2003 ⁽²⁾ un Komisijas Īstenošanas

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 180, 29.6.2013., 31. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 1560/2003 (2003. gada 2. septembris), ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai piemērotu Padomes Regulu (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 222, 5.9.2003., 3. lpp.).

regulā (ES) Nr. 118/2014 ⁽¹⁾, joprojām ir piemērojami, tostarp tur ietvertie noteikumi par pārsūtītājas dalībvalsts pienākumu segt izmaksas, kas nepieciešamas pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšanai uz pārcelšanas mērķa dalībvalsti, un par sadarbību saistībā ar pārsūtīšanu starp dalībvalstīm, kā arī par informācijas nosūtīšanu, izmantojot *DubliNet* elektroniskās komunikācijas tīklu. Šajā lēmumā ir paredzēta arī atkāpe attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēja piekrišanu, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 516/2014 ⁽²⁾ 7. panta 2. punktā.

- (24) Pārcelšanas pasākumi neatbrīvo dalībvalstis no pienākuma pilnībā piemērot Regulu (ES) Nr. 604/2013, ietverot noteikumus, kuri saistīti ar ģimenes atkalapvienošanu, nepavadītu nepilngadīgo īpašu aizsardzību, un klauzulas par rīcības brīvību humānu apsvērumu dēļ.
- (25) Bija jāizdara izvēle attiecībā uz kritērijiem, kas jāpiemēro, lemjot, kurus un cik pieteikuma iesniedzējus pārcelt no Itālijas un no Grieķijas, neskarot valsts līmeņa lēmumus par patvēruma pieteikumiem. Ir paredzēta skaidra un darboties spējīga sistēma, pamatojoties uz to, cik (pēc *Eurostat* datiem, izmantojot visjaunākos pieejamos statistikas datus) gadījumos (vidēji) no visiem lēmumiem, kas tiek pieņemti pirmajā instancē Savienībā attiecībā uz pieteikumiem starptautiskās aizsardzības saņemšanai, tiek piešķirta starptautiskā aizsardzība pirmajā instancē Savienības līmenī. No vienas puses, šim sliekšnim būtu maksimāli jānodrošina, lai visi pieteikuma iesniedzēji, kuriem nepārprotami ir nepieciešama starptautiska aizsardzība, varētu pilnībā un ātri izmantot savas tiesības uz aizsardzību pārcelšanas mērķa dalībvalstī. No otras puses, tam būtu, cik iespējams, maksimāli jānovērš tas, ka pieteikuma iesniedzēji, kuri, iespējams, uz pieteikumu saņems negatīvu atbildi, tiek pārcelti uz citu dalībvalsti un tādējādi tiek nepamatoti pagarināta viņu uzturēšanās Savienībā. Šajā lēmumā būtu jāizmanto 75 % sliekšnis, kas noteikts, pamatojoties uz jaunākajiem pieejamajiem atjauninātiem *Eurostat* ceturkšņa datiem par lēmumiem pirmajā instancē.
- (26) Pagaidu pasākumi ir paredzēti, lai mazinātu ievērojamo spiedienu uz Itāliju un Grieķiju patvēruma jomā, jo īpaši, pārcelot ievērojamu skaitu pieteikuma iesniedzēju, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība un kuri būs ieceļojuši Itālijā vai Grieķijā pēc šā lēmuma piemērošanas dienas. Ņemot par pamatu trešo valstu valstspiederīgo kopējo skaitu, kuri 2015. gadā nelikumīgi ieceļojuši Itālijā un Grieķijā, un to personu skaitu, kurām nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, no Itālijas un Grieķijas kopumā būtu jāpārceļ 120 000 pieteikuma iesniedzēju, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība. Tas ir apmēram 43 % no kopējā trešo valstu valstspiederīgo skaita, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība un kuri nelikumīgi ieceļojuši Itālijā un Grieķijā 2015. gada jūlijā un augustā. Šajā lēmumā paredzētais pārcelšanas pasākums nodrošina taisnīgu sloga sadali starp Itāliju un Grieķiju, no vienas puses, un citām dalībvalstīm, no otras puses, ņemot vērā pieejamos kopējos skaitļus par 2015. gadu attiecībā uz robežu nelikumīgu šķērsošanu. Ņemot vērā attiecīgos skaitļus, 13 % no šiem pieteikuma iesniedzējiem būtu jāpārceļ no Itālijas, 42 % – no Grieķijas, un 45 % būtu jāpārceļ, kā paredzēts šajā lēmumā.
- (27) Izņēmuma apstākļos un norādot pienācīgi pamatotus iemeslus, kas ir saderīgi ar Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā noteiktajām Savienības pamatvērtībām, dalībvalsts var trīs mēnešos pēc šā lēmuma stāšanās spēkā paziņot Padomei un Komisijai, ka tā nespēj piedalīties līdz 30 % to pieteikuma iesniedzēju pārcelšanas procesā, kas tai iedalīti saskaņā ar šo lēmumu. Šādi izņēmuma apstākļi jo īpaši ietver situāciju, ko raksturo tāda apmēra pēkšņs un masīvs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, ka rodas ārkārtīgs spiediens pat uz labi sagatavotu patvēruma sistēmu, kas citādi darbojas saskaņā ar attiecīgo Savienības *acquis* patvēruma jomā, vai tik augstas ticamības pēkšņa un masīva trešo valstu valstspiederīgo pieplūduma risks, ka tas prasa nekavējošu rīcību. Pēc izvērtējuma Komisijai būtu jāiesniedz priekšlikumi Padomei, lai īstenotu lēmumu par līdz 30 % to pieteikuma iesniedzēju pārcelšanas apturēšanu pagaidu kārtā, kas attiecīgajai dalībvalstij iedalīti saskaņā ar šo lēmumu. Pamatotos gadījumos Komisija var ierosināt pagarināt atlikušā iedalījuma pārcelšanas termiņu līdz 12 mēnešiem pēc šā lēmuma spēkā esamības.

⁽¹⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 118/2014 (2014. gada 30. janvāris), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1560/2003, ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai piemērotu Padomes Regulu (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 39, 8.2.2014., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 516/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, groza Padomes Lēmumu 2008/381/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumus Nr. 573/2007/EK un Nr. 575/2007/EK un Padomes Lēmumu 2007/435/EK (OV L 150, 20.5.2014., 168. lpp.).

- (28) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus pārcelšanas īstenošanai proporcionālas 54 000 pieteikuma iesniedzēju pārcelšanas no Itālijas un Grieķijas uz citām dalībvalstīm gadījumā, gadījumā, ja vienas vai vairāku dalībvalstu līdzdalība pieteikuma iesniedzēju pārcelšanā būtu jāaptur, vai gadījumā, ja pēc attiecīgiem paziņojumiem Padomei cita dalībvalsts vai citas dalībvalstis vai asociētās valstis piedalās pārcelšanā, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Padomei.

Minēto pilnvaru piešķiršanu Padomei pamato tas, ka šādiem pasākumiem ir politiski sensitīvs raksturs, jo tie skar valstu pilnvaras attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo uzņemšanu dalībvalstu teritorijā, un ir jāspēj ātri pielāgoties strauji mainīgām situācijām.

- (29) Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonds (AMIF), kas izveidots ar Regulu (ES) Nr. 516/2014, sniedz atbalstu noslogojuma sadales darbībām, par ko panākta vienošanās starp dalībvalstīm, un tas ir atvērts politikas turpmākai attīstībai šajā jomā. Regulas (ES) Nr. 516/2014 7. panta 2. punktā paredzēta iespēja dalībvalstīm īstenot pasākumus saistībā ar starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju pārsūtīšanu kā daļu no to valsts programmām, bet minētās regulas 18. pantā paredzēta vienreizēja maksājuma iespēja EUR 6 000 apmērā par katru starptautiskās aizsardzības saņēmēju, kas pārsūtīts no citas dalībvalsts.
- (30) Tā kā šis lēmums nozīmē politikas turpmāku attīstību šajā jomā un lai īstenotu solidaritātes principu un atbildības taisnīgu sadali, ir atbilstīgi nodrošināt, lai dalībvalstis, uz kurām, ievērojot šo lēmumu, no Itālijas un Grieķijas pārceļ pieteikuma iesniedzējus, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība, par katru pārcelto personu saņemtu vienreizēju maksājumu, kurš atbilst Regulas (ES) Nr. 516/2014 18. pantā paredzētajam vienreizējam maksājumam, proti, EUR 6 000, un tiek veikts saskaņā ar tām pašām procedūrām. Tas nozīmē ierobežotu pagaidu atkāpšanos no minētās regulas 18. panta, jo vienreizējais maksājums būtu jāmaksā par pārceļtajiem pieteikuma iesniedzējiem, nevis starptautiskās aizsardzības saņēmējiem. Šāds pagaidu paplašinājums iespējamo vienreizējā maksājuma saņēmēju lokam, šķiet, patiesi ir ar šo lēmumu izveidotās ārkārtas shēmas sastāvdaļa. Turklāt attiecībā uz izmaksām pārceļto personu pārsūtīšanai citur, ievērojot šo lēmumu, ir lietderīgi paredzēt, ka Itālija un Grieķija saņem vienreizēju maksājumu EUR 500 apmērā par katru personu, ko pārceļ no to attiecīgajām teritorijām, ņemot vērā faktiskās izmaksas, kas nepieciešamas, lai pārvestu pieteikuma iesniedzēju uz pārcelšanas mērķa dalībvalsti. Lai īstenotu pasākumus saskaņā ar šo lēmumu, dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām saņemt papildu priekšfinansējumu, kas maksājams 2016. gadā pēc valstu programmu saskaņā ar Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu pārskatīšanas.
- (31) Ir jānodrošina, ka tiek ieviesta ātras pārcelšanas procedūra un ka pagaidu pasākumu īstenošanā dalībvalstis cieši administratīvi sadarbojas un EASO sniedz operatīvu atbalstu.
- (32) Visā pārcelšanas procedūras laikā līdz pat pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšanai būtu jāņem vērā valsts drošības un sabiedriskās kārtības apsvērumi. Pilnībā ievērojot pieteikuma iesniedzēja pamattiesības, tostarp attiecīgos noteikumus par datu aizsardzību, ja dalībvalstij ir pamatots iemesls uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzējs rada draudus tās valsts drošībai vai sabiedriskajai kārtībai, tai būtu par to jāinformē pārējās dalībvalstis.
- (33) Lemjot par to, kuri pieteikuma iesniedzēji, kam nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība, būtu jāpārceļ no Itālijas un no Grieķijas, priekšroka būtu dodama mazāk aizsargātiem pieteikuma iesniedzējiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/33/ES⁽¹⁾ 21. un 22. panta nozīmē. Šajā sakarībā vispirms būtu jāņem vērā jebkādas pieteikuma iesniedzēju īpašās vajadzības, tostarp veselība. Vienmēr būtu arī pirmām kārtām jāņem vērā bērna intereses.
- (34) To pieteikuma iesniedzēju, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, integrēšana uzņēmējvalsts sabiedrībā ir pienācīgi funkcionējošas kopējās Eiropas patvēruma sistēma stūrakmens. Tāpēc, lai noņemtu, kurai konkrētai dalībvalstij vajadzētu būt pārcelšanas mērķa dalībvalstij, īpaša uzmanība būtu jāpievērš attiecīgo pieteikuma iesniedzēju īpašām prasmēm un iezīmēm, piemēram, valodu zināšanām un citām individuālām norādēm, kas pamatotas ar pierādītām ģimenes, kultūras vai sociālajām saiknēm, kuras varētu palīdzēt viņiem integrēties pārcelšanas mērķa dalībvalstī. Īpaši neaizsargātu pieteikuma iesniedzēju gadījumā uzmanība būtu jāpievērš pārcelšanas mērķa dalībvalsts spējai sniegt šiem pieteikumu iesniedzējiem pienācīgu atbalstu un nepieciešamībai nodrošināt minēto pieteikuma iesniedzēju taisnīgu sadalījumu starp dalībvalstīm. Pienācīgi ņemot vērā

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/33/ES (2013. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju uzņemšanai (pārstrādāta redakcija) (OV L 180, 29.6.2013., 96. lpp.).

diskriminācijas aizlieguma principu, pārcelšanas mērķa dalībvalstis var norādīt, kuriem pieteikuma iesniedzējiem tās dod priekšroku, ņemot par pamatu iepriekš minēto informāciju, un uz šāda pamata Itālija un Grieķija, apspriežoties ar EASO un attiecīgā gadījumā ar sadarbības koordinatoriem, var sastādīt to iespējamo pieteikuma iesniedzēju sarakstu, kuri ir identificēti pārcelšanai uz minēto dalībvalsti.

- (35) Attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem, uz ko attiecas šis lēmums, paliek spēkā Regulā (ES) Nr. 604/2013 noteiktās tiesiskās un procesuālās garantijas. Turklāt pieteikuma iesniedzēji būtu jāinformē par šajā lēmumā noteikto pārcelšanas procedūru, un viņiem būtu jāpaziņo pārcelšanas lēmums, kas ir pārsūtīšanas lēmums Regulas (ES) Nr. 604/2013 26. panta nozīmē. Tā kā pieteikuma iesniedzējam saskaņā ar Savienības tiesību aktiem nav tiesību izvēlēties dalībvalsti, kura būs atbildīga par viņa pieteikumu, pieteikuma iesniedzējam vajadzētu dot tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību saistībā ar pārcelšanas lēmumu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 604/2013 vienīgi viņa pamattiesību nodrošināšanas nolūkā. Saskaņā ar minētās regulas 27. pantu dalībvalstis savos valsts tiesību aktos var noteikt, ka pārsūtīšanas lēmuma apelācija automātiski neaptur pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšanu, bet attiecīgajai personai ir iespēja lūgt apturēt pārsūtīšanas lēmuma īstenošanu līdz brīdim, kad kļūst zināms apelācijas rezultāts.
- (36) Pirms un pēc pārsūtīšanas uz pārcelšanas mērķa dalībvalstīm pieteikuma iesniedzējiem nodrošina tiesības un garantijas, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/32/ES ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/33/ES ⁽²⁾, tostarp saistībā ar to īpašām uzņemšanas un procesuālām vajadzībām. Turklāt attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem, uz ko attiecas šis lēmums, paliek spēkā Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 603/2013 ⁽³⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/115/EK ⁽⁴⁾ piemēro, lai atgrieztu trešo valstu valstspiederīgos, kuriem nav tiesību palikt teritorijā. Uz iepriekš minēto attiecas ierobežojumi minēto direktīvu piemērošanā.
- (37) Saskaņā ar Savienības *acquis* Itālijai un Grieķijai pārcelšanas procedūrā būtu jānodrošina stabils identifikācijas, reģistrēšanas un pirkstu nospiedumu ņemšanas mehānisms, lai varētu ātri identificēt personas, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība un kas ir tiesīgas tikt pārceltas, un identificēt migrantus, kuri nav klasificējami kā personas, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, un kuri tādēļ būtu jāatgriež. To būtu jāpiemēro arī attiecībā uz personām, kas ieradās Itālijas vai Grieķijas teritorijā no 2015. gada 24. marta līdz 25. septembrim, lai tās būtu tiesīgas attiecībā uz pārcelšanu. Ja brīvprātīgu atgriešanos nevar praktiski veikt un citi pasākumi, kas paredzēti Direktīvā 2008/115/EK, nav piemēroti tam, lai novērstu turpmāku pārvietošanos, nekavējoties un efektīvi būtu jāpiemēro aizturēšanas pasākumi atbilstīgi minētās direktīvas IV nodaļai. Pieteikuma iesniedzēji, kuri izvairās no pārcelšanas procedūras, no pārcelšanas būtu jāizslēdz.
- (38) Būtu jāveic pasākumi, lai izvairītos no pārcelto personu turpmākas pārvietošanās no pārcelšanas mērķa dalībvalsts uz citām dalībvalstīm, kas varētu traucēt efektīvi piemērot šo lēmumu. Jo īpaši dalībvalstīm saskaņā ar Savienības tiesību aktiem būtu jāveic nepieciešamie preventīvie pasākumi sociālo pabalstu un tiesiskās aizsardzības līdzekļu pieejamības jomā. Turklāt pieteikuma iesniedzēji būtu jāinformē par sekām, ja viņi turpmāk nelikumīgi pārvietosies uz citām dalībvalstīm, un par to, ka, ja pārcelšanas mērķa dalībvalsts piešķir viņiem starptautisko aizsardzību, viņi var izmantot ar starptautisko aizsardzību saistītās tiesības tikai minētajā dalībvalstī.
- (39) Turklāt saskaņā ar Direktīvā 2013/33/ES noteiktajiem mērķiem uzņemšanas apstākļu saskaņošanai starp dalībvalstīm būtu jāpalīdz ierobežot starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju turpmāku pārvietošanos dažādo uzņemšanas apstākļu dēļ. Šā paša mērķa sasniegšanas nolūkā dalībvalstīm būtu jāapsver iespēja noteikt ziņošanas pienākumus un nodrošināt starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzējiem materiālos uzņemšanas apstākļus, kas ietver mājokli, pārtiku un apģērbu vienīgi natūrā, kā arī attiecīgā gadījumā nodrošināt, ka

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV L 180, 29.6.2013., 60. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/33/ES (2013. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju uzņemšanai (pārstrādāta redakcija) (OV L 180, 29.6.2013., 96. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 603/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Regulu (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, un par dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu un Eiropola pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem tiesībaizsardzības nolūkos, un ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 1077/2011, ar ko izveido Eiropas Aģentūru lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (OV L 180, 29.6.2013., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.).

pieteikumu iesniedzēji tiek tieši pārsūtīti uz pārcelšanas mērķa dalībvalsti. Tāpat, kā paredzēts patvēruma un Šengenas *acquis*, starptautiskās aizsardzības pieteikumu izskatīšanas laikā, izņemot gadījumus, kad pastāv būtiski humanitāri iemesli, dalībvalstīm nebūtu jāizsniedz pieteikuma iesniedzējiem valsts ceļošanas dokumenti, ne arī jāsniedz viņiem citi stimuli, piemēram, finansiālie, kas varētu veicināt viņu nelikumīgu pārvietošanos uz citām dalībvalstīm. Ja ir notikusi nelikumīga pārvietošanās uz citām dalībvalstīm, būtu jāpieprasa, lai pieteikuma iesniedzēji vai starptautiskās aizsardzības saņēmēji dotos atpakaļ uz pārcelšanas mērķa dalībvalsti, un minētajai dalībvalstij šīs personas būtu nekavējoties jāuzņem atpakaļ.

- (40) Lai nepieļautu starptautiskās aizsardzības saņēmēju turpmāku pārvietošanos, dalībvalstīm būtu arī jāinformē aizsardzības saņēmēji par nosacījumiem, ar kādiem viņi var likumīgi ieceļot un uzturēties citā dalībvalstī, un tām būtu jāvar noteikt ziņošanas pienākumus. Ievērojot Direktīvu 2008/115/EK, dalībvalstīm būtu jāprasa starptautiskās aizsardzības saņēmējiem, kuri nelikumīgi uzturas to teritorijā, nekavējoties atgriezties pārcelšanas mērķa dalībvalstī. Ja persona atsakās atgriezties brīvprātīgi, būtu jāveic atgriešana uz pārcelšanas mērķa dalībvalsti.
- (41) Turklāt, ja tā paredzēts valsts tiesību aktos un tiek veikta atgriešana uz pārcelšanas mērķa dalībvalsti, dalībvalsts, kas veica atgriešanu, var nolemt nākt klajā ar aizliegumu ieceļot tās teritorijā, kas aizsardzības saņēmējam uz noteiktu laiku liegtu atkārtoti ieceļot minētās konkrētās dalībvalsts teritorijā.
- (42) Tā kā šā lēmuma mērķis ir reaģēt uz ārkārtas situāciju un atbalstīt Itāliju un Grieķiju to patvēruma sistēmu stiprināšanā, ar to minētajām valstīm būtu jādod iespēja ar Komisijas palīdzību divpusēji vienoties ar Islandi, Lihtenšteinu, Norvēģiju un Šveici par tādu personu pārcelšanu, uz kurām attiecas šā lēmuma darbības joma. Šādi vienojoties, būtu jāatspoguļo arī šā lēmuma pamatelementi, jo īpaši tie, kas attiecas uz pārcelšanas procedūru un pieteikuma iesniedzēju tiesībām un pienākumiem, kā arī tie, kas attiecas uz Regulu (ES) Nr. 604/2013.
- (43) Konkrētais atbalsts, kas Itālijai un Grieķijai tiek sniegts ar pārcelšanas shēmu, būtu jāpapildina ar tādiem palīgpasākumiem no trešo valstu valstspiederīgo ierašanās Itālijas vai Grieķijas teritorijā līdz visu piemērojamo procedūru pabeigšanai, kurus koordinē EASO un citas attiecīgās aģentūras, piemēram, *Frontex*, kas koordinē tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kuriem nav tiesību uzturēties teritorijā, saskaņā ar Direktīvu 2008/115/EK.
- (44) Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (45) Ar šo lēmumu tiek ievērotas pamattiesības un principi, kas ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (46) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un šis lēmums tai nav saistošs un nav jāpieņem.
- (47) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Īrija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un šis lēmums tai nav saistošs un nav jāpieņem.
- (48) Ja pēc paziņojuma, ko saskaņā ar Protokola Nr. 21 4. pantu sniedz kāda no dalībvalstīm, uz kuru attiecas minētais protokols, Komisija saskaņā ar LESD 331. panta 1. punktu apstiprina minētās dalībvalsts līdzdalību šajā lēmumā, Padomei būtu jānosaka pieteikuma iesniedzēju skaits, kuri pārceļami uz minēto dalībvalsti. Padomei būtu arī attiecīgi jāpielāgo skaitļi, kas iedalīti citām dalībvalstīm, tos proporcionāli samazinot.

- (49) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpieņem.
- (50) Ņemot vērā situācijas steidzamību, šim lēmumam būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo lēmumu Itālijas un Grieķijas labā tiek noteikti pagaidu pasākumi starptautiskās aizsardzības jomā, lai palīdzētu šīm valstīm labāk pārvarēt ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums šajās dalībvalstīs.
2. Komisija pastāvīgi uzrauga situāciju saistībā ar trešo valstu valstspiederīgo masveida pieplūdumu dalībvalstīs.

Vajadzības gadījumā Komisija iesniegs priekšlikumus grozīt šo lēmumu, lai ņemtu vērā situācijas attīstību uz vietas un tās ietekmi uz pārcelšanas mehānismu, kā arī pieaugošo spiedienu uz dalībvalstīm, jo īpaši dalībvalstīm, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ pirmās saskaras ar migrāciju.

2. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

- a) “starptautiskās aizsardzības pieteikums” ir starptautiskās aizsardzības pieteikums, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/95/ES ⁽¹⁾ 2. panta h) punktā;
- b) “pieteikuma iesniedzējs” ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas pieteicies starptautiskajai aizsardzībai, attiecībā uz kuru vēl nav pieņemts galīgais lēmums;
- c) “starptautiskā aizsardzība” ir bēgļa statuss un alternatīvās aizsardzības statuss, kā noteikts attiecīgi Direktīvas 2011/95/ES 2. panta e) un g) punktā;
- d) “ģimenes locekļi” ir ģimenes locekļi, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 604/2013 2. panta g) punktā;
- e) “pārcelšana” ir pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšana no tās dalībvalsts teritorijas, kura atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 604/2013 III nodaļā noteiktajiem kritērijiem ir tā, kas ir atbildīga par viņa starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, uz pārcelšanas mērķa dalībvalsts teritoriju;
- f) “pārcelšanas mērķa dalībvalsts” ir dalībvalsts, kas kļūst atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, ievērojot Regulu (ES) Nr. 604/2013, pēc pieteikuma iesniedzēja pārcelšanas uz minēto dalībvalsti.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (OV L 337, 20.12.2011., 9. lpp.).

3. pants

Darbības joma

1. Pārcelšana, ievērojot šo lēmumu, notiek vienīgi attiecībā uz tādu pieteikuma iesniedzēju, kurš starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzis Itālijā vai Grieķijā un attiecībā uz kuru minētās valstis citādi būtu bijušas atbildīgas, ievērojot Regulas (ES) Nr. 604/2013 III nodaļā noteiktos kritērijus atbildīgās dalībvalsts noteikšanai.

2. Pārcelšanu, ievērojot šo lēmumu, piemēro vienīgi tādām pieteikuma iesniedzējam, kuram ir tāda valstspiederība, attiecībā uz ko saskaņā ar jaunākajiem pieejamajiem, ik ceturksni atjauninātajiem visas Savienības vidējiem Eurostat datiem pirmajā instancē pieņemto pozitīvo starptautiskās aizsardzības piešķiršanas lēmumu procentuālā attiecība pret visiem pieteikumiem starptautiskās aizsardzības piešķiršanai, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES ⁽¹⁾ III nodaļā, ir 75 % vai vairāk. Bezvalstnieku gadījumā ņem vērā iepriekšējo pastāvīgās dzīvesvietas valsti. Ceturkšņa atjauninājumus ņem vērā vienīgi attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem, kuri nav jau identificēti kā pieteikuma iesniedzēji, ko varētu pārcelt saskaņā ar šā lēmuma 5. panta 3. punktu.

4. pants

120 000 pieteikuma iesniedzēju pārcelšana uz dalībvalstīm

1. 120 000 pieteikuma iesniedzējus pārceļ uz citām dalībvalstīm šādi.

- a) 15 600 pieteikuma iesniedzēju pārceļ no Itālijas uz citu dalībvalstu teritoriju saskaņā ar I pielikumā izklāstīto tabulu.
- b) 50 400 pieteikuma iesniedzēju pārceļ no Grieķijas uz citu dalībvalstu teritoriju saskaņā ar II pielikumā izklāstīto tabulu.
- c) 54 000 pieteikuma iesniedzēju pārceļ uz citu dalībvalstu teritoriju proporcionāli skaitļiem, kuri sniegti I un II pielikumā, vai nu saskaņā ar šā panta 2. punktu, vai ar šā lēmuma grozījumu, kā minēts 1. panta 2. punktā un šā panta 3. punktā.

2. No 2016. gada 26. septembra 1. punkta c) apakšpunktā minētos 54 000 pieteikuma iesniedzēju pārceļ no Itālijas un Grieķijas tādā proporcijā, kāda izriet no 1. punkta a) un b) apakšpunkta, uz citu dalībvalstu teritoriju proporcionāli I un II pielikumā izklāstītajiem skaitļiem. Komisija iesniedz Padomei priekšlikumu par skaitļiem, kas attiecīgi jāiedala katrai dalībvalstij.

3. Ja līdz 2016. gada 26. septembrim Komisija uzskata, ka pārcelšanas mehānisma pielāgošanu attaisno situācijas attīstība uz vietas vai ka dalībvalsts saskaras ar ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, kuru izraisa krāsas migrācijas plūsmu svārstības un, ņemot vērā iespējamās labumguvējas dalībvalsts viedokļus, tā attiecīgā gadījumā var iesniegt priekšlikumus Padomei, kā minēts 1. panta 2. punktā.

Tāpat dalībvalsts var, norādot pienācīgi pamatotus iemeslus, paziņot Padomei un Komisijai, ka tā saskaras ar līdzīgu ārkārtas situāciju. Komisija izvērtē iesniegtos iemeslus un attiecīgā gadījumā iesniedz Padomei priekšlikumus, kā minēts 1. panta 2. punktā.

4. Ja pēc paziņojuma, ko saskaņā ar Protokola Nr. 21 4. pantu sniedz kāda no dalībvalstīm, uz kuru attiecas minētais protokols, Komisija saskaņā ar LESD 331. panta 1. punktu apstiprina minētās dalībvalsts līdzdalību šajā lēmumā, Padome, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, nosaka to pieteikuma iesniedzēju skaitu, kuri pārceļami uz attiecīgo dalībvalsti. Padome tajā pašā īstenošanas lēmumā arī attiecīgi pielāgo skaitļus, kas iedalīti citām dalībvalstīm, tos proporcionāli samazinot.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV L 180, 29.6.2013., 60. lpp.).

5. Izņēmuma apstākļos dalībvalsts var līdz 2015. gada 26. decembrim paziņot Padomei un Komisijai, ka tā pagaidām nespēj piedalīties līdz 30 % to pieteikuma iesniedzēju pārcelšanas procesā, kas tai iedalīti saskaņā ar 1. punktu, norādot pienācīgi pamatotus iemeslus, kas ir saderīgi ar Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā noteiktajām Savienības pamatvērtībām.

Komisija izvērtē sniegtos iemeslus un iesniedz priekšlikumus Padomei attiecībā uz līdz 30 % to pieteikuma iesniedzēju pārcelšanas procesa apturēšanu pagaidu kārtā, kas attiecīgajai dalībvalstij iedalīti saskaņā ar 1. punktu. Pamatotos gadījumos Komisija var ierosināt pagarināt atlikušā iedalījuma pieteikuma iesniedzēju pārcelšanas termiņu līdz 12 mēnešiem pēc 13. panta 2. punktā minētā datuma.

6. Padome vienā mēnesī pieņem lēmumu attiecībā uz 5. punktā minētajiem priekšlikumiem.

7. Šā panta 2., 4. un 6. punkta un 11. panta 2. punkta piemērošanas nolūkā Padome pieņem īstenošanas lēmumu, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu.

5. pants

Pārcelšanas procedūra

1. Lai nodrošinātu administratīvo sadarbību, kas nepieciešama šā lēmuma īstenošanai, katra dalībvalsts izvēlas valsts kontaktpunktu, kura adresi tā paziņo pārējām dalībvalstīm un EASO. Dalībvalstis kopā ar EASO un citām attiecīgajām aģentūrām veic visus atbilstīgos pasākumus, lai izveidotu tiešu sadarbību un informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, tostarp par 7. punktā minēto iemeslu.

2. Dalībvalstis regulāri un vismaz ik pēc trim mēnešiem norāda, cik pieteikuma iesniedzējus var ātri pārcelt uz to teritoriju, un citu svarīgu informāciju.

3. Ņemot par pamatu šo informāciju, Itālija un Grieķija ar EASO un, attiecīgā gadījumā, ar 8. punktā minēto dalībvalstu sadarbības koordinators atbalstu identificē konkrētus pieteikuma iesniedzējus, kurus varētu pārcelt uz citām dalībvalstīm, un cik vien drīz iespējams iesniedz minēto dalībvalstu kontaktpunktiem visu būtisko informāciju. Minētajā nolūkā priekšroku dod mazāk aizsargātiem pieteikuma iesniedzējiem Direktīvas 2013/33/ES 21. un 22. panta nozīmē.

4. Pēc tam, kad pārcelšanas mērķa dalībvalsts ir sniegusi apstiprinājumu, Itālija un Grieķija cik drīz vien iespējams, apspriežoties ar EASO, pieņem lēmumu par katra identificētā pieteikuma iesniedzēja pārcelšanu uz konkrētu pārcelšanas mērķa dalībvalsti un paziņo to pieteikuma iesniedzējam saskaņā ar 6. panta 4. punktu. Lēmumu neapstiprināt pieteikuma iesniedzēja pārcelšanu pārcelšanas mērķa dalībvalsts var pieņemt vienīgi tad, ja ir pamatots iemesls, kā minēts 7. punktā.

5. Pieteikuma iesniedzējus, no kuriem, ievērojot Regulas (ES) Nr. 603/2013 9. pantā izklāstītās saistības, jāpaņem pirkstu nospiedumi, var ierosināt pārcelt tikai tad, ja viņu pirkstu nospiedumi ir paņemti un nosūtīti uz Eurodac centrālo sistēmu, ievērojot minēto regulu.

6. Pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšana uz pārcelšanas mērķa dalībvalsts teritoriju notiek iespējami drīz pēc datuma, kurā attiecīgajai personai ir paziņots šā lēmuma 6. panta 4. punktā minētais pārsūtīšanas lēmums. Itālija un Grieķija nosūta pārcelšanas mērķa dalībvalstij pārsūtīšanas datumu un laiku, kā arī visu citu atbilstīgo informāciju.

7. Dalībvalstis saglabā tiesības atteikties pārcelt pieteikuma iesniedzēju vienīgi tad, ja ir pamatots iemesls uzskatīt, ka viņš rada draudus to valsts drošībai vai sabiedriskajai kārtībai, vai ja ir nopietni iemesli piemērot Direktīvas 2011/95/ES 12. un 17. pantā izklāstītos izslēgšanas noteikumus.

8. Visu šajā pantā aprakstīto pārcelšanas procedūras aspektu īstenošanai dalībvalstis pēc visas atbilstīgās informācijas apmaiņas var lemt norīkot uz Itāliju un Grieķiju sadarbības koordinators.

9. Saskaņā ar Savienības *acquis* dalībvalstis pilnībā izpilda savus pienākumus. Attiecīgi Itālija un Grieķija pārcelšanas procedūrā garantē identifikāciju, reģistrāciju un pirkstu nospiedumu ņemšanu. Lai nodrošinātu to, ka process paliek efektīvs un pārvaldāms, uzņemšanas objekti un pasākumi ir organizēti pienācīgi, lai cilvēkus izmitinātu pagaidu kārtā, ievērojot Savienības *acquis*, līdz tiek pieņemts lēmums par viņu situāciju. Pieteikuma iesniedzēji, kuri izvairās no pārcelšanas procedūras, no pārcelšanas tiek izslēgti.

10. Šajā pantā paredzēto pārcelšanas procedūru pabeidz cik iespējams drīz un ne vēlāk kā divus mēnešus no brīža, kad pārcelšanas mērķa dalībvalsts ir norādījusi 2. punktā minēto informāciju, izņemot gadījumu, kad pārcelšanas mērķa dalībvalsts apstiprinājums, kas minēts 4. punktā, notiek īsākā laikā nekā divās nedēļās pirms minētā divu mēnešu laikposma beigām. Šādos gadījumos termiņu pārcelšanas procedūras pabeigšanai var pagarināt uz laikposmu, kas nepārsniedz divas nedēļas. Turklāt šo termiņu attiecīgā gadījumā var pagarināt uz vēl četru nedēļu laikposmu, ja Itālija vai Grieķija demonstrē objektīvus praktiskus šķēršļus, kas neļauj pārsūtīšanai notikt.

Ja pārcelšanas procedūra minētajos termiņos netiek pabeigta un ja vien Itālija un Grieķija nevienojas ar pārcelšanas mērķa dalībvalsti par saprātīgu termiņa pagarinājumu, Itālija un Grieķija joprojām ir atbildīgas par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 604/2013.

11. Pārcelšanas mērķa dalībvalsts pēc pieteikuma iesniedzēja pārcelšanas paņem un nosūta uz *Eurodac* centrālo sistēmu pieteikuma iesniedzēja pirkstu nospiedumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 603/2013 9. pantu un atjaunina datu kopas saskaņā ar minētās regulas 10. pantu un, attiecīgā gadījumā, ar tās 18. pantu.

6. pants

Starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju, uz kuriem attiecas šis lēmums, tiesības un pienākumi

1. Īstenojot šo lēmumu, dalībvalstis pirmām kārtām ņem vērā bērna intereses.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka ģimenes locekļus, kuri ietilpst šā lēmuma darbības jomā, pārceļ uz tās pašas dalībvalsts teritoriju.
3. Pirms lēmuma pieņemšanas par pieteikuma iesniedzēja pārcelšanu Itālija un Grieķija informē pieteikuma iesniedzēju par šajā lēmumā izklāstīto pārcelšanas procedūru valodā, kuru viņš saprot vai par kuru ir pamats domāt, ka viņš to saprot.
4. Kad lēmums par pieteikuma iesniedzēja pārcelšanu ir pieņemts, pirms faktiskās pārcelšanas Itālija un Grieķija rakstiski paziņo attiecīgajai personai lēmumu par tās pārcelšanu. Minētajā lēmumā norāda pārcelšanas mērķa dalībvalsti.
5. Pieteikuma iesniedzējam vai starptautiskās aizsardzības saņēmējam, kas ieceļo citas dalībvalsts teritorijā, kura nav pārcelšanas mērķa dalībvalsts, un neatbilst uzturēšanās nosacījumiem minētajā citā dalībvalstī, tiek pieprasīts nekavējoties atgriezties. Pārcelšanas mērķa dalībvalsts šādu personu nekavējoties uzņem atpakaļ.

7. pants

Operatīvais atbalsts Itālijai un Grieķijai

1. Lai atbalstītu Itāliju un Grieķiju labāk pārvarēt ārkārtējo spiedienu uz to patvēruma un migrācijas sistēmām, kuru radījis pašreizējais palielinātais migrācijas spiediens pie to ārējām robežām, dalībvalstis sadarbībā ar Itāliju un Grieķiju palielina operatīvo atbalstu starptautiskās aizsardzības jomā ar attiecīgām darbībām, ko koordinē EASO, Frontex un citas attiecīgās aģentūras, jo īpaši, vajadzības gadījumā nodrošinot valstu ekspertus šādiem atbalsta pasākumiem:
 - a) Itālijā un Grieķijā ieceļojušo trešo valstu valstspiederīgo izvērtēšanai, ietverot viņu pārliecināšanu identifikāciju, pirkstu nospiedumu ņemšanu un reģistrēšanu, un attiecīgā gadījumā viņu starptautiskās aizsardzības pieteikumu reģistrēšanai un – pēc Itālijas vai Grieķijas pieprasījuma – viņu sākotnējai noformēšanai;

- b) informācijas un, vajadzības gadījumā, īpašas palīdzības sniegšanai pieteikuma iesniedzējiem vai potenciālajiem pieteikuma iesniedzējiem, kurus varētu pārceļt, ievērojot šo lēmumu;
- c) to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanas darbību sagatavošanai un organizēšanai, kuri vai nu nelūdza starptautisku aizsardzību, vai kuri vairs nav tiesīgi palikt attiecīgajā teritorijā.

2. Papildus saskaņā ar 1. punktu sniegtajam atbalstam un lai atvieglinātu visu pārceļšanas procedūras posmu īstenošanu, vajadzības gadījumā Itālijai un Grieķijai sniedz īpašu atbalstu, izmantojot atbilstīgas darbības, ko koordinē EASO, Frontex un citas attiecīgās aģentūras.

8. pants

Papildu pasākumi, kas jāveic Itālijai un Grieķijai

1. Itālija un Grieķija, ņemot vērā pienākumus, kas izklāstīti Lēmuma (ES) 2015/1523 8. panta 1. punktā, un līdz 2015. gada 26. oktobrim paziņo Padomei un Komisijai atjauninātu plānu, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt atbilstīgu šā lēmuma īstenošanu.
2. Ja šo lēmumu būtu jāgroza citas dalībvalsts labā saskaņā ar 1. panta 2. punktu un 4. panta 3. punktu, minētajai dalībvalstij attiecīgā Padomes grozā lēmuma spēkā stāšanās dienā būtu jāiesniedz Padomei ceļvedis, kurā būtu ietverti atbilstīgi pasākumi patvēruma, sākotnējās uzņemšanas un atgriešanas jomā, lai stiprinātu tās sistēmas kapacitāti, kvalitāti un efektivitāti šajās jomās, kā arī pasākumi, lai nodrošinātu šā lēmuma pienācīgu īstenošanu. Minētā dalībvalsts pilnībā īsteno minēto ceļvedi.
3. Ja Itālija vai Grieķija nepilda 1. punktā noteikto pienākumus, Komisija, attiecīgajai valstij dodot iespēju izklāstīt savu viedokli, var lemt apturēt šā lēmuma piemērošanu attiecībā uz konkrēto dalībvalsti uz laikposmu, kas nepārsniedz trīs mēnešus. Komisija var pieņemt lēmumu vienu reizi pagarināt šo apturēšanu uz vēl vienu laikposmu, kas nepārsniedz trīs mēnešus. Šāda apturēšana neskar pieteikuma iesniedzēju pārsūtīšanu, kas vēl nav veikta pēc pārceļšanas mērķa dalībvalsts apstiprinājuma, ievērojot 5. panta 4. punktu.

9. pants

Turpmākas ārkārtas situācijas

Ja kādā dalībvalstī rodas ārkārtas situācija, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Padome, ievērojot LESD 78. panta 3. punktu, pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu var pieņemt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts labā. Šādi pasākumi vajadzības gadījumā var ietvert to, ka tiek apturēta minētās dalībvalsts dalība pārceļšanā, kā paredzēts šajā lēmumā, kā arī iespējami kompensējoši pasākumi Itālijai un Grieķijai.

10. pants

Finansiāls atbalsts

1. Par katru personu, kas pārceļta, ievērojot šo lēmumu:
 - a) pārceļšanas mērķa dalībvalsts saņem vienreizēju maksājumu EUR 6 000 apmērā;
 - b) Itālija vai Grieķija saņem vienreizēju maksājumu vismaz EUR 500 apmērā.
2. Šo finansiālo atbalstu sniedz, piemērojot procedūras, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 516/2014 18. pantā. Atkāpjoties no priekšfinansējuma kārtības, kas izklāstīta minētajā regulā, ievērojot šo lēmumu, dalībvalstīm 2016. gadā izmaksā priekšfinansējuma summu 50 % apmērā no to kopējā piešķiruma.

11. pants

Sadarbība ar asociētajām valstīm

1. Ar Komisijas palīdzību divpusējas vienošanās var noslēgt starp Itāliju un attiecīgi Islandi, Lihtenšteinu, Norvēģiju un Šveici un starp Grieķiju un attiecīgi Islandi, Lihtenšteinu, Norvēģiju un Šveici par pieteikuma iesniedzēju pārcelšanu no Itālijas un Grieķijas teritorijas uz pēdējo minēto valstu teritoriju. Minētajās vienošanās pienācīgi ņem vērā šā lēmuma galvenos elementus, jo īpaši tos, kas ir saistīti ar pārcelšanas procedūru un pieteikuma iesniedzēju tiesībām un pienākumiem.

2. Gadījumā, ja noslēdz šādas divpusējas vienošanās, Itālija vai Grieķija paziņo Padomei un Komisijai to pieteikuma iesniedzēju skaitu, kurus paredzēts pārcelt uz asociētajām valstīm. Padome pēc Komisijas priekšlikuma attiecīgi pielāgo skaitļus, kas iedalīti citām dalībvalstīm, tos proporcionāli samazinot.

12. pants

Ziņošana

Pamatojoties uz dalībvalstu un attiecīgo aģentūru sniegto informāciju, Komisija ik pēc sešiem mēnešiem ziņo Padomei par šā lēmuma īstenošanu.

Pamatojoties uz Itālijas un Grieķijas sniegto informāciju, Komisija ik pēc sešiem mēnešiem arī ziņo Padomei par šā lēmuma 8. pantā minēto ceļvežu īstenošanu.

13. pants

Stāšanās spēkā

1. Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. To piemēro līdz 2017. gada 26. septembrim.
3. To piemēro personām, kuras ieceļo Itālijas un Grieķijas teritorijā no 2015. gada 25. septembra līdz 2017. gada 26. septembrim, kā arī pieteikuma iesniedzējiem, kas ir ieceļojuši minēto dalībvalstu teritorijā no 2015. gada 24. marta.

Briselē, 2015. gada 22. septembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
J. ASSELBORN

I PIELIKUMS

Iedalījumi no Itālijas

	Iedalījums uz dalībvalsti (15 600 pārceltu pieteikuma iesniedzēju)
Austrija	462
Beļģija	579
Bulgārija	201
Horvātija	134
Kipra	35
Čehijas Republika	376
Igaunija	47
Somija	304
Francija	3 064
Vācija	4 027
Ungārija	306
Latvija	66
Lietuva	98
Luksemburga	56
Malta	17
Nīderlande	922
Polija	1 201
Portugāle	388
Rumānija	585
Slovākija	190
Slovēnija	80
Spānija	1 896
Zviedrija	567

II PIELIKUMS

Iedalījumi no Grieķijas

	Iedalījums uz dalībvalsti (50 400 pārceltu pieteikuma iesniedzēju)
Austrija	1 491
Beļģija	1 869
Bulgārija	651
Horvātija	434
Kipra	112
Čehijas Republika	1 215
Igaunija	152
Somija	982
Francija	9 898
Vācija	13 009
Ungārija	988
Latvija	215
Lietuva	318
Luksemburga	181
Malta	54
Nīderlande	2 978
Polija	3 881
Portugāle	1 254
Rumānija	1 890
Slovākija	612
Slovēnija	257
Spānija	6 127
Zviedrija	1 830

KOMISIJAS DELEĢĒTAIS LĒMUMS (ES) 2015/1602**(2015. gada 5. jūnijs)**

par Šveicē spēkā esošo apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību maksāspējas un prudenciālās uzraudzības regulējuma līdzvērtības noteikšanu, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK 172. panta 2. punktu, 227. panta 4. punktu un 260. panta 3. punktu

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīvu 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksāspēja II) ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 172. panta 2. punktu, 227. panta 4. punktu un 260. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Ar Direktīvu 2009/138/EK tiek izveidots uz riskiem balstīts prudenciālās uzraudzības regulējums attiecībā uz apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām Savienībā. Direktīvas 2009/138/EK pilnīga piemērošana apdrošinātājiem un pārapdrošinātājiem Savienībā sāksies 2016. gada 1. janvārī.
- (2) Lai gan Maksāspējas II direktīva tiks pilnā apmērā piemērota no 2016. gada 1. janvāra, Komisija jau tagad var pieņemt šādu deleģēto lēmumu, kā norādīts Maksāspējas II direktīvas 311. pantā.
- (3) Direktīvas 2009/138/EK 172. pants attiecas uz tāda trešās valsts maksāspējas regulējuma līdzvērtību, ko tā piemēro tādas pārapdrošināšanas sabiedrības darbībai, kuras galvenā mītne atrodas minētajā trešajā valstī. Apstiprinoša līdzvērtības noteikšana dod iespēju pārapdrošināšanas līgumu, kas noslēgts ar sabiedrību, kuras galvenā mītne atrodas minētajā trešajā valstī, traktēt tāpat kā pārapdrošināšanas līgumu, kas noslēgts ar sabiedrību, kura ir licencēta saskaņā ar minēto direktīvu.
- (4) Direktīvas 2009/138/EK 227. pants attiecas uz tādu trešo valstu apdrošināšanas sabiedrību līdzvērtību, kuras ietilpst sabiedrību grupā, kuras galvenā mītne atrodas Savienībā. Apstiprinoša līdzvērtības noteikšana dod iespēju šādām grupām, kas savas konsolidācijas grupas pārskata vajadzībām izmanto atskaitīšanas un summēšanas metodi, grupas maksāspējas prasības un atbilstošā pašu kapitāla aprēķinā ņemt vērā kapitāla prasību aprēķinu un pieejamo [pašu] kapitālu saskaņā ar noteikumiem, kuri piemērojami tiesību sistēmā ārpus Savienības, un līdz ar to tām nav jāveic attiecīgs aprēķins saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK.
- (5) Direktīvas 2009/138/EK 260. pants attiecas uz tādas apdrošināšanas (pārapdrošināšanas) sabiedrības līdzvērtību, kuras mātesuzņēmuma galvenā mītne atrodas ārpus Savienības. Saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 261. panta 1. punktu gadījumā, ja tiek apstiprināti noteikta līdzvērtība, dalībvalstis ļauj uz līdzvērtīgu grupas uzraudzību, ko veic trešās valsts grupas uzraudzības iestādes.
- (6) Trešās valsts tiesiskais regulējums ir uzskatāms par pilnīgi līdzvērtīgu regulējumam, kas izveidots ar Direktīvu 2009/138/EK, ja tas atbilst prasībām, kas nodrošina līdzvērtīgu apdrošinājuma ņēmēju un labuma guvēju aizsardzību. Pilnīga līdzvērtība, kas noteikta saskaņā ar 172. panta 2. punktu, 227. panta 4. punktu un 260. panta 3. punktu, ir spēkā uz neierobežotu laiku, ja vien tā netiek atcelta.
- (7) Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde (EAAPI) 2015. gada 9. martā sniedza Komisijai ieteikumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1094/2010 ⁽²⁾ 33. panta 2. punktu par Šveicē spēkā esošo regulatīvo un uzraudzības sistēmu attiecībā uz apdrošināšanas (pārapdrošināšanas) sabiedrībām un grupām. EAAPI ieteikums ir balstīts uz Šveices attiecīgo tiesisko regulējumu, piemēram, Šveices 2007. gada 22. jūnija Finanšu tirgus uzraudzības likumu (turpmāk "FINMASA"), kas stājās spēkā 2009. gada 1. janvārī, 2004. gada 17. decembra Apdrošināšanas uzraudzības likumu (turpmāk "ISA") un Apdrošināšanas uzraudzības dekrētlīkumu (turpmāk "ISO") ⁽³⁾. Komisijas novērtējums ir balstīts uz EAAPI sniegto informāciju.

⁽¹⁾ OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

⁽³⁾ Šveices Federālā padome ISO pieņēma 2015. gada 25. martā, un tas stājās spēkā 2015. gada 1. jūlijā.

- (8) Ņemot vērā Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/35 ⁽¹⁾ noteikumus, it īpaši 378., 379. un 380. pantu, kā arī EAAPI ieteikumu, novērtējot līdzvērtību saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 172. panta 2. punktu, 227. panta 4. punktu vai attiecīgi 260. panta 3. punktu, ir jāpieņem vairāki kritēriji.
- (9) Šie kritēriji ietver dažas prasības, kas ir kopīgas Deleģētās regulas (ES) 2015/35 378., 379. un/vai 380. pantam (vismaz diviem no tiem) un kas ir spēkā individuālas ⁽²⁾ apdrošināšanas (pārapsrošināšanas) sabiedrības līmenī un apdrošināšanas (pārapsrošināšanas) sabiedrību grupas līmenī, un kas attiecas uz pilnvarām, maksātspēju, pārvaldību, pārredzamību, iestāžu sadarbību un rīcību ar konfidenciālu informāciju, kā arī lēmumu ietekmi uz finanšu stabilitāti.
- (10) Pirmkārt, līdzekļu, pilnvaru un atbildības ziņā Šveices finanšu tirgus uzraudzības iestāde (FINMA) ir pilnvarota iedarbīgi uzraudzīt darbību apdrošināšanas (pārapsrošināšanas) jomā un vajadzības gadījumā piemērot sankcijas vai veikt izpildes darbības, piemēram, atcelt sabiedrības komercdarbības licenci vai atcelt no amata visus vai dažus tās vadītājus. FINMA rīcībā ir nepieciešamie finanšu līdzekļi un cilvēkresursi, pieredze, kompetence un pilnvaras, lai iedarbīgi aizsargātu visus apdrošinājuma ņēmējus un labuma guvējus.
- (11) Otrkārt, attiecībā uz maksātspēju Šveices maksātspējas testa (SST) vērtējums par apdrošināšanas (pārapsrošināšanas) sabiedrības (sabiedrību grupas) finansiālo stāvokli ir balstīts uz pareiziem ekonomiskiem principiem, un maksātspējas prasības ir balstītas uz visu aktīvu un saistību ekonomisko novērtējumu. SST paredz, ka apdrošināšanas (pārapsrošināšanas) sabiedrības rīcībā ir pietiekami finanšu resursi, un tajā ir izklāstīti kritēriji attiecībā uz tehniskajām rezervēm, ieguldījumiem, kapitāla prasībām (tostarp minimālā kapitāla prasībām) un pašu kapitālu, un tas arī paredz, ka FINMA laikus iejaucas, ja kapitāla prasības netiek ievērotas vai ja tiek apdraudētas apdrošinājuma ņēmēju intereses. Kapitāla prasības ir balstītas uz riskiem – ar nolūku aptvert kvantificējamus riskus. Ja risks nav kvantificējams, tas tiek aplūkots, izmantojot citus līdzekļus: piemēram, operacionālie riski tiek aplūkoti kvalitatīvā izteiksmē, izmantojot Šveices kvalitātes novērtējumu (SQA). Galvenā kapitāla prasība, ko SST ietvaros dēvē par mērķkapitālu, SST, tiek aprēķināta, lai aptvertu neparedzētos zaudējumus, kurus varētu radīt pašreizējā komercdarbība. Turklāt SST ir ietvertas dažādas absolūtā minimālā kapitāla prasības (minimālais kapitāls) apdrošinātājiem, kuras ir atšķirīgas dažādiem apdrošināšanas darbības virzieniem. Attiecībā uz ikvienu Šveicē pastāvošo apdrošināšanas darbības virzienu kombināciju abas minētās prasības ir vismaz tikpat stingras kā attiecīgās Direktīvas 2009/138/EK prasības. Apdrošināšanas sabiedrības var izmantot kādu no standartmodeļiem vai, ja pēc FINMA pieprasījuma vai savas ierosmes, savu iekšējo modeli.
- (12) Treškārt, pārvaldības jomā Šveices maksātspējas regulējums paredz, ka apdrošināšanas (pārapsrošināšanas) sabiedrība ir ieviesusi iedarbīgu pārvaldības sistēmu, kas ietver, piemēram, skaidru organizatorisko struktūru, prasības par vadītāju atbildību un piemērotību, kā arī iedarbīgu procesu informācijas pārsūtīšanai sabiedrības ietvaros un saziņā ar FINMA. Turklāt FINMA iedarbīgi uzrauga ārpalpojumu sniedzējam nodotās funkcijas un darbības.
- (13) SST arī paredz, ka apdrošināšanas (pārapsrošināšanas) sabiedrība (sabiedrību grupa) uztur riska pārvaldības, atbildības nodrošināšanas, iekšējās revīzijas un aktuārās funkcijas. SST nosaka, ka ir jāievieš riska pārvaldības sistēma, kas spēj konstatēt, novērtēt, uzraudzīt, pārvaldīt riskus un par tiem ziņot, kā arī iedarbīga iekšējās kontroles sistēma. Direktīvas 2009/138/EK prasības par individuālu sabiedrību iekšējo revīziju un atbildības nodrošināšanu apmierinošā veidā ir izklāstītas ISO: ar šo aktu tiek pastiprinātas riska pārvaldības prasības un it īpaši pienākums izveidot atbildības nodrošināšanas funkciju.
- (14) Šveicē spēkā esošais regulējums paredz, ka izmaiņas apdrošināšanas (pārapsrošināšanas) sabiedrības (sabiedrību grupas) komercdarbības politikā, vadībā vai būtiskā līdzdalībā šādās sabiedrībās (sabiedrību grupās) atbilst pareizai un piesardzīgai vadībai. Piemēram, FINMA tiek informēta par uzņēmumu iegādi, izmaiņām komercdarbības plānā vai apdrošināšanas (pārapsrošināšanas) sabiedrības (sabiedrību grupas) būtiskā līdzdalībā, un FINMA var piemērot atbilstošas, pamatotas sankcijas, piemēram, aizliegt uzņēmumu iegādes īstenošanu.
- (15) Ceturtkārt, pārredzamības ziņā apdrošināšanas (pārapsrošināšanas) sabiedrībai (sabiedrību grupai) ir pienākums iesniegt FINMA uzraudzībai nepieciešamu informāciju un vismaz vienreiz gadā publicēt ziņojumu par savu maksātspējas un finanšu stāvokli. Direktīvas 2009/138/EK prasības attiecībā uz informācijas publiskošanu ISO tekstā ir iekļautas apmierinošā veidā: atklājamās kvalitatīvās un kvantitatīvās informācijas veidi atbilst

⁽¹⁾ Komisijas 2014. gada 10. oktobra Deleģētā regula (ES) 2015/35, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapsrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 12, 17.1.2015., 1. lpp.).

⁽²⁾ Šajā tiesību aktā tiek precizēts, vai apdrošināšanas sabiedrības tiek aplūkotas individuālā vai sabiedrību grupas līmenī. Atsevišķas apdrošināšanas sabiedrības var arī būt grupas sastāvā.

Direktīvas 2009/138/EK prasībām. ISO paredz, ka apdrošināšanas (pārapdrošināšanas) sabiedrība (sabiedrību grupa) atklāj informāciju par savu komercdarbību, darbības rezultātiem, riska pārvaldību, riska profilu un izmantotajām novērtēšanas metodēm, it īpaši attiecībā uz rezervēm, kapitāla pārvaldību un maksātspēju.

- (16) Piektdārt, dienesta noslēpuma, sadarbības un informācijas apmaiņas jomā Šveicē spēkā esošais regulējums ietver dienesta noslēpuma ievērošanas pienākumu visām personām, kas strādā vai ir strādājušas *FINMA*, kā arī revidentiem un lietpratējiem, kuri rīkojas *FINMA* uzdevumā. Šie pienākumi nozīmē, ka nedrīkst izpaust konfidenciālu informāciju (izņemot informāciju apkopojuma vai kopsavilkuma formā un konkrētus krimināltiesībās paredzētus gadījumus). Turklāt *FINMA* konfidenciālo informāciju, kas saņemta no citām uzraudzības iestādēm, izmantos vienīgi savu pienākumu veikšanas nolūkā un vai citā likumiskā nolūkā. Šveicē spēkā esošais regulējums arī paredz, ka, ja apdrošināšanas (pārapdrošināšanas) sabiedrība ir atzīta par bankrotējušu vai piespiedu kārtā ir izbeigta tās darbība, konfidenciālā informāciju var tikt izpausta, ja tā neattiecas uz trešajām personām, kas iesaistītas šīs sabiedrības sanācijā. *FINMA* ir tiesīga konfidenciālu informāciju, kas saņemta no citas uzraudzības iestādes, izpaust iestādei, struktūrai vai personai, uz kuru Šveicē attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums, vienīgi tad, ja ir saņemta minētās uzraudzības iestādes nepārprotama piekrišana. Tā ir parakstījusi nodomu protokolu ar visām Eiropas Savienības dalībvalstīm par starptautiskās sadarbības koordinēšanu, it īpaši konfidenciālas informācijas apmaiņas jomā.
- (17) Sestdārt, attiecībā uz tās lēmumu ietekmi *FINMA* un pārējās Šveices iestādes, kuras ir pilnvarotas nodrošināt finanšu tirgu pareizu darbību, piemēram, Šveices Valsts banka un Finanšu ministrija, ir pienācīgi aprīkotas, lai izprastu, kā tās lēmumi ietekmēs pasaules finanšu sistēmas stabilitāti, it īpaši ārkārtas situācijās, kā arī lai ņemtu vērā to eventuālo prociklisko ietekmi, ja finanšu tirgos būtu vērojama ārkārtējas pārmaiņas. Saskaņā ar Šveicē spēkā esošo regulējumu regulāri notiek starp minēto iestāžu sanāksmes, kurās tās apmainās ar informāciju par finanšu stabilitātes riskiem un koordinē savu rīcību. Tas pats notiek starptautiskā mērogā: Šveices iestādes veic informācijas apmaiņu finanšu stabilitātes jautājumos, piemēram, ar Savienības dalībvalstu uzraudzības kolēģijām un EAAPI.
- (18) Deleģētās regulas (ES) 2015/35 378. un 380. pantā ir izklāstīti arī konkrēti līdzvērtības kritēriji attiecībā uz pārapdrošināšanas darbību un grupas uzraudzību.
- (19) Attiecībā uz konkrētajiem kritērijiem pārapdrošināšanas darbībai, kas minēti Deleģētās regulas (ES) 2015/35 378. pantā: komercdarbību pārapdrošināšanas jomā var sākt, ja ir saņemta *FINMA* iepriekšēja atļauja, kas tiek piešķirta, ja ir izpildīti nosacījumi par atbilstību detalizētiem, tiesību aktos noteiktiem standartiem. Uz kaptīvajām pārapdrošināšanas sabiedrībām attiecas Šveicē spēkā esošais maksātspējas regulējums – normas, kas ietvertas ISO.
- (20) Attiecībā uz konkrētajiem kritērijiem grupas uzraudzībai, kas minēti Deleģētās regulas (ES) 2015/35 380. pantā: *FINMA* ir pilnvarota noteikt, uz kurām sabiedrībām attiecas grupas mēroga uzraudzība, un uzraudzīt grupā ietilpstošās apdrošināšanas (pārapdrošināšanas) sabiedrības. *FINMA* uzrauga visas apdrošināšanas (pārapdrošināšanas) sabiedrības, pār kurām dalības sabiedrība, kas definēta Direktīvas 2009/138/EK 212. panta 1. punkta a) apakšpunktā, īsteno izšķirošu vai būtisku ietekmi.
- (21) *FINMA* spēj novērtēt tādu apdrošināšanas (pārapdrošināšanas) sabiedrību riska profilu, finanšu stāvokli un maksātspēju, kuras ietilpst sabiedrību grupā, un šādas sabiedrību grupas komercdarbības stratēģiju.
- (22) Šveicē spēkā esošais regulējums paredz, ka ziņošanas un uzskaites noteikumi dod iespēju uzraudzīt grupas iekšējos darījumus un riska koncentrāciju; apdrošināšanas (pārapdrošināšanas) sabiedrību grupām vismaz vienreiz gadā ir jāiesniedz attiecīgi ziņojumi.
- (23) Saskaņā ar Šveicē spēkā esošo regulējumu *FINMA* ierobežo apdrošināšanas (pārapdrošināšanas) sabiedrības pašu kapitāla izmantošanu, ja faktiski tas nav pieejams, lai segtu dalības sabiedrības kapitāla prasību, attiecībā uz kuru tiek aprēķināta grupas maksātspēja. Grupas maksātspējas aprēķina rezultāti ir vismaz līdzvērtīgi rezultātiem, kas iegūti ar Direktīvas 2009/138/EK 230. un 233. pantā minētajām metodēm, bez pašu kapitāla dubultas uzskaites un izslēdzot grupas iekšējās kapitāla radīšanu, izmantojot savstarpēju finansēšanu. Konkrētāk, pat ja nepastāv Direktīvas 2009/138/EK 230. un 233. pantā minētais grupas maksātspējas koeficients (bet gan virkne maksātspējas koeficientu par katru grupas sabiedrību), šī virkne aptver visus mijiedarbības veidus starp grupas sabiedrībām un tādējādi ņem vērā sabiedrību grupas struktūru.
- (24) Atbilstoši tam, tā kā tiek ievēroti visi Deleģētās regulas (ES) 2015/35 378., 379. vai 380. pantā minētie kritēriji, Šveicē spēkā esošais apdrošināšanas (pārapdrošināšanas) sabiedrību (sabiedrību grupu) regulēšanas un uzraudzības regulējums ir uzskatāms par atbilstīgu pilnīgas līdzvērtības kritērijiem, kas minēti attiecīgi Direktīvas 2009/138/EK 172. panta 2. punktā, 227. panta 4. punktā vai 260. panta 3. punktā.

- (25) Komisija jebkurā laikā ārpus vispārējā pārskata var veikt īpašu pārskatīšanu attiecībā uz atsevišķu trešo valsti vai teritoriju, ja attiecīgās norises liek Komisijai atkārtoti izvērtēt šajā lēmumā piešķirto līdzvērtību. Komisijai būtu jāturpina, izmantojot EAAP tehnisko palīdzību, uzraudzīt norises Šveicē spēkā esošajā regulējumā un to, kā tiek izpildīti nosacījumi, uz kuriem ir balstīta šā lēmuma pieņemšana,
- (26) Direktīvu 2009/138/EK piemēro no 2016. gada 1. janvāra. Tādēļ arī Šveicē spēkā esošā maksātspējas un prudenciālās uzraudzības regulējuma līdzvērtība ar šo lēmumu būtu jānosaka laikposmam, kas sākas minētajā dienā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Šveicē spēkā esošais maksātspējas regulējums, ko piemēro tādu sabiedrību darbībai pārapdrošināšanas jomā, kurām galvenā mītne atrodas Šveicē, no 2016. gada 1. janvāra ir uzskatāms par līdzvērtīgu Direktīvas 2009/138/EK I sadaļas prasībām.

2. pants

Šveicē spēkā esošais maksātspējas regulējums, ko piemēro tādu apdrošināšanas (pārapdrošināšanas) sabiedrību darbībai, kurām galvenā mītne atrodas Šveicē, no 2016. gada 1. janvāra ir uzskatāms par līdzvērtīgu Direktīvas 2009/138/EK I sadaļas VI nodaļas prasībām.

3. pants

Šveicē spēkā esošais prudenciālās uzraudzības regulējums, ko piemēro tādu apdrošināšanas (pārapdrošināšanas) sabiedrību uzraudzībai, kuras ietilpst sabiedrību grupā, no 2016. gada 1. janvāra ir uzskatāms par līdzvērtīgu Direktīvas 2009/138/EK III sadaļas prasībām.

4. pants

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Briselē, 2015. gada 5. jūnijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

KOMISIJAS LĒMUMS (ES) 2015/1603

(2015. gada 13. augusts)

par pasākumu, ko Spānija veikusi saskaņā ar Padomes Direktīvas 89/686/EEK 7. pantu, lai izņemtu no tirgus peldētmācīšanās palīglīdzekļu tipu

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvu 89/686/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz individuālajiem aizsardzības līdzekļiem ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 7. pantu,

tā kā:

- (1) Spānijas iestādes paziņoja Komisijai un pārējām dalībvalstīm par pasākumu, ar ko izņem no tirgus peldētmācīšanās palīglīdzekļu tipu *Delphin Schwimmscheiben- Typ Super*, kuru ražo uzņēmums *Delphin Vertriebs- und Service GmbH*, 61192 Niddatal (Vācijā). Ražojumam bija CE marķējums saskaņā ar Direktīvu 89/686/EEK, un Vācijas izziņotā iestāde TÜV Rheinland LGA Products GmbH (NB 0197) bija veikusi tā testēšanu un tipa pārbaudi saskaņā ar saskaņoto standartu EN 13138-1:2008 *Peldētmācīšanās palīglīdzekļi. 1.daļa: Valkājamo peldēšanas palīglīdzekļu drošuma prasības un testēšana*. Ražojums tiek uzskatīts par individuālo aizsardzības līdzekli, kas klasificēts II kategorijā.
- (2) Paziņojums tika sniegts pēc ziņojuma par šādu negadījumu – pēc peldēšanas nodarbības, kad vecāki pirms došanās mājās kārtoja personīgās mantas, kāds bērns iekodās vienā no palīglīdzekļa diskām, atdalot un norijot mazu tā daļu, kā rezultātā bija vajadzība medicīniskā palīdzība un hospitalizācija.
- (3) Spānijas iestādes lika ražojumu izņemt no tirgus. Šis pasākums tika pamatots ar to, ka nav pareizi piemēroti Direktīvas 89/686/EEK 5. pantā minētie standarti, jo īpaši saskaņotā standarta EN 13138-1:2008 *Peldētmācīšanās palīglīdzekļi. 1.daļa: Valkājamo peldēšanas palīglīdzekļu drošuma prasības un testēšana* 5.4.2. punkts “Sīkas detaļas”, saistībā ar veselības aizsardzības un drošības pamatprasībām, kas noteiktas Direktīvas 89/686/EEK II pielikuma 1.2.1. punktā *Apdraudējumu un citu “raksturīgu” traucējumu faktoru trūkums*. Standarta EN 13138-1 5.4.2. punktā ir noteikts, ka pievienotajām sīkajām detaļām, neatdaloties no ierīces, ir jāiztur (90 ± 2) N stiepes spēks virzienā, kurā visticamāk var tikt radīts bojājums. Detaļām, kas var atdalīties, nebūtu pilnībā jāietilpst sīko detaļu cilindrā, ko testē saskaņā ar standartu EN 71-1.
- (4) Spānijas iestādes norādīja, ka pēc stiepes testiem, kas veikti saskaņā ar saskaņoto standartu EN 13138-1:2008, tika konstatēts, ka detaļas var tikt atdalītas no ražojuma un mazi bērni, kuriem šis ražojums paredzēts, tās var norīt. Stiepes spēks, ar kādu sīkās detaļas tika atdalītas, visos gadījumos bija mazāks nekā 90 N un pilnībā ietilpa sīko detaļu cilindrā. Spānijas iestādes uzskatīja, ka minētā standarta 5.4.2. punkts attiecas uz sīko detaļu testēšanu kopumā, nevis tikai uz pievienoto sīko detaļu testēšanu. Tās izmantoja “kodiena testa” iekārtu atbilstīgi testiem, kas definēti standartā EN 12227:2010 *Mājas mēbeles – bērnu sētiņas. Drošuma prasības un testēšanas metodes* un standartā EN 716-2:2008 *Mēbeles. Mājas apstākļiem paredzētās parastās un saliekamās bērnu gultiņas. 2. daļa: Testēšanas metodes*.
- (5) Vācijas iestādes nepiekrīta Spānijas iestāžu veiktajam riska novērtējumam, uzskatot, ka izmantotā testēšanas metode nebija saderīga ar iekārtas praktisko lietojumu. Viņuprāt, standarta EN 13138-1 5.4.2. punkts attiecas tikai uz pievienotām sīkām detaļām. Vācijas iestādes apgalvoja, ka ražojums nerada nopietnu risku, jo tā nav rotaļlieta, un Spānijas iestāžu aprakstītais riska scenārijs nebūtu iespējams.
- (6) Ražotājs apšaubīja arī Spānijas iestāžu izmantoto testēšanas metodi. Izziņotā iestāde ražojuma EK tipa pārbaudē neveica testu saskaņā ar standarta EN 13138-1 5.4.2. punktu, norādot, ka ražojumam nav pievienotu sīku detaļu.
- (7) Pēc paziņojuma ražotājs prasīja izziņotajai iestādei veikt vēl vienu stiepes testu saskaņā ar standarta EN 1888:2012 *Bērnu aprūpes priekšmeti. Bērnu ratiņi. Drošuma prasības un testēšanas metodes* 8.5.2.2. punktu, izmantojot minētā standarta 5.7. punktā norādīto “kodiena testa” iekārtu, kas identiska standartos EN 716-2 un

⁽¹⁾ OV L 399, 30.12.1989., 18. lpp.

EN 12227 norādītajai “kodienu testa” iekārtai. No ražojuma pamatkorpusa nevarēja atdalīt sīkas detaļas. Turklāt izziņotā iestāde veica pēcpārbaudes testu, kurā tika konstatēts, ka detaļas neklūst vaļīgas, ja ierīci pakļauj 90 N liela spēka spēkam; šāds tests līdzinājās sīko detaļu testēšanas metodei, kas paredzēta standartā EN 71-1 *Rotaļlietu drošums. 1.daļa: Mehāniskās un fizikālās īpašības*.

- (8) Komisija lūdza ekspertu tehnisko palīdzību, lai izvērtētu galvenos jautājumus, kas saistīti ar šo lietu. Tehniskie eksperti veica ārēju pētījumu, kurā tika konstatēts, ka testēšana tikai ar pievienotajām sīkajām detaļām ir pietiekama, lai parādītu atbilstību Direktīvas 89/686/EEK II pielikuma 1.2.1. punktā izklāstītajām veselības aizsardzības un drošības pamatprasībām.
- (9) Standarts EN 13138-1 skaidri nenosaka testēšanas metodi, ar kuru testēt pievienotas sīkas detaļas. Šis nenoteiktības dēļ bija jāizdara izvēle starp piemērotajām pieejamajām testēšanas metodēm, ņemot vērā ražojuma īpašības. Spānijas iestādes izmantoja tādu testēšanas metodi, ko tās uzskatīja par ražojuma radīto risku novērtēšanai piemērotāko metodi. Tehniskie eksperti tomēr secināja, ka Spānijas iestāžu izmantotā testēšanas metode nebija piemērota.
- (10) Spēces testu, kuru veica Vācijas izziņotā iestāde, šajā gadījumā var uzskatīt par vienīgo atbilstošo testēšanas metodi. Tāpēc EK tipa pārbaudes testēšanas metode ir derīga un EK tipa pārbaudes novērtējums, ko piešķīrusi izziņotā iestāde, tika veikts pareizi.
- (11) Saskaņā ar pieejamajiem statistikas datiem par tirgū piedāvātiem peldēšanas palīgīdzekļiem, kuriem piemīt peldspēja, un par negadījumiem var secināt, ka peldēšanas palīgīdzekļi, kas izgatavoti no materiāla, kam piemīt peldspēja, nerada īpašu aizrīšanās risku, ja tos lieto tiem paredzētajam nolūkam un paredzamos lietošanas apstākļos. Šos ražojumus ir paredzēts izmantot tikai ūdenī,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Spānijas iestāžu veiktais pasākums, ar ko izņem no tirgus peldētmačīšanās palīgīdzekļu tipu *Delphin Schwimmscheiben-Typ Super*, kuru ražo uzņēmums *Delphin Vertriebs- und Service GmbH*, 61192 Niddatal (Vācijā), nav pamatots.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2015. gada 13. augustā

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Elżbieta BIEŃKOWSKA

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV